

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 5/23, marraskuu-joulukuu 2023, 22. vuosikerta, irtonumero 2 €

Erotaan Natosta- Emme kuulu sinne !

Hallitusohjelmassa kovia arvovalintoja s.3
 Työttömyys- ja sosiaaliturvan leikkaus ei ole työllistämiskeino s.4
 Soten hallintohimmelin kriisi s.5
 Yhteenvetoa suurista tuhoamissuunnitelmista s.7
 Sanna uudessa tehtävässään entistä vahingollisempi s.9
 Antoisa jokiristeily Volgalla s.10-11
 Akseli Azerbaidxanista Israeliin ja Gazasta Iraniin s.12
 Euroopan sivistyneen vähemmistön näkemys Ukrainan tilanteesta s.13
 Ahtisaaren Nobel-rauhan- vai sodanpalkinto s.16
 Neuvostojen talon viimeiset tunnit s.17

Opiskelijat protestoivat toimeentulonsa heikennyksiä vastaan 5.10. 2023.

Maamme sitoutuminen USA-vetoiseen liittoumaan on vastuutonta. Olemme joutuneet Naton keihäänkärjeksi Venäjän pohjoisen laivastoa ja Pietarin talousaluetta vastaan. Tietoisilla kaasuputki ym. manöövereilla valmistellaan yleistä mielipidettä Venäjän sulkemiseksi Itämereltä. Realiteeteista tulee tietää, ettei Venäjä voi hyväksyä tätä. Tämä militarismi maksaa ja siksi kansan toimeentulo ja perusturva ajetaan alas. Siksi vaadimme muutosta. Tavoitteeksi on asetettava irti Natosta, USA:n ohjauksesta ja uusi rauhansopimus Eurooppaan.

Sivut 7, 9, 13, 16 ja 20

Sivut 2-3

- Ei järkiintymisen merkkejä valtionjohdossa
- Piispa Laajasalon saatanalliset säkeet
- Saksaan uusi vasemmistopuolue
- Hallitusohjelmassa kovia arvovalintoja
- Vuokrankorotuksia vastaan Helsingissä
- Tulitaukoa vaaditaan Gazaan

Sivut 4-5

- Leikkaaminen ei edistä työllistämistä
- Sote hallintohimmelin kriisi
- Bidenin sotavaltuudet

Sivut 6-7

- Korean työväenpuolue 78 vuotta
- Juhlatilaisuus Tukholmassa
- Elämää Malagassa
- Yhteenvetoa tuhoamissuunnitelmista Suomesta ja muualta

Sivut 8-9

- Yritykset, kaupunki ja Luonto
- Määttäsen musta jälki
- Eduskuntavaalien lopputuloksesta
- Israelin rakastajille ja Palestiinan vihaajille
- Sanna uudessa tehtävässään
- Välityksymyskeskustelu Sotesta 18.10. oli farssi

Sivut 10-11

- Antoisa jokiristeily Volgalla

Sivut 12-13

- Akseli Azerbaidzanista Israeliin ja Gazasta Iraniin
- al-Aqsa-moskeijan tulva
- Maailma solidaarinen Palestiinalle
- Euroopan sivistynyt vähemmistö Ukrainan tilanteesta
- Pätevöittäkö purjehtiminen

Sivut 14-15

- Historiallisen materialismin perusteista
- Porvarillinen paranoia

Sivut 16-17

- Ahtisaaren Nobel- rauhan- vai sodanpalkinto
- Neuvostojen talon viimeiset tunnit

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Jevgeni Rubinchik: Venäjän ja Suomen ja taloussuhteiden näkymät ennätyskellisen huonot
- ”Periaatteellisetkin kommunistit” voivat olla väärässä
- Viro syyttää Aivo Petersonia maanpetoksesta

Orpon hyökkäys toimeentuloon ja perusturvaan kovenee

Eduskuntatalolla 5.10.2023

Ay-liike, opiskelijat, työttömät ovat joutuneet syksyn edetessä turvautumaan moniin työtaistelukeinoihin. Orpon kopa uhkailee toimeentuloon ja perusturvaan kovia heikennyksiä. Edelleen uhataan poistaa TES:n yleissitovuus. Lakko-oikeutta pyritään rajoittamaan mm. lakkosakkoja korottamalla. Ansiosidonnaisen työttömyysturvan työssäoloehto yritetään nostaa 12 kuukauteen. Hyvinvointialueiden vaaditaan säästävän 1,4 mrd. Äärioikeisto pyrkii poliittiseen muutokseen, ay-liikkeen ja kansanliikkeiden toiminnan mitätöimiseen. Leikkauksilla on ideologiset tavoitteet.

Sivut 2, 3, 4 ja 5

Palestiinan kansa haluaa korjata historian vääryyden

Protesti Gazan puolesta marssi 28.10. etenee Eduskuntatalolle

Israel on alistanut Palestiinan kansaa 75 vuotta ja rikkonut YK:n päätöstä palestiinalaisten oikeudesta omaan valtioon. Heidän asuma-alueensa on vain murto-osa alkuperäisestä. Israelin terrorihallinto on muuttanut 2 miljoonan palestiinalaisen Gazan maailman suurimmaksi ulkovankilaksi. Tilanne saattoi johtaa vain Gazan kansan kapinaan vapautensa puolesta. Maailman tulee herätä ja YK:n tekemät päätökset palestiinan valtiosta tulee panna täytäntöön. Suomessakin on nähty suuria protesteja Palestiinan puolesta. Päätös Palestiinan valtion perustamisesta on toteutettava.

Sivut 2, 3 ja 12

Kaikkien maiden proletaarit -
liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa

Helsinki 30.10.2023

Ei järkiintymisen merkkejä valtionjohdossa

Päivääkään ei kulu näinä aikoina, ettei jotain Venäjään liittyvää koha tai siihen kohdistuvia syytöksiä revitellä mediapoolin alaisissa tiedotusvälineissä. Viime aikoina parranpäriinää on aiheuttanut Suomen ja Viron välisen kaasuputken vaurioituminen myrskyisenä yönä. Virossa on suhtauduttu putkivaurioon Suomeen verrattuna mallillisesti ja vältetty ottamasta kantaa syy-seuraussuhteisiin. Jäljet putkessa viittaavat asiantuntijoiden mukaan esimerkiksi laivan ankkurin aiheuttamaan vaurioon.

Sen sijaan kotimaisten "asiantuntijoiden", median sekä poliitikkojen keskuudessa syyllinen tiedettiin välittömästi. Hybridikeskuksen johtaja Hanna Smith julisti, että Venäjä on syyllinen tapahtuneeseen kunnes toisin todistetaan. Smith kääntää näin normaalin oikeusvaltioperiaatteen ylösalaisin – normaalistihan asianomainen on syytön kunnes toisin todistetaan. Venäjän suhteen ei tosin ole enää aikoihin noudatettu yleisiä periaatteita, kuten lain noudattamista. Venäjän vastainen vihapuhe on tänä päivänä täysin sallittua ja siihen jopa kannustetaan, vähintään epäsuorasti jopa ylintä valtiojohtoa myöten.

Puolustusministeri Häkkänen esiintyi äskettäin sankarina, kun hän oli ministeriönsä kanssa torjunut venäläisten kiinteistökauppoja Etelä- ja Pohjois-Karjalassa. Mitään kunnollisia perusteluja ei torjumiselle ollut, vain ilmaan heitettyjä väitteitä kytköksistä "Venäjän valtionhallintoon". Häkkänen väitti myös, että kyseisten kiinteistöjen myynti venäläisille "olisi vaikeuttanut maanpuolustusta".

On helppoa nähdä että Häkkänen väitteet ovat hatusta heitettyjä ja todellinen syy kauppojen torjumiseen on ostajien venäläisyys. Valtionjohto kannustaa näin esimerkillään kansallisuuteen perustuvaan syrjintään ja rasismiin. Muistissa on yhä hallituksen taannoinen "rasismivastainen julistus". Hallitus olisi voinut rehellisyyden nimissä ilmoittaa julistuksen julkistamisen yhteydessä, ettei julistus koske venäläisiä.

Suomen nykyisen edesvastoittoman ulkopoliittikan eräs seuraus on itäisen Suomen ajautuminen vakaviin taloudellisiin vaikeuksiin. Venäläisturistit ovat olleet olennainen osa esimerkiksi Lappeenrannan taloudellista hyvinvointia. Itäinen Suomi kokonaisuudessaan on hyötynyt venäläisten matkailusta erittäin paljon. Kun Suomen valtiojohto on omilla päätöksillään sulkenut venäläiset pois maastamme, on tällä ollut katastrofaalisia seurauksia tuolla alueella. Valtiojohto on vetäytynyt vastuustaan ja media ei tuo sanallakaan esiin tätä vakavaa ongelmaa.

Suomessa on muutenkin jo kauan sitten luovuttu perinteisestä aluepolitiikasta, jota harjoitettiin erityisesti presidentti Kekkonen aikana. Tuolloin maakuntia haluttiin kehittää esimerkiksi laajentamalla yliopistoverkostoa kaikkialle maahan. EU-jäsenyyden ja yksisilmäisen, näennäisen "vihreyden" nimissä ryhdyttiin suosimaan väestön ja toimeliaisuuden keskittämistä etenkin pääkaupunkiseudulle sekä suuriin asutuskeskuksiin. Tämä on aiheuttanut monenlaisia yhteiskunnallisia vaikeuksia. Eläminen pääkaupunkiseudulla on liian kallista pienituloisille, maakunnat ovat taas jääneet pitkälti oman onnensa nojaan selviytymiskamppailussa.

Hallitus heikentää tietoisesti vähäraisten ja kaikkien heikompiosaisten asemaa. Kokoomuksen avoimesti julistaman ideologian mukaan ihminen on aina itse syyllinen heikkoon asemaansa, joten heikompiosaisten kurittaminen on vain hyväksi. Tämä näkyy käytännön politiikassa monin tavoin, esimerkiksi työttömien rankaisemisena. Jos Suomi aikoo välttää tulevan moraalisen ja taloudellisen romahduksen, tarvitaan yhteiskuntapolitiikkaan täydellinen remontti ja täyskäännös.

Toimituksen pääkirjoitus: Tommi Lievemaa

Tilaan **K**ansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

- Olen maksanut tilaushinnan 20 €
 Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66
 Lehti laskuttaa

Sukunimi _____ Etunimi _____

Lähiosoite _____ Postinumero ja -paikka _____

Tilaus os. Kansan ääni, Vellamonkatu 6-8 A 1, 00550 Helsinki
Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com
Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla os: tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Piispa Teemu Laajasalon saatanalliset säkeet

Kotimaiset sionistit innostuivat Israelin terroripommituksista

Kollektiivisen lännen muotivärit vaihtuivat yhdessä yössä sinikeltaisista sinivalkoisiksi. Shalom Ukraina, Slava Israel. New York, Pariisi ja Lontoo näyttivät esimerkkiä ja muut seurasivat agendan vaihtoa perässä. Tässä rytäkässä kotimaiset sionistit, etummaisena Helsingin piispa Teemu Laajasalo intoutuivat onnensa kukkuloille, kun apartheid-järjestelmää ylläpitävä terroristivaltio Israel on ryhtynyt toteuttamaan ns. palestiinalaiskysymyksen lopullista ratkaisua Gazassa.

Lopullinen ratkaisu tulee saksan kielestä (Endlösung) ja sen sisällöllisenä tavoitteena oli 1940-luvulla ratkaista lopullisesti ns. juutalaiskysymys (Endlösung der Judenfrage). Organisaattoreina tässä lopullisessa ratkaisussa tuolloin toimivat Gestapon päällikkö, SS-vahtakunnanjohtaja **Heinrich Himmler** ja valtakunnan pääturvallisuusviraston päällikkö, SS-kenraali **Reinhardt Heydrich**. Lukematon määrä pienempiä nilkkejä avusti totta kai tämän suunnitelman toimeenpanemisessa. Yksi iljettävimmistä oli Wannseen konferenssiin osallistunut diplomaatti **Martin Luther**, NSDAP:n jäsen, joka sai tehtäväkseen pyrkiä vaikuttamaan Natsi-Saksan liittolaisiin, siis myös Suomeen, että nämä luovuttaisivat juutalaisensa Saksaan.

Hyvin pitkälle samalla tavoin tätä tämän päivän lopullista ratkaisua eli palestiinalaisten kansanmurhaa organisoivat Israelin valtakunnanjohtaja **Benjamin Netanyahu** ja esimerkiksi Israelin valtakunnan puolustusministeri **Yoav Gallant**. Monenlaisia nilkkejä ja avustajia pyörii tämänkin operaation ympärillä, kuten Yhdysvaltain juutalainen ulkoministeri **Antony Blinken**.

Jos tässä yhteydessä hieman historiallista anakronismia sallitaan, niin edellä mainitun Martin Lutherin roolia voisi tämän päivän tuhoamisnäytelmässä näyttellä Martin lutherilainen piispa Teemu Laajasalo. Laajasalo nimittäin kirjoitti Israelin terrorioperaation tiimoilta osittain juutalaisomisteisessa Helsingin Sanomissa 15.10. kirjoituksen, joka oli ot-

Palestiinalaiset ovat viime viikkoina protestoineet aktiivisesti Palestiinan puolesta. Kuva Helsingin kaivokadulla 20.10.2023

sikoitu "Hamasin terroriteot pitää tuomita ilman selityksiä". Kirjoituksessaan Laajasalo heittäytyy täysin historian ulkopuolelle kysymällä "mikä selittäisi länsimaisen tai vaikkapa jonkun suomalaisen ihmisen sokeuden kärsi-

mykselle?"

Ongelmana fanaattisen sionistipiispan kärsimyksen käsitteessä on ensinnäkin se, että hänen kärsimyksensä ei ole yleisinhimillinen, se ei koske palestiinalaisia, vaan ainoastaan Israelin "valitun" kansan "kärsimys" on piispa Laajasalolle niin sanotusti pyhää kärsimystä, jolle ei saisi olla "sokea". Toinen ongelma, joka samalla leimaa piispa Laajasalon koko kirjoitusta muutenkin, on täydellinen historiattomuus. Juuri täydellinen historian kieltäminen johtaa piispan vaatimaan, että "Hamasin terroriteot pitää tuomita ilman selityksiä". Tämä tarkoittaa ilman minkäänlaista historiallista analyysiä, ilman minkäänlaista muunlaista näkemystä Lähi-idän konfliktin ratkaisusta kuin Israelin esittämää Gazan täydellistä tuhoamista ja kenties kymmenien tai satojen tuhansien palestiinalaisten murhaamista.

Siinä helsinkiläisille on todellisen kristityn malli, Teemu Laajasalo, CV: tään paisutteleva, talousrikkokista tuomittu sionisti, joka suoranaisesti kehottaa ihmisiä, ei ainoastaan historiattomaan tyhmyyteen ja raukkamaisuuteen, vaan kehottaa lisäksi ihmisiä sulkemaan silmänsä pahalta, silmiemme edessä tapahtuvalta palestiinalaisten kansanmurhalta.

Ilman selityksiä. "Aina ennenkin, kun olemme lähettäneet lähettilään tai profeetan, on Saatana saanut pujotetuksi omia toiveitaan hänen toiveidensa lomaan, mutta Jumala pyyhki pois sen, mitä Saatana on saanut niihin sekoitetuksi, ja siten Hän vahvistaa omat merkinsä. Jumala on Tietävä, Viisas." (Koraani 22:52, suomennos Hämeen-Anttila)

Pertti Hämäläinen

Saksa saa uuden vasemmistopuolueen

Saksaan syntyy uusi vasemmistopopulistiseksi luonnehdittu puolue ja vasemmistopuolue Die Linke hajoaa. Uusi puolue syntyy kansanedustaja Sahra Wagenknechtin johdolla ja sitä alkaa rakentaa yhdistys, joka nojaa nimeään myöten Wagenknechtin poikkeuksellisen suureen suosioon, "Bündnis Sahra Wagenknecht – Für Vernunft und Gerechtigkeit". Die Linken hajoisella voi olla dramaattiset vaikutukset Saksan ja laajemminkin Euroopan vasemmistolle, arvioi Yrjö Hakanen, Suomen kommunistisen puolueen Helsingin piirin puheenjohtaja blogikirjoituksessaan.

"Die Linken johdolle se on iso tappio. Toisaalta ero Die Linkestä vain kuukausi ennen sen puoluekokousta kertoo siitä, että Wagenknecht tovereineen ei uskonut enää voivansa muuttaa Die Linken linjaa", Yrjö Hakanen kirjoittaa. Die Linken hajoamisen ja uuden puolueen syntymisen taustalla ovat Hakasen mielestä monet tekijät. "Saksan talouden ja sen kehitysmallin kriisi, itäisen Saksan toisen luokan asema, hyvinvointivaltion rapautuminen, Saksan pitkään harjoittaman liennytysohjeiden väistyminen sotilaallisiin keinoihin nojaavan ulkopoliittikan tieltä, maahanmuuton haasteet, (ja) vasemmiston vaalitappiot", Haka-

nen luettelee.

Die Linken ja sen parlamenttiryhmän piirissä on jo pidempään kiistelty muun muassa perinteisen luokka- ja identiteettipolitiikan suhteesta, sosiaalisten kysymysten painoarvosta, rauhanpolitiikasta ja suhtautumisesta Venäjään, maahanmuuttopolitiikasta, talouden ns. vihreän siirtymän toteuttamisen tavoista, vaalitappioiden syistä ja siitä, miten padotaan äärioikeiston nousua. Hakanen muistuttaa, että Wagenknecht nosti uuden puolueen tärkeimmäksi tehtäväksi haastaa Saksan nykyisen hallituksen politiikan. Samalla hän torjui yhteistyön äärioikeistolaisen Vaihtoehdot Saksalle AfD-puolueen kanssa. Hän torjui myös syytökset Venäjä-mielisyydestä ja ilmoitti kannattavansa rauhanvälittämistä Ukrainaan "ammuksia sodille"-politiikan sjaan.

Sara Wagenknecht

Leena Hietanen
Toimittaja

Juuret Itä-Saksassa

Sahra Wagenknecht on 54-vuotias. Hänen isänsä on iranilainen ja äitinsä saksalainen. Hän syntyi Itä-Saksassa ja oli Itä-Saksan kommunistipuolueen jäsen vuodesta 1989. Berliinin muurin murruttua Itä-Saksan kommunistinen puolue on useiden liittymisten kautta sulautunut vasemmistopuolue Die Linkeen. Wagenknecht on ollut sekä europarlamentin jäsen, että Saksan liittopäivien edustaja. Wagenknechtin ensimmäinen tulikoe on ensi vuoden EU:n parlamenttivaalit, joihin puolue aikoo osallistua.

"Monet toivovat hänen vasemmistopopulistisen politiikkansa tuovan vaalivoiton, joka muuttaa Saksan poliittiset asetelmat. Toiset taas pelkäävät, että uusi puolue tarjoaa vanhoja vastauksia uusiin ongelmiin ja johtaa vasemmiston putoamiseen parlamentista", Hakanen kirjoittaa. Vaikutukset Euroopalle jäävät Hakasen mielestä nähtäväksi. "Sen lisäksi, että Die Linke uhkaa pudota Saksan parlamentista, voi EU-parlamentissa tulla vaikeuksia vasemmistolle muodostaa riittävän monen edustajan virallisen ryhmä, jos yhteistyöhön ei kyetä", Hakanen arvioi.

Venäjällä heräsi toivo

Venäläinen politologi **Sergei Mar-**

Jatkuu sivulla 4

Hallitusohjelmassa kovia arvovalintoja

Maassa on uusi hallitus ja sillä uusi hallitusohjelma. Uuden hallituksen asuntopoliittiset linjat ovat aivan toiset kuin edellisen. Näitä maamme asuntopoliittisia raamittavia ohjelmia vertaillen ei voi olla panematta merkille paradigman muutosta. Kahden peräkkäisen hallituksen ohjelmat ovat jo lähtökohtaisesti kuin eri maailmoista.

Tässä tarkastelussa ovat edellisen ja nykyisen hallituksen ohjelmien asuntopoliittiset osiot. Ideologiset erot ovat selkeät. Hyvinkin aktiivisesti eri hallitusten asuntopoliittikka pari vuosikymmentä seuranneena täytyy nyt todeta, että näin radikaalia suunnan muutosta – siis tätä paradigman pyörähdystä kerrassaan 180 astetta – kahden peräkkäisen hallituksen asuntopoliittikan linjauksissa ei ole aiemmin, ainakaan lähimenneisyydessä nähty. Nyt on kysymys kovista ideologisista arvovalinnoista.

Näiden eri ohjelmien vertailussa pitää tiettenkin koko ajan pitää mielessä, että kysymys on ohjelmista, tuleviin toimiin liittyvistä aikomuksista. Käytäntö voi olla kovinkin erilainen. Ei Sanna Marinin hallitus onnistunut likimainkaan kaikissa ohjelmiin kirjatuissa hyvissä aikeissa.

Edellisen hallituksen ai-

Mutta ohjelmaan oli – päinvastoin kuin nykyiseen ohjelmaan – ainakin kirjattuna hyviä pyrkimyksiä.

Kohtaanto-ongelma ei ratkea

Oppositio on roolinsa mukaisesti kritisoinut hallitusohjelmaa siihen sisältyvien monien tukien, asumistuki mukaan lukien, leikkauksista. Ministereillä on jo tautologialla muodostunut hokema siitä, että kaikki hallitusohjelmaan kirjattut tukien leikkaukset tulevat kompensoiduiksi kunhan saadaan kaikki vähänkin kynnelle kykenevät kansalaiset työhön. Niin sanottu kohtaanto-ongelma tuntuu tyystin unohtetun. Hallitus tuntuu sokeasti uskovan vaaparahoitteisen, markkinavetoisen asuntotuotannon ratkaisevan työn vastaanottamiseen liittyviä kannustinloukkuja. Työvoimaa tarvittaisiin kuitenkin määrällisesti eniten juuri ruuhkaisimman Suomen matala-palkkaisilla palvelualueilla. Noiden alueiden asumiskustannukset ovat jo nyt sitä tasoa, että ilman asumistuen muodossa tulevaa tulosiirtoa tätä ongelmaa, siis työvoimapulaa, ei voida ratkaista. Hallituksen yksi-

kaan osui tälläisten päättäjien päätösvallan ulottumattomissa oleita tapahtumia kuten koronapandemia ja tapahtumat Ukrainassa. Rahapolitiikan puolelta isku tuli inflaation muodossa ja sen taltuttamiseksi keskuspankit joutuivat pakon edessä nostamaan dramaattisesti korkoja. Tämä on nyt jumittanut asuntorakentamisen lähes kokonaan.

Nyt jo taakse jäänyt poikkeuksellisen matalien korkojen kausi innosti rakennusyhtiöitä tuottamaan voittopuolisesti kovan rahan asuntoja. Valtion takamaa korkotukilaina ei ollut juurikaan kysytty rahoitusvaihtoehto. Tällaiset ovat käyppiä selityksiä sille, miksi Marinin hallituksen aikana kohtuuhintainen ARA-tuotanto romahti, kun sitä hallitusohjelman mukaan piti lisätä. Eivätkä useat muutkaan edellisen hallituksen asuntopoliittikan tavoitteet toteutuneet.

Opiskelijat protestoivat 5.10.2023 elämisen kalleutta ja leikkauksia vastaan. Muistutettiin mm. että leikkaukset ovat ideologinen valinta.

puolisesti ylistämä markkinavetoisen asuntotuotanto vie jatkossa hyvin monien ruokakuntien talouden ahdinkoon.

Segregaatio lisääntyy

Yksi hallituksen "innovaatioista" on asettaa ARA-asuntoihin tulorajat. Näillä tulorajoilla on tarkoitus varata kohtuuhintaiset asunnot vain kaikkein vaikeimmassa asemassa oleville. Yhteiskunnan tukemat vuokra-asunnot varataan vain niille, joiden on vaikea vuokrata asuntoa vapailta markkinoilta. Kaikki muut pakotetaan kovan rahan asuntomarkkinoille. Kuitenkin Orpon ohjelmassakin – vaikkakin vain sivumennen – mainitaan pyrkimys segregaation torjumisesta.

Edellisen hallituksen ohjelmaan oli sentään ainakin kirjattuna pyrkimys edistää sosiaalista eheyttä ja pysäyttää asuinalueiden eriytymiskehitys. Nykyhallituksen ohjelman mukaan mennään päinvastaiseen suuntaan. Segregaatio, alueiden eriytyminen, tässä yhteydessä merkitsee eriytymistä nimenomaan sosioekonomisten jakolinjojen mukaan. Köyhille varataan omat alueensa, muut kitkoot velkavankeudessa ja korkojen nousun uhan alla tai asuntosijoittajan ahneuden pelossa.

Asumistuella toimeentulotuelle

Uuden hallituksen asuntopoliittisen

doktriinin mukaan "...jokaisella suomalaisella pitää olla oikeus omalla ahkeruudellaan, työllään hankkia omistusasunto." Tämä lausuma peittoaa alleen koko käsitteen niin sanotusta kohtuuhintaisesta vuokra-asumisesta. Pitkäaikaiseen kohtuuhintaan sidottua ARA-tuotantoa ajetaan ohjelman mukaisesti alas, ja se varataan voittopuolisesti vain erityisryhmille kuten vammaisille ja vanhuksille.

Varmaa tässä on ainakin se, että tämä valittu suuntaus vähentää asumisen tukeen menevää julkista taloutta rasittavaa panostusta, mutta yhtä lailla varmaa on, että tämä ei pelasta julkista taloutta. Raste siirtyy valtiontaloudessa vain toiselle momentille eli lisäämään toimeentulotukeen tarvittavaa lisärahoitusta.

Toimeentulotuki oli alun perin ajateltu olevan se viimeinen oljenkorsi, väliaikaiseen ahdinkoon tarkoitettu köyhänapu, mutta nykyään siihen joutuvat tukeutumaan yhä useammat, jopa työssä käyvät kansalaiset. Tällä asuntopoliittikalla ja nykyhallituksen ohjelmalla muutenkin köyhät saavat taas jatkossa tuntea olevansa todella oikeasti köyhiä.

Unto Nikula

Asukasliiton hallituksen jäsen, Rovaniemi

Ylimiötettuja vuokrankorotuksia vastaan Helsingissä

Helsingin kaupungin asunnot Oy:n (Heka) vuokralaiset järjestivät lokakuussa mielenosoituksen kaupungin kaavailmia jopa 15 prosentin vuokrien kertakorotuksia vastaan.

Poikkeuksellisen rajulla vuokrien korotuksella on jopa laajaa yhteiskunnallista vaikutusta. Heka:n vuokrien korotus koskettaa noin 100 000 helsinkiläistä. Lisäksi hallituksen ohjelman mukaiset asumistuen leikkaukset tulevat vaikeuttamaan suuresti Hekan pienituloisten vuokralaisten elämäntilannetta.

Asukasliitto vastustaa myös hallituksen suunnitelmaa asettaa yhteiskunnan tukemiin (ARA)-vuokra-asuntoihin tulorajat. On otettava huomioon, että vuokralaisen tulojen kasvu asumisaikana ei ole lailinen syy purkaa vuokrasopimusta. Nykyisin yleinen työelämän rikko-

Kaatosateesta huolimatta Heka:n vuokralaiset päivystivät Senaatintorilla vastustamassa päätöstä vuokrien korottamisesta.

naisuus voi aiheuttaa tuloissa merkittäviä muutoksia asumishistorian aikana. Asumisaikainen tulojen tarkkailu vaatii huomattavaa byrokratiaa ja asettaa vuokra-asukkaan jatkuvan epävarmuuden tilaan. Tulorajojen palautus olisi outo toimi hallitukselta, joka haluaa karsia byrokratiaa ja siten pienentää yleensäkin yhteiskunnalle lankeavia asumisen kustannuksia.

(UN)

Sivistynyt maailma vaati välitöntä tulitaukoa Gazaan – maailmanpoliisi lakeljoineen vastusti

Tässä taulukossa on nähtävissä perjantaisen tulitaukoa Gazaan vaatineen YK:n päätöslauseen äänestyskäyttäytyminen. Sivistynyt maailma, jota läntinen arvoyhteisö pitää vihollisenaan, äänesti välitöntä humanitaarista tulitaukoa vaatineen päätöslauseen puolesta. Maailmanpoliisi, vai pitäisikö sanoa maailman-gangsteri Yhdysvallat äänesti yhdessä muutamien alamaistensa kanssa päätöslausemaa vastaan. Suomi ei ottanut kantaa vaan äänesti tyhjää. (Kuva: Yhdistyneet Kansakunnat)

YK:n yleiskokous vaati perjantain istunnossaan välitöntä humanitaarista tulitaukoa Gazaan. Päätöslauseen puolesta äänesti selkeä enemmistö eli 120 maata. Tulitaukovaatimusta vastaan äänesti 14 maata ja 45 maata äänesti tyhjää. Kuten odottaa saattoi, maailmanpoliisina itseään pitävä Yhdysvallat jäi muutamien alamaistensa kanssa vähemmistöön vastustaessaan humanitaarista tulitaukoa.

Yhdysvaltojen rinnalla kansanmurhan torjumista vastustivat ryhdikkäästi sellaiset merkittävät läntisen arvoyhteisön jäsenet ja

Yhdysvaltain liittolaiset kuten Naurusaaret, Marshall-saaret, Micronesia, Fiji ja Tonga. Suomi äänesti tyhjää eli ei ottanut kantaa asiaan eikä äänestänyt tulitauon puolesta. Myös "demokratian etuvartio Euroopassa", kuten entinen pääministeri Sanna Marin Ukrainaa kuvasi, äänesti tyhjää, kuten tekivät monet muutkin Euroopan maat.

Tulitaukoa vaativan ja palestiinalaisia suojelevan päätöslauseen puolesta äänestivät läntisen tämänhetkiset päävihoilliset Venäjä ja Kiina sekä monet Afrikan ja Latinalaisen Amerikan maat. Myös Kuuba, kuten myös molemmat Koreat äänestivät tulitauon puolesta. Jotkin Euroopan maat uskaltautuivat irtiottoon Yhdysvaltojen liekanarusta äänestämällä päätöslauseen puolesta. Näitä maita olivat Espanja, Norja, Slovenia, Ranska, Belgia ja Sveitsi.

Yhdysvaltoja voidaan pitää niin sanotun läntisen arvoyhteisön tai "kansainvälisen yhteisön" johtovaltiona. Suomi on viime vuosina liittoutunut yhä kiinteämmin Yhdysvaltojen kanssa, niin poliitti-

sesti, sotilaallisesti kuin taloudellisesti. Samaan aikaan on pyritty irtautumaan Venäjä-suhteista, ja nykytilanteessa mitään Venäjä-suhteita ei käytännössä enää ole olemassa.

Suomi on kaulaansa myöten liemessä, kun se joutuu myötäilemään Yhdysvaltoja joka käänteessä. Suomen valtiojohto on sopimassa pitkälle menevän kahdenvälisen yhteistyösopimuksen valtameren takaisen isäntänsä kanssa. Samalla poliittinen liikkumavara on kavennut olemattomiin, etenkin kun maamme johtajilla on voimakas taipumus mallioppilasmaiseen käytökseen – eli haluta ärsyttää isäntää. Samat päättäjämme, jotka ovat tuominneet Venäjän Ukraina-operaatioon, eivät paheksu Israelin brutaalista hyökkäystä Gazaan, eivät edes kommentoi sitä. Niin sanottu läntinen arvoyhteisö ei ole vaatimassa Israeliin kohdistuvia sanktioita ja pakotteita. Kaksinaismoralismi kukkii kauneimmillaan läntisen arvoyhteisön mailla.

**Tommi Lievemaa
Espoo 28.10.2023**

28.10.2023 Helsingin Kaivokadulla protestoi Palestiinan puolesta 3000 ihmistä

Hallituksessa on useita miljonäärejä

Merkittävien yritysten omistajia ja jopa kymmenien sijoitusasuntojen omistajia. Eduskunnan kroisos on monikymmenmiljonääri työministeri Arto Satonen, joka omistaa useita yrityksiä ja kymmenittäin sijoitusasuntoja Rovaniemen ja Espanjan välillä.

Hyvänä (tai huonona) kakkosena porhaltaa ulkomaankauppaministeri **Ville Tavio**, jolla on paljon pörssi-osakkeita. Näiden ja muidenkin hallituksen kuponginleikkaajien ja heidän puolueidensa tavoite näyttää olevan laman syventäminen. Laman

aiheuttaminen ja syventäminen palvelee mm. Satosen ja Tavion etuja, yritysten ja niiden osakkeiden hinnat ovat pohjalukemissa ja asuntoja saa nyt halvalla. Satonen voi ostaa asuntoja nyt.

Laman jälkeen vallitsee asuntopula ja asuntojen myyntihinnat kohoavat humisten ja vuokrat nousevat. Satosen omaisuus lisääntyy miljoonatolkulla.

Petrus Pelto

Työttömyys- ja sosiaaliturvan leikkaaminen eivät toimi työllistämiskeinoina

Täystyöllisyys, jossa jokaisella on oikeus ja mahdollisuus tehdä työtä ja työttömyys on vain lyhytaikaista, on perusteltu ja oikea tavoite. 100 000 työllisen lisäys ei täystyöllisyyteen riitä, mutta olisi kuitenkin tärkeä askel onnistuessaan. Hallitusohjelman ja budjetin keinoin on kuitenkin valittu työttömyysturvan ja muun sosiaaliturvan leikkaaminen valtion velan vähentämiseksi.

Mihin perustuvat arviot, että nämä toimenpiteet yhdessä toisivat useita kymmeniätuhansia työpaikkoja? Tätä voi alkaa jäljittää hallituksen esityksestä eduskunnalle laeiksi työttömyysturvalain ja eräiden muiden lakien muuttamisesta (HE 73/2023).

Luvut lisätyöllisyydestä työttömyysturvalain muuttamisen perusteluissa

Kymmenientuhansien työpaikkojen synnyttämiseksi hallitus on ottanut siis keinokseen työttömyysturvan ja sosiaaliturvan leikkaamisen. Tällä pitäisi hallituksen esityksen mukaan synnyttää yhteensä 20400 uutta työpaikkaa. Tätä hallitus perustelee seuraavilla teeseillä:

-Työttömyysturvan työssäoloehdon pidentäminen puolella vuodella 12 kuukauteen tuo 5 700 työllistä lisää.

-Työssäoloehdon euroistaminen 1500 työllistä lisää. Työttömyysturvan työssäoloehdot ei laskettaisi enää kuukausissa vaan ansaitun euron määrän mukaan. Työkuukausia tulee olla sitä enemmän, mitä pienemmät tulot saadaksesen oikeuden ansiopäivärahaan.

-Lomakorvausten jaksotuksen palauttaminen 2 200 työllistä lisää. Lomakorvausta vastaavalla ajalla ei maksettaisi työttömyysturva.

-Omavastuupäivien palauttaminen viidestä seitsemään 1 000

työllistä lisää.

-Työttömyysturvan lapsikorotusten lakkauttaminen 10 000 työllistä lisää

-Työttömyysturvan suojaosista luopuminen vähäinen vaikutus. Poistettaisiin oikeus ansaita 300 euroa kuukaudessa ilman, että työttömyysturva leikkaantuu.

Kaikki esitykset alentavat työttömyysturva

Esityksiä yhdistää, että ne kaikki alentavat työttömyysturva. Näissä luvuissa ei ole mukana työttömyysturvan ja muun sosiaaliturvan leikkaamista tarkoittavia asioita, joista on tai on tulossa omia lakiesityksiä.

-Hallitus esittää eduskunnalle laeiksi eräiden kansaneläkeindeksiin ja elinkustannusindeksiin sidottujen etuuksien ja rahamäärien indeksitarkistuksista vuosina 2024–2027. Työttömyysturva, opintotukia ja eräitä muita etuuksia ei korotettaisi hintojen noustessa. Se alentaisi etujen reaaliarvoa 10,2 % lakiesityksessä esitetyn arvion perusteella. Työllisyysvaikutusta olisi 22 700 työllistä viitaten valtiovarainministeriöön.

-Opintotukien muuttamista lainapainotteisemmaksi.

-Asumistukien leikkaamista.

-Työttömyysturvan ansiopäivärahan alentamista 20 %:lla kolmen kuukauden jälkeen ja myöhem-

Ay-liikkeen ja eri etujärjestöjen (PAM, JHL, opiskelijat, työttömät) hallituksen suunnitteleminen leikkausten vastaiset protestit jatkuivat 12.10.2023. Tunnukset osuvat oikeaan kohteeseen.

min vielä 5 %:lla.

-Aikuisokoulutustuen lakkauttamista.

-Vuorotteluvapaan lakkauttamista.

Kun näille lasketaan vastaavaan tapaan työllisyysvaikutuksia kuin hallituksen esityksessä (HE 73/2023) työttömyysturvalain muuttamiseksi, niin saadaan ynnäämällä kymmenientuhansia työllisyysvaikutuslukuja.

Entä jos laskelmat eivät toteudu?

Entä jos näitä työllisyysvaikutuksia ei näillä keinoilla saadakaan? Siitä seuraa:

-Työllisyyden paranemisen tuomia lisäverotuloja ei saadakaan. -Säästöä työttömyysturvaan ja muuhun sosiaaliturvaan ei synny ihmisten työllistymisen myötä.

-Säästöt syntyvät sitä kautta, että ihmisten toimeentulo heikenee, kun työttömyys- ja muuta so-

siaaliturva alennetaan. Valtion velka pienenee vain sen kautta, että ihmiset köyhtyvät.

-Köyhtymisestä seuraa alemman ostovoiman takia pienituloisten alempi hyödykkeiden kysyntä. Se vähentää työllisyyttä ja lisää työttömyyttä. Tätä kautta valtion ja kuntien verotulot vähenevät ja työttömyysturvan menot kasvavat. Tämä vähentää ihmisten köyhtymisestä tulevaa säästöä valtiolle.

Työttömyysturvan heikentämisesitykset ohittavat työttömyyden oikeat syyt

Hallituksen lakiesityksen (HE 73/2023) työttömyysturvalain muuttamiseksi laskentaperusteina on käytetty sosiaaliturvakomitean 16.3.2023 julkaiseman väliraportin taustalla olevaa raporttia "Sosiaalija terveysministeriö (2022), Sosiaaliturvakomitean julkaisu 2/2022 Ansiotyön ja sosiaaliturvan yhteensovittaminen". Sosiaaliturvakomitean ongelmaraportti, Sosiaaliturvakomitean työllisyyden ja osaamisen jaosto sekä tutkimus- ja arviointijaosto Sosiaalija terveysministeriö Helsinki 2022.

Siitä löytyy johtopäätös (s. 27): "erityisesti ansiopäivärahan" ... "määrän ja keston lisääminen yleensä kasvattaa työttömyysjaksojen kestoa ja siten todennäköisesti alentaa työllisyyttä. Vaikutus voi kuitenkin vaihdella merkittävästi eri tilanteissa olevilla työttömien ryhmillä."

Raportissa viitataan tutkimuksiin ja niissä oleviin tuloksiin siitä, paljonko työttömyyden kesto muuttuu suhteessa työttömyysturvan korvausasteen nousuun. Korvausaste tarkoittaa työttömyysturvan suh-

detta ansioon, josta se on laskettu.

Tästä on otettu em. hallituksen esitykseen peruste, että ansiopäivärahan ja toiseksi muunkin työttömyysturvan ja sosiaaliturvan alentaminen hallituksen esittämällä tavalla alentaisi työttömyyden kestoa. Se alentaisi työttömyyttä ja sen oletetaan lisäävän työllisyyttä.

Aktiivimalli kaksi: kumotun mallin heikkoudet toistetaan toisella tapaa

Asian toinen puoli jätetään käsittelemättä. Pääasiallinen vaikutus on, että työttömät joutuvat heikommalle työttömyysturvalle. Tämä sama heikkous oli taannoisessa aktiivimallissa. Nämä esitykset ovat tältä kannalta aktiivimalli kakkonen, aiemmin jatkoa toisella tapaa. Työssäoloehdon pidentämisen kohdalla tämä todetaankin. Esityksen mukaan ansiopäivärahalta työmarkkinatuella siirtyisi eri tekijät huomioonottaen 15 000 henkilöä, jotka eivät siis työllisty.

Työllisyysvaikutuksissa on silmiinpistävää liioittelua. Miten esimerkiksi työttömyysturvan lapsikorotusten poistaminen auttaa lapsiperheiden ihmisiä saamaan työtä? Lapsikorotukset maksetaan, että lasten toimeentuloa saadaan hoidettua. Yhtä lailla voitaisiin perustella, että lapsilisien alentaminen lisää työllisyyttä ajaessaan vanhempia enenevästi työhön. Sen sijaan työaikajärjestelyillä on myönteistä vaikutusta, kun voidaan paremmin sovittaa yhteen työ, perhe-elämä ja tasa-arvo.

Sosiaaliturvakomitea eivätkä sen kaksi em. jaostoakaan esitä tällaisia johtopäätöksiä ja mainitsevat epävarmuuden. Tutkimuskirjallisuudessa Suomessa ja kansainvälisesti on esillä, että työttömyysturvalle on vaikutusta työttömyyteen. Vaikutus voi olla vähäinen tai suurempi ja riippuu erityistilanteista. Sellaista johtopäätöstä ei sosiaaliturvakomitean tai sen jaostojen viittaamasta tutkimuskirjallisuudesta löydy, että työttömyysturva olisi niin suoraviivainen syy työttömyyden ja sen kautta työllisyyden muutoksiin, kuin mihin hallituksen esitys HE 73/2023 näyttää perustuvan, eikä muu sosiaaliturva ole tällainen työttömyyden syy.

Jatkuu sivulla 5

DSL tiedottaa

Osallistu Marxilaista teoriaa käytäntöön-verkkokurssille

Kiinnostaako kommunismi ja vallankumouksellinen toiminta? Kaipaako mahdollisuutta ruotia kapitalistisen järjestelmän ongelmia ja saada yhteiskunnallisen pohdintasi tueksi teoriaa? Mietitkö omassa aktivismissasi, mitä on tehtävä?

Marxilaista teoriaa käytäntöön on DSL:n opintokeskuksen verkkokurssi, jolla opiskellaan kommunistista ihmiskuvaa, marxilaista kapitalismin analyysia sekä sovelletaan teoriaa käytäntöön hahmottelemalla kommunistista toimintaa. Kurssin runkona on toimittaja Marko Korvelan kirjoittama Kommunismi tutuksi – Opi perusasiat -teos.

Marxilaista teoriaa käytäntöön -kurssi järjestetään nyt ensimmäistä kertaa. Kurssi sopii hyvin vasta-alkajille, mutta sillä on annettavaa myös kokeneemmille. Kurssin materiaaleista voi valita itselleen kiinnostavimmat. Harjoituksissa painotetaan kykyä soveltaa oppimaansa ja teoriaan tutustumisen tarkoitus on tukea käytännön toimintaa.

Kurssi alkaa 20. marraskuuta 2023 ja päättyy huhtikuun lopussa 2024. Kurssi sisältää kolme jaksoa, joiden välissä on taukoviikkoja. Opiskelun parissa vietetään yhteensä 18 viikkoa ja työ määrä on laskennallisesti kolme tuntia viikossa. Opiskeluvierokkojen aikana on etätapamaisia iltatunteja, jotka toinen viikko sekä itsenäistä opiskelua, joka sisältää harjoituksia, luettavaa, katseltavaa, kuunneltavaa ja mietittävä. Kurssin laajuus on kaksi opintopistettä ja hyväksytyn suorituksen voi halutessaan tallentaa Opetushallituksen ylläpitämään Koski-tietovarantoon.

Lisätietoja antaa kurssin vetäjä, koulutussuunnittelija Mili Tölkö sähköpostitse anna.mili.tolkko@desili.fi. Ilmoittautumiset viim. 6.11. - linkki osoitteessa desili.fi!

Antikapitalistinen foorumi Tikkurilassa 11.11.2023

Kutsumme koolle eri järjestöissä, liikkeissä tai niiden ulkopuolella toimivia antikapitalistisiin, sosialistisiin tai kommunistisiin ajatuksiin kallellaan olevia ihmisiä Tikkurilan asukastilaan Vanhaalle (Lummetie 2bA) lauantaina 11.11.2023 klo 13–17.

Ajatus foorumista on syntynyt tarpeesta päästä kapitalismin kritiikistä sitä murtaviin käytäntöihin ja toimintaan. Tapaamisen tarkoituksena on saada joukosta voimaa, ehkä löytää uusia yhteistyötahoja ja ihan vain hengata vallankumouksellisessa porukassa. Sen sijaan tarkoituksena ei ole minkään uuden järjestön tai yhteenliittymän perustaminen.

Ilmoittaudu viim. 5.11. osoitteessa: <https://forms.office.com/e/ZFg8RidDvS> (linkki myös osoitteessa desili.fi).

Marx-opiston talvitapaaminen Kruusilassa maaliskuussa

DSL:n opintokeskuksen Marx-opiston seuraava talvitapaaminen järjestetään uudessa paikassa, Ystävyyden Majatalossa, Kruusilassa (Salossa) 9.-10.3.2024. Lisätiedot julkistetaan ja ilmoittautuminen alkaa tammikuussa.

Laaja ja päivittyvä materiaalipankki oppimisen tukena kaikkina aikoina: desili.fi/materiaalipankki

Tutustu osoitteessa www.desili.fi

Saksa saa uuden vasemmistopuolueen ...

Jatkoa sivulta 2

kov arvioi, että uusi puolue ei suinkaan uhkaa oikeistopopulistisena pidettyä Alternative für Deutschland-puoluetta vaan Saksan demareita. "Uusi puolue tuo tappion Saksan sosiaalidemokraattiselle puolueelle, joka saattaa kokea saman kohtalon kuin Ranskan sosialistipuolue, joka on kadonnut poliittiselta kartalta kokonaan", Markov ennustaa.

Hänen mielestään vasemmistopuolueen suosion laskulle on syynä. "Puolueen johto oli ilmeisesti lahjottu ja se pelkäsi vastustaa suoraan Saksan hallituksen tukea Ukrainan uufasistiselle hallinnolle", Markov sanoo Telgram-kanavallaan Logika Markova. Markov katsoo hallitsevan Saksan sosiaalidemokraattisen puolueen menettävän ääniä juuri siksi, että se tukee Ukrainan hallintoa.

"Jos Sarah Wagenknecht

pystyy perustamaan puolueen, surin osa sosiaalidemokraattien äänistä menee Sarahin uudelle vasemmistolaiselle puolueelle", Markov arvioi. Sarah Wagenknechtin vahvuus on Markovin mielestä hänen miehensä, Oskar Lafontaine, joka on Saksan sosiaalidemokraattisen puolueen entinen johtaja ja entinen valtiovarainministeri.

Jotta Saksan liittokansleri Olaf Scholz ei tuhoaisi puoluettaan, hänen on Markovin mielestä muutettava politiikkaansa. "Hänen on nyt pakko - pelastaakseen itsensä ja puolueensa, lopettaa Ukrainan hallinnon tukeminen, jota monet hänen äänestäjistään pitävät uufasistisena. Ja Saksan on vetäydyttävä Venäjän vastaisesta hybridisotaliittoutumasta, mikä voi johtaa tämän liittouman romahtamiseen ja Ukrainan sodan päättämiseen Venäjän ehdoilla", Markov arvioi.

Leena Hietanen
Toimittaja

Soten hallintohimmelin kriisi ja hoitojonojen kasvu

Vuoden alussa voimaan astuneen sote-uudistuksen ja uusien suuralueiden piti olla yksi ratkaisu ongelmiin, mutta tilanne on mennyt huonompaan suuntaan. Uusissa hallintohimmeleissä on kaaosta ja potilaiden hoito kärsii. Sote-järjestelmä on pahassa kriisissä. Suurimmat syyt tähän ovat henkilöstöpula ja sote-palveluiden alibudjetointi.

Marinin hallituksen rakentama sote-pommi on sote-alueiden sylissä

Vaihtoehdot ovat käytännössä, että hallitus osoittaa sote-palveluihin rutkasti lisää rahaa tai sitten se alkaa purkaa menneellä vaalikaudella päätettyjä tehtäviä ja velvoitteita. Kevällä sote-kulujen laskettiin olevan yli 23 miljardia euroa vuodessa. Ensi vaalikauden loppuun eli vuoteen 2027 tultaessa summa nousee valtiovarainministeriön painelaskelman mukaan jo yli 26 miljardiin euroon. Alueiden menojen arvioidaan nousevan miljardilla eurolla vuosittain. Keskustan entisen puoluesihteerin, sote-konsultti Jarmo Korhosen mukaan alueiden rahoitusvaje on vuonna 2024 vähintään 3,5 miljardia euroa, ellei lakeja muuteta eli palveluja heikennetä.

Tehtävät ja resurssit eivät kohtaa

Sanna Marinin hallitus lisäsi sotehuollon tehtäviä ja velvoitteita mitavasti. Näitä lisäyksiä ovat mm. perusterveydenhuollon hoitotakuu, iäkkäiden ympärivuorokautista hoitoa koskeva henkilöstömitoitus, kotihoitojen kehittäminen, lastensuojelun henkilöstömitoitus ja kouluterveystieteiden kuraattori-/ psykologimitoitus. Lisäksi terveysalan palkankorotukset ja lähivuotena hoitajien palkkojen harmonisointi lisäävät menoja.

Marinin hallitus ei lisännyt lääkärin ja hoitajien koulutusta riittävästi ja alueiden tilanne lähestyy katastrofia. Kiireettömän erikoissairaanhoidon jonot voivat olla yli puolen vuoden mittaiset. Potilaita kuolee jonoihin, jotkut siirretään kiireelliseen jonoon tai akuuttiin hoitoon. Tämä kaikki lisää kustannuksia ja inhimillisiä kärsimyksiä.

Hyvinvointia harvoille

Sipilän, Rinteen ja Marinin hallituk-

set valmistelivat vuosia maakuntasoteuudistusta, mutta lakiin ympärittiin termi "hyvinvointialue". Alueet tarjoavat hyvinvointia keikkalääkärifirmoille, jotka laskuttavat lääkärin yhden päivän päivystyksestä jopa terveyskeskuslääkärin koko viikon palkan. Alueet tarjoavat hyvinvointia aluejohtajille, joiden liksoja korotettiin huhtikuussa reilusti - 3 saa yli 18 000 €/kk ja loput 18 saavat 15 000–18 000 €/kk. Viime vaalikaudella pääministeri Sanna Marinin palkka oli 13 390 €/kk. Petteri Orpon hallituksen korotti palkkojaan reilusti. Orpon palkka nousi yli 5 000 €/kk eli niukasti ohi sote-johtajien.

Miksi aluejohtajat saavat samaa palkkaa kuin pääministeri?

Alueilla ei ole päätösvaltaa, koska koko niiden rahoitus tulee sosiaali- ja terveysministeriöltä. Hallitus päättää asiakasmaksuistakin ja hyväksyy investointisuunnitelmat. Alibudjetoinnin seurauksena niiden tehtävä onkin vain päättää yksityistämisen järjestyksestä ja aikataulusta.

Suuret hallintokulut ja puoluetuet

Kaikkien puolueiden kannatus Sipilän-Marinin mallille varmistettiin sillä, että Ylen viimevuotisten tietojen mukaan yhdestä aluevaltuutetusta voi kohta napsahtaa 6 000 € veronmaksajien rahaa puolueryhmälle. Ryhmärahalla ryhmät palkkaavat sihteerin, reissaavat ja tekevät propagandaa sotesta tms. Valtuutetut saavat 300–400 €/kokous. Aluevaltuutettuja on lähes 1400. Palkkioista puolueet perivät puolueveron. Alueellisilla puoluetuilla ja suojatyöpaikoilla saatiin kaikki eduskuntapuolueet tukemaan sote-“uudistusta”.

Sote-alue – syntipukin roolissa?

Matti Kassilan 1957 ohjaamassa elokuvassa "Syntipukki" maalta kau-

punkiin töitä etsimään tullut mies palkataan tavarataloon syntipukiksi vastaamaan virheistä ja rauhoittamaan kiivastuneita asiakkaita. Sipilän ja Marinin hallitukset sovelsivat ideaa perustamalla sote-alueet toteuttamaan yksityistämistoimet. Näin päättäjät voivat vastata arvosteluun toteamalla, että alueet tekevät päätökset. Älkää meitä syyttäkö!

Siksi alueiden johtajille, apujohtajille ja aluehallitusten jäsenille tulee maksaa likaisen työn lisää. Satakunnassa 93 % terveyskeskuksista aiotaan sulkea. Pirkanmaalla puolet terveyskeskuksista aiotaan sulkea. Näiden alueiden johtajien likaisen työn lisän pitää olla tapissa. Aluevaaleissa valittiin puolueiden kellokkaita, joilla ei ole sote-koulutusta, kokemusta tai kiinnostusta sote-toimeen. Petteri Orpo kertoi hallitusneuvottelujen aikaan, ettei hän ole ikinä kuullutkaan sote-alueiden miljardiluokan budjettivajeesta. Hän oli istunut valtuuston kokouksissa noin 9 kk. Petteri on jo iso poika, joka saa katsella aikuisviihdettä kokouksissa! Aluevaltuustoissa voi olla Orpon kaltaisia tyhjäntoimittajia, koska valtuutettuja, hallitusten jäseniä ja aluejohtajia eivät työt rasita, koska valtiovarainministeriön sekä sosiaali- ja terveysministeriön muutosjohtajat ystävällisesti kertovat, mitä päätöksiä pitää tehdä.

Soten alasajoa ei tehdä lainsäädännöllä vaan ministeriöiden muutosjohtajien ohjeella ja alibudjetoinnilla

Perustuslain mukaan yhteiskunta vastaa sote-toimesta. Eduskunnan säätämät sote-lait joutuvat perustuslakivaliokunnan arvioitaviksi. Sote-toimi siirrettiin syntipukeille, koska niiden päätöksiä PeV ei valvo. Julkinen sote voidaan lopettaa, vaikka kokonaan ja siirtyä vakuutuspuhaiseen järjestelmään.

Ruotsissa, Norjassa, Tanskassa, Virossa ja Hollannissa, jossa vastaavanlainen järjetön suuralueuudistus tehtiin ennen meitä, nähtiin sama tehottomuus ja kustannusten kasvu kuin meillä. Siellä ollaan palaamassa kuntapohjaiseen

jälkeen, kun työehtosopimukset on tehty heikennyksistä tietämättä ja vuoden 2027 säästösuunnitelmien perusteella on odotettavissa lisää heikennyksiä.

Tätä vaikutusta ei ole ajateltu säästötoimia suunniteltaessa.

Italiassa Berlusconi esittämät heikennykset torjuttiin aikoinaan siten, että ammattiliitot tai työntekijäryhmät olivat vuorotellen viikon lakossa ja tätä jatkettiin niin kauan, kunnes heikennykset vedettiin pois.

Sopimuskierroksen yhdeksi tavoitteeksi tulee nostaa minimipalkka siten, että peruspalkka ilman lisiä on vähintään 60 % mediaanipalkasta (tarkoittaa, että puolet saa tätä rajaa enemmän ja puolet vähemmän) tai 50 % keskipalkasta. Vahvempien solidaarisuutta pienipalkkaisille on varmistaa, että vähintään tämä toteutuu.

Pekka Tiainen, 22.10.2023
Valt. toht., kansantaloustiede

järjestelmään ainakin perusterveydenhoidon ja hoidon osalta. Sama on meilläkin edessä lähivuotena.

Julkisen terveydenhuollon alasajo kiihtyy

Valtaosa Satakunnan hv-alu-

een 27 perusterveydenhuollon kiinteästä toimipisteestä aiotaan sulkea parin vuoden sisällä ja toiminta keskitettäisiin kuuteen sote-keskukseen. Aluevaltuustoissa on satoja puoluepukareita, joita sote-asiat ei oikein jaksaa kiinnostaa, Esim. Petteri Orpo, joka oli istunut lähes vuoden Varsinais-Suomen valtuustossa, mutta hallitusneuvottelujen aikaan hän kertoi, ettei ole koskaan kuullutkaan, että sote-alueilla on miljardiluokan rahoitusvaje. Toki valtuustoissa on myös sote-alan ihmisiä tai sotesta kiinnostuneita.

Terveyskeskusten massiivinen alasajo on pian edessä koko Suomessa

"Valtiovarainministeriön muutosjohtaja Ville-Veikko Ahonen pitää selvänä, että Satakunnan kaltaisia terveyskeskusten leikkauslistoja tehdään kohta joka puolella. Sotetutkijan mukaan synyn on hyvinvointialueiden rahapula. Ahonen pitää hyvinvointialueiden palveluiden keskittämistä vääjäämättömänä kehityksenä. – Ei ole mitään hokuspokkustempua, joka toisi toimipisteisiin lisää henkilöstöä tai jostain löytyisi valtava potti rahaa. Kipeät päätökset pitää tehdä nyt." Alueilla on käsissään mahdollisuuden yhtälö. Hallitus toivoo, että alueet säästävät sote-rahoituslain mukaisista kustannuksista 1,5 mrd € tällä vaalikaudella. Alueiden pitäisi myös kattaa 1,2 mrd. € alijäämät v 2026 mennessä.

PAM, JHL, työttömät ja opiskelijat vaativat 12.10.2023 Eduskuntatalolla äärioikeiston hallitusta luopumaan leikkauksista ja Sote-palvelujen yksityistämisestä.

Kuva: Heikki Männikkö

Alueerotus tapetille ehkä jo ensi talvena tai keväänä

Antti Rinne asetti 2016 hallitusneuvotteluihin osallistuville puolueille ehdoksi Sipilän hallituksen sote-ohjelman hyväksymisen karvoineen päivineen. Hallitusneuvotteluissa ja eduskunnassa tehtiin pari muutosta. Alueiden lukumäärää lisättiin kolmella ja alueiden verotusoikeus hylättiin. Suomessa upporikkaat ja jättituloiset ovat pitkään vaatineet progressiivisen verotuksen rippeidenkin lopullista hävittämistä. Kepu, kokoomus ja Soinin persut /siniset näkivät tässä tilaisuutensa. Jos alueiden rahoitus hoidetaan kunnan verotuksen kaltaisella tasaverojärjestelyllä valtion verotuksen osuus vähenee. Sote-kustannukset ovat noin 40 % valtion budjetista.

Tämä juoni saatiin onneksi estettyä. Nyt yllättäen 4.10. vasemmistoliiton puheenjohtaja Li Andersson vaati: "Verotusoikeus sotealueille ja hallituksen suunnittelemat leikkaukset jäihin". Puolueen eduskuntaryhmä esittää sote-rahoitusmallin korjaamista antamalla alueille verotusoikeuden. Maakuntaveroa vaativat myös vihreiden Osmo Soininvaara ja pari vuotta sitten ex-soteministeri Juha Rehula. Ehdotusta perustellaan sillä, että se toimisi jarruna sote-menojen lisäämiselle.

Juhani Tanski
Kuopio

Bidenin sotavaltuudet

Joe Biden kirjoitti 27.10.2023 päivätyllä kirjeellä USA:n kongressin edustajainhuoneen vastalulle puhemiehelle Mike Johnsonille ottavansa käyttöön War Powers Resolutionin eli sotavaltuudet. Hän ilmoitti valtuutaneensa edellisen päivän yöllä iskut itäisessä Syyriassa Iranin valankumouskaartia ja sen yhteydessä olevia ryhmiä vastaan. Iskut kohdistettiin kohteisiin, joita käytettiin johtoon, ammusten varastointiin ja muihin tarkoituksiin ("and other purposes").

Johnsonista taas tavataan ensimmäisenä sanoa, että hän on evankelinen kristitty. Hänestä kirjoitetussa New York Timesin jutussa korostettiin myös sitä, että hän on Trump-lojalisti – muuten ei hänestä olisi puhemiestä tullutkaan. Nämä molemmat seikat yhdessä osoittavat, että Biden on mitoitannut Lähi-idän politiikkansa Yhdysvaltain sisäpolitiikan mukaan. Johnson on lojaali paitsi Trumpille ja Yhdysvalloille myös Israelille. Ensimmäinen asia, minkä hän puhemiehenä tekikin, oli väsäätä päätöslauselma, jossa ilmaistiin tukea Israelille. Biden ei tule kohtaamaan kongressissa vastusta, kunhan katse pysyy Israelissa.

Biden mainitsee, että Yhdysvaltojen joukkoihin on kohdistunut

hyökkäyksiä Irakissa ja Syyriassa. Tämä tuskin vastaa monenkaan käsitystä "puolustuksesta". Vieläkin yllättävämpää on se, että Biden mainitsee ainoana amerikkalaisena kuolonuhrina jonkun urakoitsijan, joka kuoli sydänkohtaukseen pyrkiesään suojaan hyökkäykseltä.

Huolestuttavaa tässä on se, että tarina ei ole pilailupuodista peräisin. Iskut voidaan kohdistaa nyt käytännössä mihinkä tahansa kohteeseen, jota käytetään vaikkapa "muihin tarkoituksiin", kunhan jokin yhteys Iranin valankumouskaartiin voidaan olettaa. Biden kertoi asiasta jälkepäin – ehkä puolustellen sitä yllätyselementillä, joka tosin yllätti amerikkalaiset itsensä yhtä pahasti kuin valankumouskaartin.

Eikä perusteena ole kuin jonkin urakoitsijan sydänkohtaus – tuhansien kilometrien päässä kotoa. Joku jo ehti veistellä, että tämä kuuluu "Died Suddenly" -sarjaan koronakototeiden aiheuttamia yllättäviä sydänkohtauksia. Ei ihmettä tässä ihmemaassa, vaikka tällä perusteella Biden lähtisikin sotaan Irania vastaan.

Jonathan Widell

Työttömyys- ja sosiaaliturvan leikkaaminen eivät toimi työllistämiskeinoina

Jatkoa sivulta 4

Työttömyysturvan leikkaaminen ei kannusta töihin vaan köyhdyttää

Vaikutuslaskelmissa jää ottamatta huomioon, että työttömyys tarkoittaa, ettei ole työtä. Perussyy on, ettei saa työtä. Avoimien paikkojen kasvu ei ole todiste muusta. Työttömiä ei oteta työhön teknologia-alojen ja monien muiden alojen avoimiin paikkoihin, koska ei ole koulutusta niihin. Talouden rakennemuutoksessa tämä erityisesti korostuu. Monet muut asiat vaikeuttavat työllistymistä. Työttömyys ei ole työttömien vika tai valinta kuten oletetaan, kun oletetaan, että työllisyys lisääntyy, kun työttömyysturvaa ja muuta sosiaaliturvaa leikataan. Kun nämä ovat keinoja eikä pureuduta työttömyyden todellisiin syihin, numerot työllisyysvaikutuksista eivät toteudu näiden keinojen kautta. Tästä seuraa valtion velan hoidon epäonnistumisen tätä kautta.

Kannustamista on, kun saa lisää tuloa käteen, kun tekee työtä. On nurinkurista heikentää turvaa, että työhön meno olisi kannattavampaa. Työttömyysturvan leikkaaminen ei ole kannustamista töihin, vaan köyhdyttämistä ja sanktiointia, rankaisua työttömyydestä, joka ei ole oma valinta. Samalla lisätään työntekijäköyhyyttä, kun on hyväksyttävä palkka, jolla ei elä.

Onko palkankorotuslisällä korvattava turvan heikentäminen

1970-luvun tulopoliittisissa sopimuksissa palkansaajat hyväksyivät tuottavuuden nousua alemmat palkankorotukset, koska osa korotuksista käytettiin parempaan sosiaaliturvaan, joka perittiin vakuutetun ja työnantajan sosiaaliturvamaksuina. Jos työttömyysturvaa alennetaan, tämä tarkoittaisi vastaavasti suurempia palkankorotuksia vuoden 2025 sopimuskierröksellä, joka kattaisi menetyksen. Näin siksi, että heikennykset ollaan tekemässä sen

Korean työväenpuolueen perustamisesta 78 vuotta

Lokakuun 10.päivä tulee kulu-neeksi 78 vuotta Korean työväenpuolueen perustamisesta. Korean työväenpuolue on Korean demokraattisen kansantasavallan johtava puolue.

Korean työväenpuolueen perustaminen sijoittuu aikaan, jolloin presidentti Kim Il Sungin organisoima ja johtama sissiarmeija oli juuri karkottanut japanilaiset imperialistit Korean niemimaalta. Eri puolilla Koreaa toimi tuolloin aatetaustaltaan erilaisia kommunistisia ryhmittymiä. Toisaalta samaan aikaan Etelä-Korean alueella toimivat USA:n imperialistit ryhtyivät taistelemaan kiivaasti valankumouksellisia voimia vastaan.

Yhtenäisen kommunistisen puolueen perustaminen olikin tuolloin Korean vallankumouksen kannalta perustavanlaatuisen kysymys. Vain puolueen perustamisen avulla voitiin maan pohjoisosaan luoda luja vallankumouksellinen tukikohta mahdollisimman nopeasti. Lokakuun 10. päivänä 1945 muodostettiin Pjongjangissa Kim Il Sungin johdolla Pohjois-Korean kommunistisen puolueen keskuskomitea. Perustavassa kokouksessa Kim Il Sung nosti poliittiseksi peruskysymykseksi demokraattisen kansantasavallan perustamisen ja esitti neljä lähiajan tehtävää:

1) on liitettävä yhteen kaikki isänmaalliset ja demokraattiset voimat, päämääränä demokraattinen tasavalta, joka takaa täydellisen kansallisen riippumattomuuden ja itsenäisyyden.

2) on hävitettävä japanilaisen

imperialismin jäänteet ja muut taantumukselliset ainekset, jotka ovat esteenä kansakunnan demokraattiselle kehitykselle.

3) on pyrittävä yhtenäisen hallituksen perustamiseen koko Korean alueelle.

4) on laajennettava ja lujitettava puoluetta.

Japanilaista imperialismia vastaan käydyin vapautustaistelun tuhojen korjaaminen aloitettiin Korean työväenpuolueen ja Kim Il Sungin johdolla välittömästi ja maareformi toteutettiin maaliskuussa 1946.

Etelä-Koreassa toimineet USA:n imperialistit yrittivät kuitenkin jatkuvasti horjuttaa demokraattisuuksensa kehitystä. Työväkevien yhtenäisyyden vahvistamiseksi Kim Il Sung esitti, että kommunistien puolue on liitettävä yhteen muiden työväkevien puolueiden kanssa. Tämän seurauksena kommunistinen puolue ja uusi demokraattinen puolue yhdistyivät elokuussa 1946, jolloin syntyi Korean työväenpuolue. Korean ensimmäiset demokraattiset vaalit järjestettiin helmikuussa 1947. Vaalitulosen pohjalta muodostettiin Pohjois-Korean kansankomitea, jonka puheenjohtajaksi valittiin Kim Il Sung.

Imperialistit aloittavat Korean sodan

Uuden yhteiskunnan rakentaminen kohtasi suuria vaikeuksia amerikkalaisten imperialistien aloitettua Korean sodan vuonna 1951. Amerikkalaiset imperialistit uskoivat, että KDKT ei selviä vuosikymmeniin so-

dan aiheuttamista tuhoista.

Korealaiset kuitenkin voittivat sodan amerikkalaisia imperialisteja vastaan ja maa jälleenrakennettiin ennätysnopeasti presidentti Kim Il Sungin ja Korean työväenpuolueen johdolla. Sodan voittaminen ei olisi ollut mahdollista, jollei koko kansa olisi yksimielisesti asettunut vastustamaan ylivoimaiselta vaikuttavaa vihollista. Korealaiset olivat jo ennen sotaa nähneet millaisiin saavutuksiin presidentti Kim Il Sungin ja Korean työväenpuolueen johdolla on mahdollista päästä, kun rakennetaan sosialismia. Oli tehty uudistuksia, jotka olivat tuoneet tasa-arvon ja demokratian kaikille ihmisille. Köyhyys oli alkanut vähetä.

Sodan jälkeen nopeaa kehitystä Korean työväenpuolueen johdolla

Sodan jälkeen maata ryhdyttiin kehittämään presidentti Kim Il Sungin luoman juche-aatteen pohjalta. Riippumattomuutta ja suvereniteettiä ryhdyttiin systemaattisesti vahvistamaan. Oli alun perin selvää, että riippumattomuutta ja suvereniteettiä ei voi olla ilman sosialismia. Kapitalismin vallitessa valta keskittyy vähitellen suurpääomalle, jota porvarilliset valtiot tukevat. Kapitalismissa on mahdotonta saavuttaa kaikkia kansalaisia koskevaa tasa-arvoa tai demokratiaa.

Tänään juche-aate on osoittanut vahvuutensa yhteiskunnan rakentamisessa Koreassa. Kansa päättää omasta kohtalostaan ja yhteiskunta rakennetaan omista lähtö-

Maanviljelyä kehitetään KDKT:ssa. Sunchon uusi fosforilannoitetehtäs avattiin 4.5.2020. Tämä on suuri edistysaskel maanviljelyn alueella.

kohdista käsin kansaa varten. Presidentti Kim Il Sungin kuoleman jälkeen pääsihteeri Kim Jong Il kehitti songun-politiikan, jonka myötä voitiin torjua amerikkalaisten imperialistien kasvaneet hyökkäykset ja jatkaa ulkoisesta paineesta huolimatta sosialismin rakentamista menestyksellisesti. Pääsihteeri Kim Jong Ilin jälkeen pääsihteeri Kim Jong Un on edelleen vahvistanut maan puolustusta ja kehittänyt juche-aatteen teoriaa ja käytäntöä. KDKT on tällä hetkellä vahva, riippumaton valtio, joka päättää itse politiikastaan.

Pakotteet on suunnattu Korean kansaa vastaan

Monet ulkoiset seikat hidastavat kuitenkin sosialismin rakentamista. Tällaisia ovat mm. imperialistien ylläpitämä kauppasaarto ja pakotteet. Nämä kaikki ovat seurausta enemmän tai vähemmän imperialismin ja globalisaation vahvistumisesta.

Kauppasaarto ja YK:n pakotteet ovat perua KDKT:n pyrkimyksestä vahvistaa kansallista puolustusta ja varmistaa, että korealaiset voivat rakentaa sosialismia omista lähtökohdista käsin ilman pelkoa imperialistien hyökkäyksestä. Amerikkalaiset imperialistit eivät ole katsoleet hyvällä Korean puolustuksen vahvistamista. Viehän tämä pohjaa siltä, että imperialistit voisivat alistaa kaikki kansat oman talousjärjes-

telmänsä toteuttajiksi ja markkina-alueiksi tavalla tai toisella.

Pakotteet estävät hyvin pitkälle kaupankäynnin muiden maiden kanssa. Pakotteet ovat itse asiassa hyvin voimakas vihamielinen toimi, joka kohdistuu suoraan Korean kansan hyvinvointiin. Tällainen kansainvälisen lain hengen vastainen eristäminen on yleismaailmallisten ihmisoikeuksien vastainen provokaatio. Vaikka amerikkalaiset kritisoivat KDKT:aa ihmisoikeuksiin liittyen, todellinen ihmisoikeuksien rikkoja on kuitenkin USA – niin Korean niemimaalla kuin muuallakin maailmassa.

Socialismin vahvuus näkyy Korean demokraattisessa kansantasavallassa

KDKT on maa, jossa riippumattomuus ja suvereniteetti toteutuvat kaikkein parhaiten maailman valtioista. Yhteiskuntaa rakennetaan ihmisten tarpeista lähtien ja kaikki korealaiset antavat tälle politiikalle tukensa. Korealainen yhteiskunta on voinut tarjota kansalaisille palvelut, joita ei ole pystytty tarjoamaan missään muualla maailmassa. Korean demokraattinen kansantasavalta on vahva sosialismin linnake, jonka kokemuksista meidän kaikkien on syytä ottaa oppia ja välittää tietoa.

Juha Kieksi
Loimaa

ELÄMÄÄ MALAGASSA

Calle Altan kämpän avoköksen fönäristä, takorautaisten kalterien takaa, avautuu näköala koko talon läpäisevään tuuletuskui-luun. Sähköpiihat, voda- ja viemäriputket kulkevat pinta-asennettuina ylös alas. Pyykkinaruilla kuivuu kledjuja, pyyhkeitä ja lakanoita. Meiltä muualta saapuneilta turreilta puuttuvat edestakaisin kelattavat pyykkinaratsat. Yhdellä seinällä roikkuu kuivumassa sandaalit ja mummokärryn runko fillareineen. Toisen makkarimme tuuletuskuilun seinä on tyhjä. Sen pohjalla makaa pudotessaan rikkoutuneita, rampoja pyykkipoikia. Snadi blosis käy tuuletuskanavan kautta kämppäämme. Käytännöllinen arki ja järki tunkeutuvat tajuntaan ikkunan kautta.

Bunkkaamme kivetyn Calle Altan korkeimmalla kohdalla. Vasemmalla kapea katu laskeutuu jyrkästi alas Calle Parrakselle. Risteyksessä ston-daa lähin julkinen roskis. Dallasimme eteenpäin helteessä kohti Capuchinos -katua. Väistimme vastaantulevaa fillaroitua kaupunkierrosta. Kadun toisella puolella on snadi kappeli, jossa joustava katolinen voi keventää päivittäin omaa tuntoaan. Tuttu tsengahandelli vieressä, joka blisasi halvalla ylijäämäkokoja kuin gamla Närven Stadin Valkassa aikoi lopettaa toimintansa. Kauppias jää eläkkeelle. Slumpasimme kolmet kengät muistoksi. Arska sai mokkaiset, caliman väriset jortsuplägät. Jatkoimme matkaa kohti poikkikadulla sijaitsevaa Maskomin supermarkettia kohti.

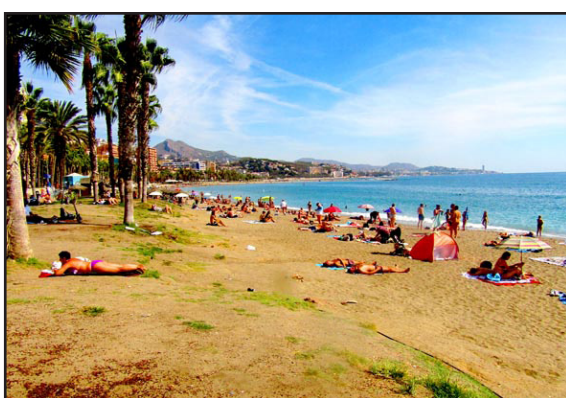
Lauantaina lupaili sadetta. Kävelimme Calle Altaa oikealle. Alkoi ripeksiä. Vaimoni avasi santsansa. Minä ehdin nauttia sateesta viiden

pisaran verran. Ohitimme kadun päässä olevan arkeologisen kaivauksen. Montut olivat laajentuneet ja syvenyneet. Arkeologit olivat kaivaneet esiin vanhojen byggien kivi-perustuksia ja rakennuskeramiikan jämä. Käännyimme Dos

Acerakselle. Jalkiksen kosteat katu-laatat tuntuivat alamäessä liukkailta. Heivasimme roskapussit Plaza de Montañon kunnallisiin jätetikoihin.

Kapusimme sunnuntaina Dos Acenosia ylöspäin kapusiinien kaupunginosaan. Käppäilimme kapealla Carreos de Capuchinosin jalkiksella Arskan kanssa peräkkäin handu handussa. Arska äkkäsi äkkiä aasialaisen sekatarvaraputiikin fönärisä flygeasemasetin. Hankimme sen. Sarjaan sisältyi lentsikka, helikopteri, brankkari, tavarakontti vetofiudeineen ja flyysiksen heittimet. Setti oli tarkoitettu yli 3-vuotiaille, joten minäkin tsennasin jotain sen käyttömahiksista. Kone flygasi tietenkin Stadiin.

Istahdimme huilaamaan penkille Plaza de Capuchinolle. Jonnekin tänne kapusiinimunkit olivat perustaneet oman askeettisen veljeskuntansa 1600-luvun alussa. Tien toisella puolella oli puisto ja kirkko sekä risteyskolmiossa tunnetun näyttelijän ja copla-laulajan Miguel de Molinan (v. 1908-1993) muisto-

Kuva: Matti Laitinen

Rantaelämää lokakuun lopulla Malagassa

merkki. Tasavaltalainen, Malagassa syntynyt, kidutettu Molina pakeni diktaattori Francisco Francon vainoja 1940-luvulla loppuelämäkseen Argentiinaan. Hän lukeutui sisällissodassa v. 1936 Granadassa murhatun ja multitaiteilijan Federico Garcia Lorcan ystäväpiiriin. Suvaitsevaisuus, empatia ja demokratia eivät mahtuneet falangistidiktaattori Francon maailmankuvaan.

Jatkoimme Arskan kanssa reissuamme Avenida del Capuchinon pitkin. Jengi tsittasi terasseilla jysärisä puntaroimassa Kansallispäivänä alkaneen pitkän viikonloppun saldoa. Jotkut venttasivat safkamestan edessä tarjouksessa olevaa broikun puolikasta ja salaattia. Pyhän Mikaelin vanha hautausmaa sijaitsi jossain lähellä. Valkan kovat kundit, Arska ja minä, astuimme rohkeasti Tanian lahjaputiikkiin. Slumpasimme itsellemme lepakkobokserit ja kolme paria nilkkasukkia.

Matti Laitinen
Malaga 15.10.2023

Korean työväenpuolueen 78. vuotispäivää juhlittiin Tukholmassa

Korean demokraattisen kansantasavallan suurlähetystö järjesti vastaanoton Korean työväenpuolueen perustamisen 78. päivän kunniaksi 6.10.2023. Tilaisuuteen osallistui Korean ystäviä niin Suomesta, Ruotsista kuin Tanskastakin.

Tilaisuudessa pidetyissä puheissa nostettiin esiin keskeisiä Korean työväenpuolueen perustamiseen ja toimintaan liittyviä saavutuksia. Korean työväenpuolue perustettiin presidentti Kim Il Sungin johdolla yhdistämällä kaikki korealaiset edistykselliset voimat yhdeksi puolueeksi, jonka tavoitteena oli saavuttaa riippumattomuus, rauha ja parantaa korealaisen hyvinvointia. Ensimmäistä kertaa Korean historiassa korealaisilla oli mahdollisuus päättää kohtalostaan itse.

Työväenpuolueen johdolla kaikille kansalaisille saatiin ilmainen koulutus, ilmainen terveydenhuolto ja ilmainen asuminen. Verotus lakkautettiin vuonna 1974. Kaikki tämä tapahtui ennen näkemättömän nopeasti.

Puheissa korostettiin KDKT:n menestyksen takana olevaa juche-aatetta ja sen jatkuvaa kehittämistä. Juche-aatteen lähtökoh-

tana on se, että sosialismia kehitetään omista lähtökohdista käsin eikä vallankumousta voi tuoda.

Toinen asia mitä korostettiin, on Työväenpuolueen kaaderien läheinen suhde ihmisiin. Johtajat ovat useaan otteeseen painottaneet, että puolueen kaaderien täytyy mennä ihmisten joukkoon ja kokea heidän kanssaan elämän ilot ja surut. Näin puolue tietää aina ihmisten kohtaamat haasteet ja osaa vastata niihin. Tämä lujittaa ihmisten luottamusta puolueeseen ja Koreassa vallankumouksella onkin aina ollut kansan täysi tuki.

Korean työväenpuolueen johdolla Pohjois-Koreasta on muodostunut vahva sosialistinen maa, joka heijastaa voimakkaasti korealaisen tahtoa elää itsenäisesti ja vapaasti. Korealaiset ovat nähneet, millaisia saavutuksia voi saavuttaa luottaen omiin voimiinsa. Jokainen korealainen tuntee tieteellisen sosialismin teorian, Juche-aatteen. Siksi Korean kansa työskentelee yhtenäisenä rakentaakseen omaa tulevaisuuttaan ja yhdistääkseen lopulta Korean niemimaan.

Juha Kieksi
Loimaa

Yhteenvetoa suurista tuhoamissuunnitelmista Suomesta ja muualta

Yhdessä asiassa Kansan ääni on voinut mennä lankaan. Voisiko olla niin? Siinä nimittäin, että Suomen median itsepintainen kiinnostus Putiniin olisi jonkinlainen anomalia yleisessä maailmanlaajuisessa tiedotusilmastossa. Päinvastoin se on pikemminkin koepallo periferiassa, niin että nähdään, miten jonkin kaistapäinen väite puree yleiseen mielipiteeseen. Otetaan kuitenkin ensin ne kolme asiaa, joista jotkut – mukaan luettuina me – olemme olleet oikeassa, ennen kuin ne kantautuivat valtamediaan.

Ensimmäinen niistä on se, että konflikti, joka alkoi Ukrainasta, on nyt kiiriytyvässä Suomeen. Tämän osoittamiseksi ei meidän tarvitse tehdä mitään: sehän näkyy siis jo valtamediasta.

Toinen asia on se joidenkin aikoinaan esittämä spekulatio, että perussuomalaiset saatiin Naton kannalle lupaamalla heille jossakin salassa sitä, että ennen pitkää yleistä mielipidettä ohjailtaisiin entistä maahanmuuttovastaisemmaksi. Perussuomalaisen rasismiepottelu on nähtävä laajemmalti: sillä taattiin se, että kun maahanmuuttoasenne alkaisi liukua maahanmuuttajia vastaan, selusta olisi sikäli turvattu, ettei sitä voitaisi enää kutsua rasismiksi. Tähän asenteiden muuttumiseen tuo nykyinen ns. Pyhän maan konflikti suo tilaisuuden. Nyt jo Euroopan "parlamentti" on pukannut ilmoille sellaisen asiakirjan, jossa sanotaan, että "terroristijärjestö Hamas on eliminoitava". Tämä on itsessään hätkähdyttävää, mutta vielä hätkähdyttävämpää on se, kuinka nopeasti samainen toimielin on myös vetänyt tähän Iranin mukaan: Iranin vallankumouskaarti – samoin kuin Hezbollah – vaaditaan pantavaksi EU:n terroristijärjestöjen listalle. Samaa vaatii nyt Yhdysvallat – tämänpäiväisen Daily Telegraphin mukaan – Isolta-Britannialta.

Kolmas asia on se – ja tämä on vain muutaman päivän takainen juttu – että **Biden** puhuisi rauhaa ja konfliktin eskalaation estämistä mennessään Israeliin, mutta agenda olisi itse asiassa päinvastainen. Näinhän sitten kävikin. Kun Biden puhui Yhdysvaltain kansalle löyhärakenteisessa puheessaan, hän veti yhteen **Putinin** ja Hamasin. Juuri tässä oli se asia, joka koepallona oli jo heitetty Suomessa, kun Suomen

Suomi on liittänyt itsensä länteen kaikin mahdollisin tavoin. Erityisen tiiviisti olemme kytkeneet itsemme Yhdysvaltojen alaisuuteen. Samalla olemme katkaisseet kaikki yhteytemme naapurimme Venäjään, kuten entinen pääministeri Sanna Marin useaan otteeseen vaati virassa ollessaan.

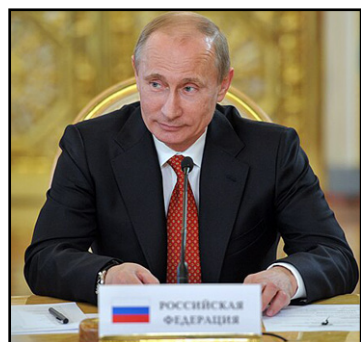
Mediamme on alistettu palvelemaan lännen geopolittisia tavoitteita, mikä näkyy esimerkiksi **Vladimir Putinin** päivittäisenä, kaikki kohtuuden rajat ylittävänä mustamaalaamisena. Varsinaisesta journalismista ei enää voi puhua maamme

iltapäivälehti kysyi taannoin, mitä Putin hyötyisi Hamasin iskusta.

Isoa suunnitelmaa tuhoon kyllä löytyisi, jos vain etsii

Se, jossa Kansan ääni on hyvinkin voinut mennä lankaan – vaikka varmaa se ei ole – on se, että Suomen median päähänpintymänä pysynyt Putin olisi tässä jonkinlainen poikkeama, kun kaikki muut eivät näytä muusta puhuvankaan kuin Hamasista. Itse asiassa tuo Putinin ja Hamasin välille vedetty yhteys jo näyttää, kuinka laajamittaisesta propagandaoperaatiosta Suomen media on osa. Suomen osuus menee kuitenkin vielä pitemmälle, kun otetaan huomioon, kuinka laajamittainen tuo mainittu operaatio on. **Jacob Dreizin** puhui – omiin lähteisiinsä vedoten – että Israel ja Israelin myötä Yhdysvallat olisi suunnittelemassa iskua Iraniin lounaisesta Aasiasta. Samansuuntaista arvailua on esittänyt myös blogi Moon of Alabama, vaikkakin se ei uskonut Iraniin tehtävään iskuun, vaan arveli laajemman operaation kohteena olevan pikemminkin Syyria.

Tässä ei ole kuitenkaan kaikki. Seikki Imran Hosein, joka heittää eskatologisten analyysiensä joukkoon harvinaisen tarkkanäköistä geopolittista analyysiä, arvaili, että Hamas päästettiin tekemään iskunsa samassa hengessä, jossa Yhdysvallat päästi aikoinaan Japanin tekemään oman iskunsa Pearl Harboriin. Hän toistaa sitä, että Yhdysvallat oli tästä iskusta etukäteen tietoinen mutta katsoi, että amerikkalaisten henget olivat pieni hinta siitä, että USA pääsi mukaan toiseen maailmansotaan. Vielä kiistanalaisemmin hän väittää myös, että 11. syyskuun iskut olivat etukäteen Yhdysvaltain tiedossa, mutta ihmishenkien menetykset katsottiin hinnaksi siitä, että Yhdysvallat pääsisi tällä kertaa järjestämään uusiksi Lähi-idän maantiedettä. Noista kahdesta on vähän kyseenalaista väittää mitään kivenkovaan. Kun nykytilannetta kuitenkin katsoo, ei mahdolltomalta näytä se, että Hamasin isku katsottiin hinnaksi siitä, että Yhdysvaltain ja Israelin akseli pääsisi nyt iskemään Iraniin. Tuo uutinen, että Iranin vallankumouskaarti nyt vaaditaan pantavaksi terroristijärjestöjen listalle, ei tee mitään tämän epäilyksen hälventämiseksi. Sitä paitsi **Qassem Suleimani,** joka surmattiin Bagdadissa kohta neljä vuotta

tiedotusvälineiden kohdalla, koska ne on valjastettu ulkoa johdetun propagandakampanjan palvelukseen. (kuva: Wikimedia Commons)

sitten, oli tuon vallankumouskaartin Quds-joukkojen komentaja. Iskun takana oli **Donald Trump,** joka ei sitä mitenkään edes peitellyt vaan, joka otti siitä päinvastoin kunniaa.

Hoseinin varoitus tässä kohtaa on se, että jos Iraniin hyökätään, se liittyy ydinasevaltioiden klubiin tuota pikaa. Se siis saisi ydinaseohjelmansa päätökseen. Se käyttäisi ydinasettaan saman periaatteen mukaisesti, jota Venäjä noudattaa: jos maan turvallisuus on uhattu, se käyttäisi ydinasetta. Kun otetaan huomioon, kuinka suurisuuntaisista kuvioista on kyse – varmaahan tämäkään ei tosin ole – alkaa pistää silmään tuo, että Suomi puolestaan pitää Venäjän vastaista rintamaa auki käsi on/off-nappulalla. Nato on alkanut partioida Itämeren entistä tehokkaammin, vaikka tämäkään ei ole ensimmäinen kerta, kun sitä on jo tehostettu.

Tuo uutisointi BalticConnectorista sekä Ruotsin ja Viron välisen tietoliikennekaapelin epäilystä sabotoinnista vain täytyy pitää pinnalla sen takia, että tuolle partioinnille saadaan jokin (näennäinen selitys). Vastalauseita tällaiselle spekulatiolle ei Suomesta juuri kuulu. Venäjän puolustusministeri on äskettäisessä puheessaan varoittanutkin, että Venäjän täytyy nyt varautua siihen mahdollisuuteen, että Venäjää vastaan hyökätään Suomesta. Sen verran asiat ovat siis Suomen kannalta menneet "eteenpäin".

Pikkumainen kinastelun palvelee tarkoitusta

Tämä iso kuva häivyttetään siten pikku kinastelulla. On esinettä Venäjän konsulaatin pihalla Ahvenanmaalla. On Venäjän pääkonsulaatin sulkemista Turussa. On venäläisten autojen Suomeen saapumisen estämistä. Samaa suuren kuvan häivyttämistä tapahtuu nyt myös Israelissa. Kinastellaan siitä, kuka iski palestiinalaiseen sairaalaan ja sen jälkeen ortodoksiseen kirkkoon. Kinastellaanpa siitäkin, oliko kyseisiä iskuja ollenkaan vai olivatko kyseessä vain "varoitusiskut", joita palestiinalaiset sitten suurentelevat saadakseen jonkinlaisen mediavoiton. Tässä suhteessa **Jacob Dreizin** on asettunut Israelin puolelle ja vetoaa kuvamateriaaliin, jossa sairaalasta ei olisi tuhoutunut kuin parkkipaikka. Tosin hänkään ei väitä, että itse ammus olisi ollut palestiinalainen. Kyseessä oli kuulemma vain isku, jolla palestiinalaiset olisi saatu noudattamaan Israelin kehotusta tyhjentää sairaala. Tätä väitettä on tietysti hyvä seurata, vaikka totuus ei välttämättä Israelin puolella kuitenkaan ole. Tämähän ei olisi ensimmäinen kerta, kun Israel itse kertoisi valeita saadakseen juuri tuota kummankin osapuolen janoamaa kansainvälistä myötätuntoa. Venäjän ulkoministeri **Sergei Lavrov** muuten sanoi tuosta iskusta, että Yhdysvaltain pitäisi näyttää satelliittikuvat, jotka sillä epäilemättä tuosta tapauksesta on. Tutkitaan ja sitten vasta hutkitaan.

Miten mahdollinen isokaan suunnitelma voi edetä?

Tämä suorastaan pikkumainen kinastelu ei häivyttä näkyvistä pel-

Tämä kuva on otettu 19.3.2007. Siitä on aikaa nyt 16 vuotta. Koko sen ajan Lähi-idässä on käyty sotaa. Vuosikymmenten ajan olemme torjuneet länsimaiden hyökkäystä Syyriaan, Irakiin ja Iraniin. Tietenkin siellä on jotain, mitä suuret kapitalistivaltiot tarvitsevat, esimerkiksi öljyä. Tänäpäin ne haluavat vielä enemmän, Venäjän ja Keski-Asian. Järjestys palaa vasta, kun luomme USA-johitoisen maailmanjärjestyksen tilalle uuden kansojen yhteistyöhön perustuvan maailmanjärjestyksen.

kästään tuota edellä hahmoteltua isoa kuvaa. Mainittakoon vielä keran, että isosta kuvasta ei ole kyllään mitään selvyyttä – tuskin niilläkään, jotka sen takana mahdollisesti ovat. Nythän Moon of Alabama näyttää, että tässä hommassa on monta mutkaa matkassa. Niimenomaan Israelin kannalta. Sinne ovat jo olleet iskemässä Jemeninkin houthit – tosin ohjukset ammuttiin alas amerikkalaisten ansiosta, jotka ovat sanoneet, etteivät he muka lähde Israeliin sotimaan. Isompi murhe on blogin mukaan se Hezbollah, joka on viime aikoina ollut hiljaa, mikä ei tarkoita sitä, että ammuksineen ja kokemuksineen, joita se on saanut taistelussaan ISISiä vastaan, se teki selvää Israelista hyvinkin nopeasti (tosin tähän uhkaan Dreizin sanoa töksäytti, että Israel vastaisi siihen uhkaan taktisella ydinaseella).

Näkyvistä uhkaa häipyä nimittäin myös jo se konflikti, joka on käynnissä Ukrainassa ja joka ei osoita mitään laantumisen merkkejä. Länsi on nyt koetellut houkutellessa Venäjän sopuun, ennen kuin Amerikan presidentinvaalit tulevat kunnon, missä vaiheessa Bidenin sodat alkavat häitää hänen mahdollisuuksiinsa, varsinkin kun ne menevät järjestään huonosti – mutta Venäjä on tähän yksikantaan sanonut, että tässä vaiheessa kaikki ovat nähneet lännen vetäneen Venäjää nänstä jo Minskin sopimusten yhteydessä, joten samaan halpaan Venäjällä ei ole enää mitään syytä menä. Joten taistelu jatkuu. Biden koettaa tätä ongelmaa itsekin paikkailla. Tuossa mainitussa puheessa hän ehdotti, että sotilaallista apua annettaisiin paitsi Israelille myös – ja sitäkin suuremmassa mitassa – Ukrainalle. Tämän tarkoitus oli kuroa umpeen kasvava kuilu republikaanipuolueen MAGA-siiven ja demokraattipuolueen välinen rako. MAGA ei enää halua antaa rahaa Ukrainaan. Sen sijaan se varsin selväpiirteisesti haluaa tukea Israelia. Biden siis koettaa niputtaa nämä yhteen pakettiin – minkä lisäksi rahaa menisi myös etelärajan maahanmuuttajavirtojen hillitsemiseen, mikä ehkä on MAGA:lle mieleen, vaikka se syyttääkin Bidenia koko ongelman aiheuttamisesta.

Leninin käsitys sodan oikeutuksesta

Jotkin kommunisteiksi itseään

kutsuvat tahot ovat heittäneet hanskat tiskiinkin jo aikoja sitten ja katsoneet Venäjän olevan samanlainen imperialistinen uhka kuin Yhdysvallat. Samoin niiden mielestä BRICS on samanlainen imperialistinen blokki kuin NATO. Tähän on Kansan äänessä jo vastatukin. Mutta miten pitää marxilaisessa teoriassa tähän kaikkeen suhtautua? Hyvä kysymys. Vastaus siihen ei ole mahdollon löytää. Se nimittäin löytyy erittäin selvästi Leninin kirjoituksesta Marxisin karikatyyri ja imperialistinen ekonomismi. Sen sijaan, että Lenin erotelisi puolustus- ja hyökkäyssodan, hän vetää linjan "aidosti" kansallisten etujen takia sodittujen sotien ja todellisuudessa imperialististen sotien välillä. Edelliset ovat oikeutettuja – jälkimmäiset eivät. Tosin jälkimmäiset koettavat väittää olevansa kansallisia, vaikka eivät ole. Kumpaan ryhmään Naton tuki Ukrainalle edustaa? Vaikka Lenin puhuikin kirjoituksessaan Ukrainasta, silloinen Ukrainan itsemäärämisoikeuden puolustamisella "oikeutetun" sodan ei voi uskottavasti väittää palvelevan Ukrainan itsemäärämisoikeutta. Sen sijaan Venäjä sotii – tämän kategorisoinnin mukaan – oman kansallisen itsemäärämisoikeuden puolustamiseksi. Ukrainan tukeminen ei sen sijaan palvele kuin imperialistien – siis kapitalistien – etuja.

Väkivallan kierre näkyy jo kaduilla lännessä

Oli miten oli, inhimillinen hinta tästä on valtava. Ei pelkästään tuolla jossakin kaukana. Nyt siis myös läntisen arvovoyhteisön itsensä sydämessä. Ensin Amerikassa tapettiin 6-vuotias muslimipoika. Siihen tunisialainen maahanmuuttaja vastasi Brysselissä tappamalla kaksi ruotsalaista – mihin tosin tulee mukaan se, että Ruotsissa on poltettu Koraaneja. Vastikään tuli uutinen, että Amerikassa tapettiin synagogan puheenjohtaja. Jos edellä esitettyä päätelyä noudatetaan, onko tämä nyt hinta, että tässä aletaan maahanmuuttajia vastaan toimia oikein viiranomaisvoimin? Spekulatiota tähän voi esittää, mutta ei mitään varmaa. Koetetaan ainakin esittää jonkinlaista marxilaista näkökulmaa tähän, kun ei valtamedia sitä varmaan esitä.

Jonathan Widell

KÄ/verkkouutiset/22.10.2023

Yritykset, kaupunki ja luonto

Jutun esimerkit ovat isolta teollisuuspaikkakunnalta Porvoosta. Siellä yritykset ovat mielestään luonnon puolella. Tällaisen käsityksen voi saada ainakin paikallislehden uutisista tai maastokäynnin kyltthävainnosta.

Esimerkki 1, **Rudus Oy**: Maa-ainesten otto suunnitellaan toteutettavaksi niin, että sen päätyttyä kasvit, eläimet ja ihmiset viihtyvät alueella nykyistä paremmin (kuva). Esimerkki 2, **Neste Oy**: Vihreän siirtymän vuoksi suoja-alueita laajennetaan Kulloossa (1). Esimerkki 3, **Porvoon kaupunki**: Noin 57,5 ha:n kokoisessa Gammelbackan lähimetsässä kasvavat kirjanpainajien lahottamat satakunta puuta pitää kaataa ja tehdä niistä haketta lenkkipolkujen ja latujen pohjaksi sekä poltettavaksi energiaksi (2).

Kuva: Pirrko Pilvi

Rudus Oy:n ja Neste Oy:n perusteluista yllätty ja hämmentyy. Sanamuodot ovat yrityksillä samat, joita luontoa puolustavilta on tottunut kuulemaan. Asiahyteyttä ajatellen viestin suunta ja sisältö yllättää.

Poikkeus edellisistä kohdista on Porvoon kaupunki: kaupungin viestintä puiden kaatamisesta puistometsästä väitetyjen kirjanpainajien tuhojen vuoksi. Hakkuita ei edes yritetä perustella luonnon suojelulla. Jos luontoa suojeltaisiin, ei hakattaisi, vaan lahot puut jätettäisiin metsään maatumään. Sen sijasta kaupunki tyytyy tosiasioihin perustumattomiin syihin, puilla ja kirjanpainajilla pelotteluun.

Orwellilainen uuskieli

Yritykset seuraavat trendejä. Niiden käyttämä kieli kuulostaa orwellilaiselta. Vastaväitteille ei tunnu olevan sijaa, koska yritysten perustelut viittaavat hyviin aikeisiin. Näin asiat kääntyvät pääläelleen totutusta. "Tietämättömyys on voimaa", Orwell kirjoitti vuonna 1949 teoksessaan 1984.

Yksityinen yritys muokkaa sanoilla "vihreä" ja "elinolosuhteiden parantaminen" mieltä suojeiksi luonnon käyttämiselle (harjun soranotto betoniksi) ja jopa ihmisten kotien lunastuksille (suoja-alueen laajennus). Yrityksen perustelut riisuvat vastaväitteitä. Perustelut "vihreästä" ja "elinolojen parantamisesta" ovat jo muualta tuttuja hyviksiä. Niitä on helpo puoltaa.

Luvat ja kaavat ovat kuitenkin laeissa ja niitä koskevista päätöksistä on muutoksenhakuoikeus. Kaavoja ja lupia ei voi yksipuolisesti väljin sanoin yritystoiminnan hyväksi mainoslauseiden kaltaisesti lopullisesti perustella eikä ohjata kaavoitusta menestyksellisesti paitsi ehkä hetkellisesti kuntapoliittisissa päätöksenteossa. Yritysten omaksumien pehmeiden sanojen pyrkimyksenä näyttää olevan asukkaiden reagoitien hillitseminen ja hallitseminen, sillä toimia lykkäviä valituksia kaavoista ja luvista yritykset tuskin haluavat.

Hyvä tarkoitus ei aina toteudu kaikkien osapuolien näkökulmasta hyvänä. Sen takia heikkoja suojelemaan laeilla ja EU-direktiiveillä, ja kaavoitusta ohjataan muillakin kuin elinkeinoelämän toimintaedellytyksillä kuten asumisen tarpeilla, turvallisella ja terveellisellä elinympäristöllä, ympäristön vaalimisella jne (maankäyttö- ja rakennuslaki 39 §).

Paikallislehden mielestään leikkimielisellä maininnalla viitasammakoiden "paksusta voinnista" soranottoalueella inhimillistetään uhanalaista lajia ihmisen ulkonäköön tai henkiseen mielentilaan vertaamalla samalla kuitenkin väheksyen viitasammakon suojeleminen tarvetta. Annetaan ymmärtää, että lajin direktiiviin perustuva suojeleminen ei olisi-kaan estettävä, koska soranottoa "saattaa tulla" (3).

Viestintä siis vaihtelee toimijasta (esimerkit 1,2 ja 3) riippuen. Lopputulos ja tavoite on kuitenkin sama: ympäristön autioituminen ja yksitoikkoistuminen.

Kunnan jäsenillä on valtaa?

Rudus Oy:n luvasta kuulutetaan julkisesti myöhemmin syksyllä. Toivotavasti paikallislehti uutisoisi asiasta virallisia kuulutuksia näyttävämmiin, jotta kunnan jäsenet huomaisivat muistuttaa lupahakemuksesta määrääjässä.

Kaupunki ei ole tehnyt metsälain edellyttämää metsänkätöilmoitusta hakattaviksi aikomistaan puista yleiskaavan virkistyskäyttöalueella. Asukas on ottanut yhteyttä metsäkeskukseen. Metsälaila säädetään metsärikoksesta ja -rikkomuksesta.

Pirrko Pilvi
Porvoo

(1) "Asukkaat ovat epätietoisia, miten heidän kodeilleen käy." <https://www.uusimaa.fi/paikalliset/6247256>

(2) Gammelbackassa menee nurin satakunta kuusta kirjanpainajan vuoksi – "Sitä on jo Porvoon saaristossakin." <https://www.uusimaa.fi/paikalliset/6257235>

(3) "Koko Euroopassa rauhoitetut viitasammakot voivat paksusti Kråkössä, mutta ne saattavat pian saada naapurikseen soranottoa." <https://www.uusimaa.fi/paikalliset/6221672>

Määttäsen musta jälki

Osa Lieksan Rantakylän kaava-alueesta sai asfalttipeitteen ennen kaavan lainvoimaisuutta. Kaavaa on "toteutettu" jo aiemmin maansiirtotoimin yhden yrityksen "teollisuusalueeksi", kahden vanhemman alueen odottaessa vuodesta toiseen yrittäjiä, "jotka ovat olleet kiinnostuneita alueista".

Mustuudellaan nyt asfaltoitu alue symbolisoi lähteneen kaupunginjohtajan vallan aikaa, kansalaisdemokratian alasajoa. Hallintosäännön mukaan vain kaupunginjohtaja on pystynyt päättämään kalliit maanrakennus- ja asfaltointityöt, mutta lain mukaan ei kukaan ennen kuin kaava on saanut lainvoiman.

Määttäsen kausi alkoi hallintosäännön uudistamisella, lakauttamalla lautakuntalaitos, korvaamalla 12 lautakuntaa yhdellä, lisäämällä virkajohdon taloudellista päätöksentekovaltaa, muotoamalla poliittisen "eliitin" kaupunginhallituksen ympärille. Tässä on ymmärrettävä se, että kaupungin valtuusto päätti näin, kaventaa luottamushenkilöhallintoa, kansalaisdemokratiaa. Tämä on näkynyt äänestysprosenttien laskuna ja laimenevana kiinnostuksena "yhteisiin asioihin".

Tämän kaupungin hallinnon "rationalisoinnin" uskottiin kehittävän sitä myönteisesti johta-

jan opin mukaan, mutta miten on käynyt? Väki vähenee, yrittäjät vähenee, työttömyys on pysyvässä kasvussa, kyläkeskukset kouluttomina ovat henkitoris-

Kuva: Hannu Ikonen

Suomen ainoa kaksikaarinen riippusilta on Lieksassa

saan, teollisuustontit tyhjinä, mutta kaupungin talous on pystytty pitämään "riman yläpuolella". Konsernitalous on "yrityssalaisuksineen" kansalaisdemokratialta suljettu alue, vaikka kansalainen sen tuottamuksesta on talousvastaussa.

Kehitysajatukset ovat pysähtyneet menneeseen aikaan, aluepolitiikkaan, kysyntätalouden elinvoimaa jakaviin tekijöihin, eikä niitä voi korvata pelkillä hallintorakenteiden uudistuksilla ja rakentamattomilla teollisuustonteilla. Maakuntatasolla kehityksen edellytykset nähdään "alkutuotannossa ja matkailussa".

Kun Ramboill antoi lausuntonsa Kaarisillasta, että säilyttäkää se, niin se tieteellisessä arvioissaan huomioi väen vähenemisen ja maakunnassa matkailun merkityksen kun

taas Määttäsen "mutuporukka" usko uuden sillan ja kaupungin läpäisevän raskaan liikenteen täyttävän tyhjät teollisuustontit. Virallinen väestöennusteemme on, että väki jatkaa vähenemistään vuoteen 2040 mennessä 20:llä prosentilla.

Uuden kaupunginjohtajan valinta on merkityksellinen, ettei jatketa samoilla hakoteillä, vaan pyritään tieteellisempään ajatteluun, maakunnan yhteisten ajusten huomioimiseen. Sittalammen, Luhtaniityn ja Lieksanjoen varren kävelytiet kaipaisivat joitakin sepelikuormia. Pienet asiat kuten lähimetsät luovat merkityksiä, olla edelleen lieksalainen, tapella "vääjäämätöntä" väen vähenemistä vastaan.

Hannu Ikonen
Lieksa

Eduskuntavaalien lopputuloksesta

Onhan se kauheaa sivusta seurata millaisen eduskuntakokoonpanon ja hallituksen olemme saaneet riesaksemme. Virallisen köyhyysrajan alapuolella elävänä en tältä hallitukselta voi odottaa tavalliseen arkielämään juuri min-käänlaista helpotusta. Maailmanmitassa pieni vähemmistö tosiallisesti hallitsee toimillaan ihmiskunnan suurta enemmistöä.

Tässä suhteessa en kauhistele sanontaa "proletariaatin diktatuuri", koska se kuitenkin käytännössä merkitsee tilannetta, missä enemmistö hallitsee vähemmistöä. Niinhän asian pitäisi ollakin. Silloin demokratia todella toteutuisi. Kapitalismin uusliberalistisen talouspolitiikan oloissa demokratia on aina tyypistettyä. Sanalla sanoen se koskee enimmäkseen porvaristoa luokkana eli on luonteeltaan harvainvallon diktatuuria.

Sanotaan Suomessa olevan kansanvalta, joka toteutuu valitun eduskunnan puitteissa. Äänioikeus on saavutettu, mutta siitä huolimatta osa kansasta katsoo, ettei sillä mitään saavuteta ja jättää äänestämättä. Poliitiikka on yhteisten asioiden hoitamista. Mutta ei kansalla ole

valtaa päättää yhteiskunnan yhteisistä asioista ja tehtävistä. Periaatteessa kaikki on muutettavissa, mikä ei päde käytäntöön, mistä voisi jo käyttää nimitystä parlamenttidiktatuuri. Hallitukset tulevat ja menevät, mutta todellinen muutos tulee vasta silloin, kun yhteiskunnan rakenteisiin tehdään perustavanlaatuinen korjaus, mikä käytännössä tarkoittaa epädemokraattisen luokkajaon poistamista.

Vallan pitäisi kuulua kansalle johdettuna alhaalta ylöspäin eikä ylhäältä alas kuten nykyisin tapahtuu, kun hallitseva porvaristo on saanut vaikutusvaltaisimmat mediat haltuunsa ja palvelukseensa oman agendansa ajamiseen. Puhutaan, että on sananvapaus, mutta sehän koskee enimmäkseen niitä, joilla on hallussaan suuret tiedo-

Kuva: Heikki Mämmikkö

Eduskuntatalolla on viime aikoina ollut erilaista protestia, mutta uusliberalistista politiikkaa vastaan ei kukaan ole uskaltanut suoraan asettua. Tämä on selkeä puute.

tusvälineet. Ajattelen sananvapautta, joka ei koskaan ole absoluuttista. Esimerkiksi kommunistit eivät saa ääntään kuuluviin valtamedioissa.

Nykyinen maailmantilanne on vaikea, eikä oikeistovoimien kasvu ennakoita mitään hyvää. Joitain valonpilkahduksia näkyy mutta myös surua, joka nykyhallituksen muodossa aiheuttaa ahdistusta kansan enemmistölle. Siksi voimme syystä sanoa, että kaiken vallan pitäisi kuulua kansalle, antakaamme jo pitkät peet parlamentaarille eduskunnalle.

Kai Leivo
Lohja

Israelin rakastajille ja Palestiinan vihaajille Suomessa!

Olisi mielenkiintoista nähdä, kuinka nämä suomalaiset Israelin rakastajat reagoisivat, jos Suomeen muuttaisi yhtäkkiä muutama sata ruotsalaista, jotka alkaisivat sitten agitoimaan noita vanhoja suomenruotsalaisia sukuja viemään suomalaisilta talot ja maat, vedoten siihen että Suomi kuului joskus Ruotsin valtakuntaan.

Samaan aikaan vielä ympäri maailmaa sellaiset ihmiset, joilla on ruotsalaisia sukujuuria, aloittaisivat muuton Suomeen ja valloittaisivat kaupungit talo talolta, heittäen suomalaiset asunnoistaan ulos sanoen "tämä on vanhaa

Ruotsia." **Lopuksi sanottaisiin,** että on täällä suomalaisille paikka, jos-sain vaikkapa Kainuun korpimetsässä, joka olisi muurein eristetty muusta maasta.

Tämä kirjoitus ei ole Ruotsalais-vastainen, vaan rautalankamalli suomalaisille, joille tämä asia tuntuu olevan yhdentekevä tai ra-

Palestiinalaisten protesti 13.10. Helsingissä Elielillä

sismin sävyttämä valtamedian USA:n ja Israelin takalaston nuolemmisen turruttama juttu.

Jorma Talikka, Janakkala

Sanna on uudessa tehtävässään entistä vahingollisempi

Ex-pääministeri Marin siirtyi pahamaineisen sotarikollisen leipin Lontooseen

Kansan äänessä on jo useampaan otteeseen viime vuosina ounas-teltu, että Sanna Marin tulee siirtymään johonkin globaalia, maailmanlaajuista kapitalismia edustavaan organisaatioon. Ja aivan oikein on veikkailtu. Syyskuun alusta lähtien erottuaan SDP:n puheenjohtajan pestistä, sekä saatuaan pyytämänsä eron kansanedustajan tehtävästä Sanna Marin aloitti työt raskaisiin sotarikoksiin ja rikoksiin ihmisyyttä vastaan syyllistyneen Britannian ex-pääministeri Tony Blairin johtamassa globaalien kapitalismin agendoja lobbavassa Instituutissa.

Mikä on Tony Blair instituutti?

Sanna Marinin Lontoossa päämaajaansa pitävän uuden työpaikan virallinen nimi on Tony Blair Institute for Global Change eli suomeksi "Tony Blairin instituutti globaalien muutoksen puolesta". Tässä on nyt syytä kiinnittää huomiota muutamiin erittäin huolestuttaviin seikkoihin, joita suomalaisessa valtamediassa ei ole haluttu nostaa esiin liittyen Marinin uuteen toimeen. Lähtökohtaisesti on selvää, että Tony Blair Instituutin toiminnassa on kyse läntisessä maailmassa viime vuosikymmenen aikana lisääntyvässä määrin yleistyneestä, globaaliin finanssikapitalismiin läheisesti liittyvästä ns. sidosryhmäkapitalismista. Sidosryhmäkapitalismin "perusarvot" muistuttavat jossain määrin läntisen valtieliitin kiihkeästi lobbaamaa YK:n Agenda 2030 nimellä tunnettua toimintaohjelmaa, jonka tavoitteena on suunnata kapitalismia kohti

"vihreämmän ja tasa-arvoisemman maailman toteuttamista".

Vähemmän demokratiaa, vihreämpää kapitalismia ja sotaa tilauksessa

Sidosryhmäkapitalismissa porvarilliseen liberaalidemokratian alueelle aiemmin kuulunutta ns. poliittista valtaa on yhä enemmän määrin siirretty kokonaan poliittisen järjestelmän ulkopuolelle oleville mielipiteenmuokkaus- ja lobbausorganisaatioille. Näiden lobbareiden tehtävänä on toimia sitten ns. neuvonantajina ja asiantuntijoina poliitikkojen suuntaan. Sanna Marininkin tehtävänimike Tony Blair Instituutissa on "asiantuntija". Tämän siirtymän on kuvattu ruusunpunaisimissa unelmassa muuttavan kapitalismin "empaattiseksi" ja "kaikkien (sidosryhmien) tarpeet huomioon ottavaksi", kuten Aino-Maija Makkula kirjoittaa finanssikapitalismia myönteisesti käsittelevässä blogissa "Mimmit sijoittaa".

Tony Blair Instituutti edustaa juuri tällaista maailmanlaajuisesti toimivaa mielipiteenmuokkaus- ja lobbausorganisaatiota. Britannian työväenpuolueen hallitusta Irakin sodan aikana johtaneen Tony Blairin taustan valehtelevana sotarikollisena tuntien on tietysti selvää, että hänen nimeään kantava instituutti ei lobbaa vain län-

tisen liberaalikapitalismin agendoa, vaan myös kollektiivisen lännen sotapolitiikkaa. Tilauksessa on siis entistäkin vähemmän demokratiaa, vihreämpää kapitalismia ja kiihtyvä asevarustelukierre, sekä Lännen ylivaltaa vastustavien maiden sotilaalista alistamista ja tarvittaessa pommittamista maan tasalle.

Miksi Tony Blair valitsi Sanna Marinin?

Pohjimmiltaan Tony Blair Instituutti ajaa kollektiivisen lännen hallitsemman yksinapaisen maailmanjärjestyksen asiaa, joka perustuu Yhdysvaltain johtaman Naton sotapolitiikan takaamaan kovaan liberaalikapitalismiin ja raakaan luonnonvarojen riistoon. Tämä Lännen imperialismin perustuva agenda kääritään Tony Blair Instituutin lobbarifirmojen toimesta sateenkaaren värisiin käärepareihin, joissa päällä lukee tasa-arvo, yhdenvertaisuus, hyvinvointi, naisten oikeudet, anti-rasismi, vihreä siirtymä jne. Tähän tarvitaan Sanna Marinia ja hänen eräänlainen, tosin valheellinen, Sota-Sanna ja Rokki-Sanna yhdistänyt kaksoisidentiteetti sopii Tony Blairin suunnitelmiin tämän agendan propagandiseksi maailmalla kuin nenä päähän.

Muutamassa vuodessa Tony Blair Instituutti on kasvanut yli 800 työntekijän firmaksi, jolla on toimistoja ympäri maailmaa. Brittiläisen Guardianin mukaan Instituutin liikevaihto on nyt jo lähes 80 miljoonaa euroa. Tony Blair Instituutin suurimpia rahoittajia ovat yksityiset yritykset ja miljonäärit, joista jälkimmäisistä esillä on ollut amerikkalainen teknologiamiljonääri Larry Ellison, jonka omistama tietotekniikkayhtiö Oracle myy potilastietojärjestelmiä. Tony Blair Instituutin yksi agenda onkin juuri lobata hallitusta Irakin sodan aikana johtaneen Tony Blairin taustan valehtelevana sotarikollisena tuntien on tietysti selvää, että hänen nimeään kantava instituutti ei lobbaa vain län-

Kun maailma ei riitä

Mikään ei tunnu riittävän Sanna Marinille. Lehtitietojen mukaan Marin kuittaa Tony Blairin kanssa tekemästään diilistä vuositasolla jopa yli puoli miljoonaa euroa. Vain muutama viikkoja Marinin Lontoon diilin jälkeen yhdysvaltalaiset elokuva-

sivustot tiedottivat, että Marin on tehnyt jo uuden sopimuksen, tällä kertaa Hollywoodissa majaansa pitävän Range Media Partners – nimisen yhtiön kanssa. Range Media Partners on managerointi- ja edustuspalveluita amerikkalaisen viihdemaailman huippunimille tarjoava yritys. Vaikka kyseessä on verrattain tuore startup firma, perustettu 2020, on se jo vakiinnuttamassa asemaansa osana Hollywoodin anglo-amerikkalais-sionistisen viihdeteollisuuden propagandakoneistoa.

Range Media Partnersin päärahoittajana toimii miljardööri Steve A. Cohen, jonka nettovarallisuuden arvioidaan amerikkalaisen Investor verkkojulkaisun mukaan olevan 17.4 biljoonaa Yhdysvaltain dollaria. Jerusalem Postin mukaan Cohen sijoittuu maailman vaikutusvaltaisimpien juutalaisten listalla sijalle 34. Sanna Marinin manageroinnista huolehtivan amerikkalaisfirman takana on siis nykyisen maailmanlaajuisen finanssikapitalismin yksi viheliäimmistä roistoista, jonka omistaman Hedge-rahaston epäillään sotkuneen viime vuosikymmenellä yhteen maailman suurimmista niin sanotuista sisäpiirikaupoista.

Mihin tämä voi johtaa?

Sanna Marinin neitsytsiintymisen Tony Blair Instituutin lobbarina tapahtui syyskuun puolivälissä Montrealissa, jossa Marin osallistui propagandatilaisuuteen yhdessä neljän Nato-maan, Kanadan, Alankomaiden, Norjan ja Uuden Seelannin nykyisten ja ex-pääministerien kanssa. Kokouksen isäntänä toimi Kanadan virkaatekevä pääministeri Justin Trudeau, joka sattumalta paria viikkoa myöhemmin taputti seisaallaan Kanadan parlamentissa yhdessä Ukrainan presidentti Volodymyr Zelenskyn kanssa parlamenttinsa kunniavierana olleelle Hitlerin Saksan Waffen-SS sotilaille, parlamentin puhemiehen sanoin "ukrainalaiselle ja kanadalaiselle sankarille", 98-vuotiaalle Jaroslav Hunkalle. Kun muistamme Kansan äänessäkin uutisoidun Sanna Marinin taannoisen osallistumisen Suomen pääministerin roolissa ukrainalaisen uusnatsin hautajaisiin Kiovassa alkavat nämä palikat asettua kohdalleen. Ei kai kukaan voi väittää, että tämä on sattumaa, tai peräti salaliittoteorettisointia?

Suomessa Mediapooli on uutisoinut ex-pääministeri Marinin uusista työtehtävistä "yllättävän" vauhdilla. Asiaa on kommentoitu hyvin varovaisesti, jos sitä yrittää suhteuttaa vaikkapa kepulaisen entisen elinkeinoministeri Mika Lintilän lonkeronjuonnista syntyneeseen mediakohuun tai mihin tahan-

Yhdysvaltain ulkoministeri Condoleezza Rice 2005–2009 (oikealla) yhdessä Ison-Britannian pääministerin Tony Blairin (vasemmalla) kanssa. Tony Blairin tunnettu valehtelevana sotarikollisena. Siksi on selvää, että hänen nimeään kantava instituutti ei lobbaa vain läntisen liberaalikapitalismin agendoja, vaan myös kollektiivisen lännen sotapolitiikkaa. Rice oli myös Blairin ohella Irakin sodan näkyvimpiä tukijahahmoja. Hän kehitti käyttöön termin "tyrannian etuvartioasemat", joihin hän laski mukaan Iranin, Pohjois-Korean, Myanmarin, Valko-Venäjän, Kuuban ja Zimbabwen.

sa vastaavaan turhanpäiväiseen polemiikkiin. Kokoomuslainen entinen kansanedustaja Kimmo Sasi hurskasteli HS:n kirjoituksessaan "kaipaavansa sääntelyä varsinkin silloin, kun entinen pääministeri lähtee palvelemaan muita työnantajia". Eduskunnan puhemies Jussi Halla-aho kaipaa puolestaan "pelisääntöjä" kansanedustajan tehtävästä eroamiseen kesken kauden. Siinäkö kaikki kritiikki?

Nykyisessä tehtävässään Marin jatkaa sitä, mitä teki jo pääministerinä

Tapaus Sanna Marin on kuitenkin huomattavasti vakavampi Suomen ja suomalaisten näkökulmasta. Sanna Marin ei pääministeriaikanaan-kaan toiminut Suomen tai suomalaisten etujen mukaan. Kuten Kansan äänessä aiemmin Marinia käsittelevissä kirjoituksissa on todettu, koko ongelma kiteytyy siihen tosiasiaan, että jo Suomen pääministerinä toimiessaan Sanna Marin palveli näitä samoja tahoja – Yhdysvaltoja, Natoa, kollektiivista länttä – otamalla miljarditolkulla lainaa ja jakamalla rahat Brysseliin, kaatamalla miljardeja amerikkalaiselle sotateolliselle kompleksille, ja lopulta liittämällä Suomen Natoon. Kun tähän päälle vielä otetaan Marinin toistuvasti lietsoma verenheimoinen sota-propaganda ja rasistinen russofobia voidaan todeta hänen olleen kaikin tavoin hyvin vahingollinen Suomelle jo pääministerin virassaan.

Nykyisessä tehtävässään Tony Blair Instituutissa Sanna Marin jatkaa sitä samaa, mitä teki jo ollessaan Suomen pääministerinä. Tämän vuoksi hänet tehtävään valittiinkin. Eduskuntavaalien alla valtamediassa näkyvästi työväenjohtajaa teeskennelleelle "äänikuningattarelle" äänensä viime kevään eduskuntavaaleissa antaneiden tamperealaisten eläkeläisten, opiskelijoiden, työttömien ja yksinhuoltajien törkeä pettäminen ei tunnu paljon painavaa. Voi vain toivoa, että kaikista katkeruudesta huolimatta ihmiset säilyttäisivät kiinnostuksen yhteiskunnallisiin asioihin ja vaikuttamiseen, ja vihdoin lopettaisivat uskomisen valtamedian valheisiin.

Pertti Hämäläinen

Kuva: Wikimedia Commons

Arveluttavaa oli Sannan matkustaminen EU:n huipukokouksesta anglo-amerikkalaisen kapitalismin varjohallituksen Bilderberg ryhmän kokoukseen 2.-4.6.2022, jossa käsiteltiin mm. Suomen Nato jäsenyyttä ja Venäjän operaatiota Ukrainassa sekä siellä USA:n edustajainhuoneen puhemiehen Nancy Pelosin.

Välikysymyskeskustelu 18.10. Sotesta oli farssi

Saarikon mukaan Orpon hallitus leikkaa 1,4 miljardia alueiden rahoituksesta. Orpon hallitus uhkaa leikata kuitenkin 0,5 miljardia ensi vuonna ja toivoo pahoinvointialueiden säästävän jotenkin 0,9 miljardia. Orpon ja Purran hallitusohjelma on järkyttävä toiveiden tynnyri. Varsin hyvin tiedetään toiveiden perustuvan valheisiin, jotka ne eivät toteudu.

Pahoinvointialueet tekevät jo säästölistoja pienentääkseen suuria alijäämiään. Ne eivät johdu Orpon hallituksen päätöksistä, vaan alueiden rahoitus määräytyy edellisen hallituksen tekemän rahoituslain mukaisesti. Nyt keskusta ja vasemmistoliitto vaativat uutta hallitusta muuttamaan rahoituslakia ja antamaan alueille enemmän rahaa kuin sote-laissa säädetään.

Keskustelussa toistettiin näkemykset, jotka esitettiin keskustelussa hallitusohjelmasta 28.6.23. Eduskuntaryhmät olivat valmistelleet puheenvuoroja Orpon bud-

jettiesitykseen, jonka käsittely alkaa eduskunnan täysistunnossa joulukuun puolivälissä. Puheenvuorot esitettiin pari kuukautta etukäteen. Orpon hallituksen 1. budjetti astuu voimaan ensi vuoden alusta, jos eduskunta hyväksyy sen joulukuun elämme täysin Marinin hallituksen runttaaman sote-lain ja eduskunnan 21.12.2022 hyväksymän budjetin mukaisesti.

Demarien, keskustan vihreiden ja vasurien olisi pitänyt vaatia Orpon koplaa korjaamaan sote-lain rahoituspykälä ja antamaan lisäbudjetilla miljardin verran lisärahaa jo tänä vuonna, koska pahoinvointialueiden tilanne on karkea. Jostain syystä kainous iski: eiväthän ne suoraan voineet osoittaa epäluottamusta itselleen. Kokoomuksen mukaan välikysymys koskee täysin keskus-

tan itse luomaa sote-mallia. "Tämä on ensimmäinen kerta, kun oppositio jättää välikysymyksen itselleen".

Tosiasiaa kokoomus ja perustuslain laativat Sipilän hallituksessa sote-maakuntamallin, johon Marinin hallitus teki pari pikku muutosta – mm. alueita lisäti kolmella ja alueiden verotusoikeus jätettiin pois. Budjettiesityksen mukaan jatketaan aluerahoitusmallin mukaan. Jos Orpon budjetti hyväksytään, silloin voidaan taas esittää epäluottamusta Orpon hallitukselle siitä, että se jatkaa Marinin hallituksen lakien noudattamista. Silloin hallituspuolueiden äänestäjätkin tajuavat, että soten, työelämän, sosiaaliturvan jne. kurjisuudet koskevat myös heidän jäseniään, jotka eivät ole työministeri Arto Satosen ja ulkomaankauppa-ministeri Ville Tavion kaltaisia monimiljonäärejä.

Juhani Tanski

Tutustuminen historialliseen Venä

Kallio-Vallilan-Venäjä-Seuran osasto järjesti 26.8.-3.9.2023 Moskova-Kazan jokiristeilymatkan Volgalle. Tämä matka antoi osallistujille laajan katsauksen Venäjän ja Neuvostoliiton historiaan, -talouteen ja -maantieteeseen. Ohjelmaan sisältyi tutustuminen useisiin, monella tavoin merkittäviin, Volgan kaupunkeihin. Mielenkiintoinen vaihe tässä oli kuitenkin itse matkan alkupiste, Moskova. Monelle meistä Moskova oli ennestään tuttu paikka, mutta nyt useiden vuosien jälkeen kiertoaajelu Moskovassa oli jälleen suuri elämys.

Moskovassa ihmiset edelleen tuovat kukka- ja kynttilätervehdyksiä lento-onnettomuudessa Wagner-palkkasotilas osaston perustajan ja komentajan Jevgeni Prigožinin ja muiden Wagner-komentajien Punaisen torin läheisyydessä Varvara kadulla sijaitsevalle muistopaikalle.

Kiertoaajelu Moskovassa

Jopa Moskovon keskustassa oli vuosien kuluessa tapahtunut merkittäviä muutoksia. Kiertoaajelulla bussin ikkunasta käsin ihailimme monien nähtävyyksien ohella mm. Puškinin patsasta ja Moskovon perustajan (1147?) Juri Dolgorukinin patsasta. Saimme nähdä, että maneesiaukiolle oli ilmestynyt Neuvostoliiton marsalkan ja -puolustusministerin sekä suuren isänmaallisen sodan komentajan Georgi Žukovin ratsastajapatsas ja Aleksanterin puistoon Maneesin ja Kremlin sisäänkäynnin väliselle alueelle oli rakennettu levähdys- ja vesipuisto sekä aukion alle ostoskeskus. Punaisentorin pohjoisreunalle GUM-tavaratalon päätyyn oli rakennettu uudelleen v. 1936 purettu Kazanin katedraali. Punaisella torilla oli vilskettä ja monet ihmiset poikkesivat myös Wagner-johtajan Jevgeni Prigožinin muistopaikalle, jonne asukkaat toivat kukkia.

Moskovon-Volgan kanavalla

Jokiristeily alkoi Moskovon kanavalla sijaitsevasta Moskovon pohjoisesta satamasta M/S Timirjazevilla, joka oli rakennettu DDR:ssä Rostovin telakalla v. 1959. Illalla 27.8.2023 klo 21.30 Timirjavez irtosi laiturista. Silloin oli ulkona kuitenkin jo pimeys, joten rantamaisemien seuraaminen jäi seuraavaan aamuun.

Neuvostoliiton rakennustyön

Näkymä aamulla 28.8.2023 Moskovon kanavalle, joka yhdistää Moskovon kaupungin Volgaan sekä suoraan viidelle merelle ja jota kautta Moskova saa edelleen yli 60 % juomavedestään. Kanavan avaamisesta sen vaikutuspiiriin on syntynyt runsaasti majoitus ja harrastustoimintaa.

alussa oli välttämätöntä järjestää nopea tavarankuljetusväylä ja elintarvikkeiden kuljetus maan eri osien välillä. Siihen tarjosi nopean mahdollisuuden maan sisäisen perinteisen vesiliikenteen kehittäminen. Tämä tuki Neuvostovaltion toista suurta tavoitetta koko maan sähköistamisestä. Moskovon ja Volgan yhdistävä kanava rakennettiin vuosina 1932–37. Liikenteen ja sähköntuotannon ohella tällä projektilla oli vielä kolmas hyvin tärkeä funktio. Sillä piti turvata Moskovon vedensaanti. Kaupungissa oli silloin jo yli kolme miljoonaa asukasta. Moskovon kanavalla on se erikoisuus, että vesi nostetaan vesistöalueelle pumpuilla. Veden johtamiseksi Moskovaan se tulee nostaa pumpuilla 40 metrin korkeuteen.

1930-luvulla kanavan rakennustyömaa oli iso urakka. Kanavan kokonaispituus on 128 km, josta 19,5 km on patojärviä. Kanavaa rakentamassa oli yli 200 000 ihmistä. Huomattava osa heistä oli vankeyvoimaa. Työssä oli tuhansia talonpoikia, joilla oli oma hevonen. Työmaalla olivat kymmeniätuhansia hevosia. Silloin kanavatyömaalla oli käytössä jo 170 nosturia ja 600 kuorma-autoa. Ammatin ja osaamistaitojen mukaan työntekijät jaettiin prikaateihin. Maansiirtotöissä siirrettiin 150 miljoonaa kuutiometriä maa-ainesta. 120 kg painavien kotikärryjen kanssa työskenteli 50 000

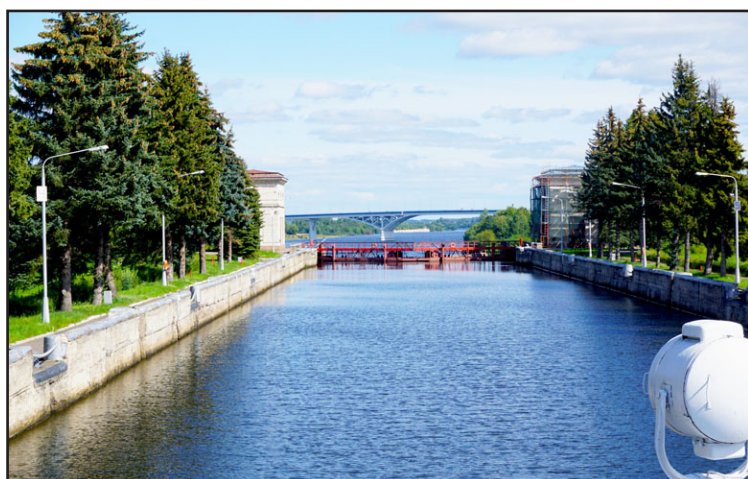
Jokiristeilyalus Timirjavez Moskovon pohjoisessa satamassa. Valitettavasti itse satamaterminaali, joka on myös merkittävä nähtävyys, ei mahtunut kuvaan. Satamassa sijaitsee metroasema Rechnoy Vokzal. Oikeutusti moskovalaiset sanovat kaupunkiaan viiden meren satamakaupungiksi, josta on pääsy maailman kaikille merille.

työntekijää. Työmaalla syntyi useita merkittäviä innovaatioita. Kehitettiin menetelmä siirtää maa-ainesta veden avulla. Kanavassa on 8 sulkua ja kanavan vaikutusalueelle rakennettiin useita voimalaitoksia. Jokainen sulkujen portti painoi 100–150 tonnia, joita siirrettiin hydraulisen voiman avulla. Mutta kaikki rakennettiin silloiseen edistyneimpään tekniikkaan perustuen.

Kanava valmistui v. 1937 ja sisämaan kaupungista Moskovasta tuli viiden meren: Itämeren-, Vietnannmeren-, Asovanmeren-, Kaspianmeren- ja Mustanmeren satamakaupunki, joiden kautta Moskovasta oli pääsy maailman kaikille merille. Sodan aikana kanavan alueella käytiin suuria taisteluja ja Moskovon puolustustaistelujen aikana hitleriläiset pääsivät joksikin aikaa mm. Dimitrovissa ja Jahromassa kanavan toiselle puolelle. Kiivaiden taistelujen aikana osa kanavan tekniikasta vahingoittui.

Moskovon kanava tarjosi myös mahdollisuuden muodostaa asukkaille aktiviteetteja. Kanavan rannoille ja vaikutusalueelle rakennettiin lukuisia virkistyskeskuksia, parantoloita, täysihoteloita, hotelleja ja kalastuskeskuksia.

Aamulla 28.8.2023 silmäilimme kanavaa ja sen rauhallisia rantamaisemia. Missä ei ollut asutusta siellä kasvoi sankkaa lehtimetsää. Yön kuluessa olimme ohittaneet jo Jahroman ja Dimitrovin kaupungit ja kanavan kuusi sulkua. Ensimmäisen kerran tulimme kanavan sulkuun Tempin asutuksen kohdalla. Seuraava ja viimeinen sulku olikin sitten Dubnan kaupungin naapurissa, jonka jälkeen jätimme Moskovon kanavan ja purjehdimme Volgalle.

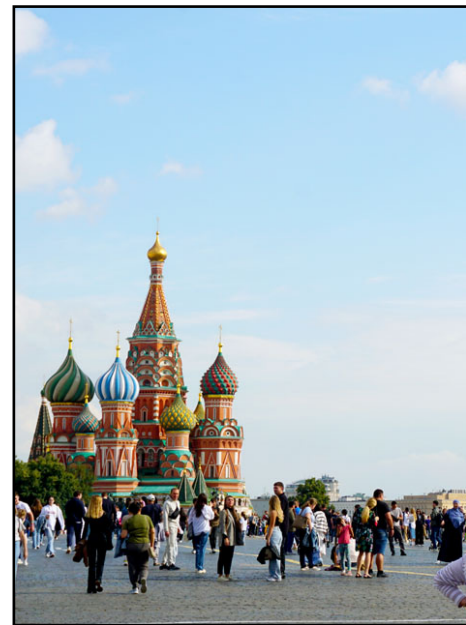

Kanavan pää-uomassa on kahdeksan sulkua. Tämä sulku on viimeinen ennen siirtymistä Volgalle (Ivanovskin tekojärvelle). Kuvassa oikealla sijaitsee Dubnan tiedekaupunki.

Tutustuimme Kaljazinin kaupunkiin

Volgalle siirryttäessä ollaankin jo Ivanovskin tekojärvellä, joka syntyi osana Neuvostoliiton sähköistämiprojektia, jolloin täällä Volgan yläjuoksun pintaa kohotettiin. Pohjoisempaan Uglitsin kaupungissa sijaitsee v. 1940 käynnistetty Uglitsin vesivoimala. Heti Volgalle siirryttäessä näemme Dubnan kaupungin asutusta ja rantatöyräällä komeilee iso teksti "Tiedekaupunki Dubna". Pian näemme seuraavan kaupungin, jonka rantatöyräällä lukee "Kimiri 1546". Volgan varrella on vuosien kuluessa kehittynyt asutusta. Sitä todistavat rannoilla näkyvät värikkäät ja kullatut kirkkojen kupolit. Venäjän asukkaat ovat ahkeria kalastajia ja se näkyy heti täällä Volgalla, jossa uistelijoita ja kalastuksen harrastajia näkyy koko matkalla.

Iltapäivällä 28.8.2023 saavumme Kaljaziniin. Jo hyvin etäältä näemme vedestä kohoavan kirkon tornin. Sen takana horisontissa kohoaa harmaa rakennelma, joka myöhemmin osoittautuu radiotelekoopiksi. Rantauduttuamme saimme mukaamme kiertokävelymme ajaksi oppaan. Kuulimme, että kronikoissa mainitaan ensimmäisen asutuksen alueella olleen mahdollisesti jo 1100-luvulla. Sitten alueella sijainneen Tverin ruhtinaskunnan itärajalla mainitaan sijainneen linnottettu asutus, Svjatoslavl Pole noin v. 1350. Sitten 1400-luvulla asutuksen kohdalle Volgan vastakkaiselle puolelle rakennettiin luostari Kaljazin-Trinity, jolloin kaupungin merkitys ratkaisevasti kasvoi. Merkittävä historiallinen tapahtuma oli, kun alueella käytiin taistelu v. 1609, jossa Venäjän armeija voitti Puolan ja Liettuan yhdistetyn armeijan. Sitten

Moskovon punaisella torilla on aina vilskettä moskovalaisten suosiossa. Siellä sijaitsevat silin katedraali (taustalla), Leninin mausoleumi

v. 1775 Katariina II antoi asutukselle läänikaupungin aseman ja hänen hallituskauteltaan on peräisin myös kaupungin asemakaava. Kuten monissa Venäjän kaupungeissa, myös Kaljazinissa kauppiaiden talot kohosivat kaupungin keskustaan ja 1700–1800-luvulla Kaljazin oli merkittävä kauppakeskus.

Neuvostoliiton sähköistämisen näky kaupungin historiassa

Me emme päässeet tutustumaan kaupungin vanhaan laajempaan osaan, jonne on jäänyt enemmän mielenkiintoista rakennuskantaa, koska sille puolelle kaupunkia eivät jokiristeilylaivat pääse rantautumaan.

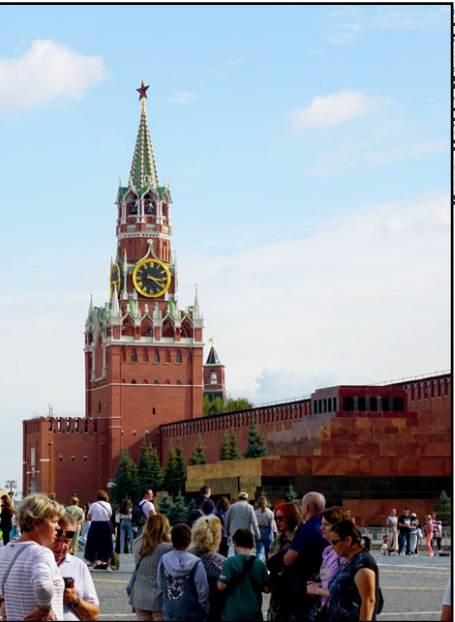
Tänään Kaljazinin n. 13 000 asukasta saa elantonsa teollisuuden ja maatalouden palveluksessa. Kaupungissa on koneenrakennustehdas, jossa valmistetaan osia lentokoneiteollisuudelle. On myös jalkineitehdas, ompelimoita ja pellavanjalostusta, sekä valmistetaan moninaisia maataloustuotteita.

Selkeästi oppaan ajatuksissa kaupungin historialle luo leiman se, että Neuvostoliiton sähköistämisuunnitelma (GOELRO) koetteli kaupunkia, kun Volgan pintaa sen yläjuoksulla nostettiin. Silloin Kazanin kaupungista 2/3 jäi veden alle. Kaupungin ehkä merkittävimpanä nähtävyytenä esitellään Pyhän Ni-

Tällä paikalla sijaitsi ennen Yglitsin voimalan Kaljazinin kaupungin keskusta. Siellä sijaitti jätettiin paikalleen. Sen ympärille on rakennettu uutta asutusta ja kaupunkia. Laivat eivät voi rantautua. Tänne osaan kaupungin merkittävää asutusta ja rakennuskantaa.

Äijään-antolisa jokiristely Volgalla

Kuva: Heikki Männikkö

ttä. Turistien lisäksi se on myös tavallisten Venäjän kuuluisat nähtävyydet: Pyhän Vaaumi ja Moskovan Kreml (oikealla)

kolauksen katedraalin kellotornia, joka jätettiin paikalleen, kun Volgan pintaa nostettiin. Opas ei tahdo saada ajatuksiaan irti tästä kellotornista. "Siinä olleesta 11 kellosta on edelleen kuusi kelloa jäljellä, jotka kuitenkin ovat pyhitettyjä". Mielenkiintoinen nähtävyys oli risteily-satamaan laitettu kotiseutumuseo, johon kyllä turistien kannattaa tutustua. Sinne oli sijoitettu runsaasti paikallista esineistöä.

Kaljaziini on sijoitettu hyvin merkittävä tutkimuslaitos, radioastronominen observatorio. Siellä harjoitetaan syvän avaruuden tutkimusta. Tutkimusasema ottaa vastaan radioaaltoja hyvinkin kaukaisista avaruuden kohteista sekä myös avaruuteen sijoitetuista tutkimuslaitteista ja osallistuu avaruuden kohteiden tutkimukseen myös kansainvälisten ohjelmien puitteissa. Tutkimusaseman pääpeilin halkaisija on 64 m ja pienemmän peilin-kuusi (6) metriä.

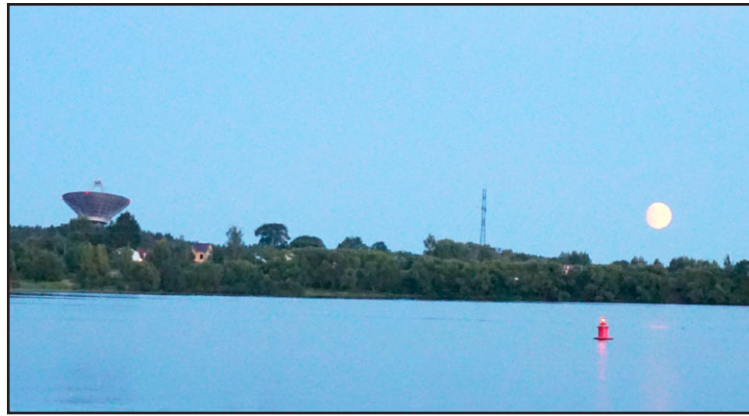
Matkalla Kostromaan

Kuu ja observatorion pääpeili näkyvät iltamyöhällä rinnakkain horisontissa, kun lähdimme Kaljaziinista jälleen Volgalle kohti seuraavaa kohdettamme Kostromaa. Yön aikana purjehdimme luoteeseen Uglitsin kaupungin ja sen voimalaitoksen kautta Rybinskin tekojärvelle, josta käännyimme Rybinskin kaupungin kautta jälleen Volgan pääuomal-

Kuva: Heikki Männikkö

lan rakentamista ja Volgan pinnan nostoa. Niin rakentamasta ja Volgan pinnan nostoa. Niin rakentamasta ja Volgan pinnan nostoa. Niin rakentamasta ja Volgan pinnan nostoa.

Kuva: Heikki Männikkö

Kuva osoittaa miten lähdimme Kaljaziinista myöhään illalla. Aurinko oli laskenut ja loistivat yhdessä kuu ja radioastronominen tutkimuslaitoksen pääpeili. Tutustuminen Kaljaziini antoi meille "osviittaa" siitä, että Volga ei ole enää sama, kuin Stenka Razinin aikaan satoja vuosia sitten. Se on valjastettu monin vesistöjärjestelyin voiman tuotantoon ja myös maatalouden tarpeisiin. Mutta kalaa ja vettä sinne mahtuu kuitenkin ennenkin ja virkistysarvot ovat kuin 1000 vuotta takaperin. Valitettavasti panimme merkille sielläkin sinilevää.

le. Näitä vaiheita emme voineet seurata, koska nämä vaiheet tapahtuivat yön aikana. Monet kuitenkin olivat panneet merkille (myös allekirjoittanut), että yöllä pysähdyimme sululla, jossa veden korkeus muuttui jyrkästi. Arvelimme, että silloin ohitimme Uglitsin voimalan. Aamulla herätessämme ohitimme jälleen kaupungin, jossa oli useita kirkkoja. Päätelimme, että tämä kaupunki oli Tutajev. Monet meistä, jotka olimme seuran matkalla, jolloin vierailimme Jaroslavlissa, tunnistimme hyvin Jaroslavliln rantamaisemat. Täältä Kostromaan saakka näkyi paljon öljyn-, hiekan- ja muun tavarain kuljetukseen soveltuvaa vesiliikennettä. Edelleenkin Volga toimii merkittävänä kuljetusväylänä, eikä sovi ollenkaan ihmetellä, että Hitleriläiset halusivat katkaista Volgan vesiliikenteen. Iltapäivällä rantauduimme Kostromaan, jossa saimme kaupunkiin patikkakierrokselle mukaamme oppaan.

Tutustuminen Kostromaan

Matkustajasatamassa opas esitteli meille Kostroman vaakunan, jonka mallin määräsi Katariina II. Hän vieraili v. 1767 kaupungissa.

Matkustajasatamasta alkoi Tsaikovskin katu, jonka alkupäästä nousimme rappuja pitkin ensin 1956 rakennetulle näytelmäkirjailija **Aleksanteri Nikolajevits Ostrovskin** paviljongille. Hänellä oli merkittävä ansio Venäjän kansallisteatterin kehityksessä. Paviljongilta nousimme vanhan 1416 rakennetun linnoituksen (Kremlin) alueelle. Historia tietää, että tällä alueella sijaitsi aikaisemmin kaupungin ensimmäinen v. 1100 rakennettu Kreml, jos-

Kuva: Heikki Männikkö

Historioitsijoiden mukaan Kostroman perusti kiovalainen ruhtinas Moskovan perustaja Juri Dolgoruki (pitkäkäsi) 1152. Näin arvellaan siksi, että Dolgoruki hallitsi maita Suzdalin ja Vladimirin alueilla ja teki retkiä nykyisen Rostovin, Kazanin ja Volgan bolgaarien alueille. Kronikoiden mukaan "Pitkäkäsi" loi asutuksen Kostroman kohdalle Volgan vasemmalle rannalle.

sa olivat vain maavallit. Jatkoimme matkaa kapeaa lehmusten reünstamaa kujaa pitkin, jonka opas kertoi rakennetun vanhan Kremlin maavallin päälle.

Kujalla opas kertoi lisää tietoa Kostromasta. Kaupungin perusti myös **Juri Dolgoruki** 1152 ja asukkaita siellä on tänään n. 266 000. Kostroma sijaitsee Volgan kummallakin rannalla ja näitä asuinalueita yhdistää Volgan yli v. 1970 rakennettu 1,3 km maantiesilta. Rautatiesilta rakennettiin jo 1930-luvulla. Kostroma kuuluu kaupungin eteläpuolella sijaitsevaan Gorkin tekojärven vaikutusalueelle. Kaupungin yläpuolella sijaitsee Gorkin tekojärven laajennus, joka syntyi v. 1955, kun kaupungin läpi virtaava Kostromajoki padottiin ja Kostromajoen vesi purkautuu nyt Volgaan 15 km kaupungin yläpuolella.

Katariina Suuri määräsi 24.10.1767 Kostroman vaakunan, joka on ensimmäinen Venäjän kaupungille annettu vaakuna. Siinä kuvataan laiva, jolla Katariina saapui vierailulle kaupunkiin. Kostroman ympärille syntyi useita linnoitettuja luostareita, jotka suojaivat kaupunkia. Vuonna 1364 Kostromasta tuli osa Moskovan suuriruhtinaskuntaa, jonka jälkeen kaupungin historia on liittynyt Venäjän historiaan. Kaupungin kiinteää suhdetta Venäjään vahvisti, kun ensimmäinen Romanov suvun Tsaari **Mihail Ferodovits Romanov** vihittiin 27.3.1613 valtaan juuri Kostromassa.

Alkujaan puusta rakennettu kaupunki oli hyvin haavoittuvainen viholliskansojen hyökkäyksille.

Kuva: Heikki Männikkö

Myös feodaaliaikana kauppa kukoisti ja Kostroma laajeni kaupan voimalla. Aikaisemmin kauppatorit rakennettiin puusta ja niitä koettelivat tulipalot. Katariinan aikaan annettiin ohje rakentaa ne kivistä. Nämä kauppahallit Kostroman historiallisessa keskustassa ovat Katariinan ajalta. Tähän kauppiaita saapui laajalti Euroopan eri alueilta.

Siksi kaupunki siirrettiin v. 1419 uuteen paikkaan ja rakennettiin Kostroman Kreml. Vuoden 1773 tulipalon jälkeen Kreml ja sen lähialueet rakennettiin uudelleen. Nyt kauppahallit (Gostiny Dvor) rakennettiin kivistä ja työt aloitettiin 1775. Siinä oli kolme selkeää kokonaisuutta: kirkkokeskus, hallintokeskus ja kaupapakeskus. Kauppa kukoisti ja kauppiaita saapui koko Euroopasta. Kostromassa alkoi jo 1700-luvulla kehittyä pellava- ja tekstiiliteollisuus, puunjalostus sekä rakennusmateriaalien tuotanto. Sosialismin aikana nämä teollisuudenalat edelleen kehittyivät. Kaupunkiin perustettiin tekstiili-instituutti (1932) ja opettajainstituutti (1939). Näiden alojen ohella 1950-luvulta lähtien alettiin kehittää mm. energia-, konepaja- ja metalliteollisuutta sekä matkailua, joka kytkettiin mm. luostarilaitokseen. Opas tiesi kertoa, että Kostroma on kuuluisa mustasta suolastaan sekä sammenkasvatuslaitoksestaan.

Venäjä on vahvaa tekoa

Tutustuimme lähinnä kaupungin historialliseen keskukseen, joka on säilynyt 1700–1800-lukujen alusta tähän päivään saakka. Palatessamme Tsaikovski kadulle jokisatamaan saimme vielä kuulla, että Kostroma on kuuluisa korujen suunnittelusta ja tuotannosta. Venäjällä kaikista käytetyistä koruista 60 % tulee Kostromasta.

Neuvostoliiton aikana kaupunkiin syntyi teollisuutta sekä työpaikkoja ja asukasluku kasvoi. Neuvostoliiton lakkauttamisen jälkeen teollisten työpaikkojen määrä laski. Tähän kaupunki kuitenkin elää lukuisten pienyritysten

ja maatalouden varassa. Juuri siinä Tsaikovski-kadulla toimii kolme Kostroman alueen elinkeinotoimintaan liittyvää museota: Pellava-, Maito- ja Juustomuseo, jonka viereen komea lehmä oli saanut oman muistomerkkin. Kuitenkin talouden notkahdusten jälkeen Venäjän talous näyttää monista maailman kriiseistä huolimatta edelleen vahvistuvan. Historia näyttää, että Venäjä on vahvaa tekoa.

Matka jatkui kohti Nizni Novgoria

Kostromasta jokiristeilyämme illalla jatkui jälleen Volgalle kohti seuraavaa kohdettamme kohti Nizni Novgorodia. Tiesimme, että matkan varrella näkyisi useita asutuksia, joita olisi laivan kannelta hyvä seurata, mutta niiden bongaamiseen voimamme eivät enää riittäneet, vaan paneuduimme illallisen jälkeen seuraamaan laivan ohjelmaa.

Aamulla herätessämme menimme jälleen kannelle tutkimaan maisemia ja monet hieroivat silmiään. Näytti siltä kuin olisimme tulleet valtamerelle. Merelle olimme tulleetkin, nimittäin "Gorkin merelle". Nizni Novgorod nimettiin Neuvostoliiton aikana kirjailija Maxim Gorkin mukaan Gorkiksi. Kaupungin lähistölle rakennetun voimalaitoksen yläpuolelle syntynyt tekojärvi nimettiin Gorkin tekojärveksi, mutta Venäjän asukkaat sanovat sitä "Gorkin mereksi".

Toimitti:
Heikki Männikkö/KÄ

(Kirjoituksen toinen osa seuraavassa numerossa)

Kuva: Heikki Männikkö

"Gorkin meri" on näkönsä puolesta todellinen meri. Se syntyi, kun Volgan keskijuoksulla sähköntuotannon tarpeisiin Volgan pintaa täälläkin kohotettiin. Siksi syntyi iso vesiallas, jonka pituus on 430 km ja leveys 26 km. Kovilla tuulilla aaltojen korkeus täällä ylittää kahteen metriin. Kostromassa huomasimme, että siellä kaupungin yläpuolella rakennettiin myös v. 1955 vesiallas, "Gorkin tekojärven laajennus".

Akselia kerrakseen: Azerbaidžanista Israeliin ja Gazasta Iraniin

**Jos joku sattui ajattelemaan, että Suomen "valtamedia" ei voi enää itseään pahemmin munata, niin iltapäivälehdistö hairautui otsikoi-
maan kysymyksen, miten Putin voi hyötyä Gazan tekemistä hyök-
käyksistä Israeliin. Tämä on sitä samaa sarjaa, kuin Kanadan päämi-
nisterin Justin Trudeauun ja varapääministerin Chrystia Freelandin
vakuutukset siitä, että koku, joka ympäröi ukrainalaisnatsi Yaroslav
Hunkan aplodeerausta Kanadan parlamentissa, hyödyttää Putinia.**

Kun valtamedia on sitä, mitä se on, itse uutinenkin voi muuttua uutiseksi. Nythän valtamedia on hätää kärsimässä, kun sen agenda Venäjää vastaan ei ehkä kohta enää kannakaan. Mitä se on saanut aikaan sodanlietsonnallaan Venäjää vastaan? Ei muuta kuin karneat velat, kun rahaa on täytynyt syyttää Ukrainan tukemiseen. Koska niitä rahoja tuskin verorahoilla maksellaan, niin laina se vain lisääntyy lännessä entisestään, kunnes niiden korkojenkin maksuun pyyhkiytyy sosiaaliturvat ja terveydenhoidot. Sama ongelmahan on nyt Amerikassakin, missä sentään uskalletaan ainakin joissakin piireissä sanoa, että tuki Ukrainalle alkaa nyt maksaa jo yhteiskunnan perusrakenteisiinkin kuuluvat rahat.

Se, että Ukrainalle luvattiin apua "niin kauan kuin on tarpeen", on niin ympäröyoreä lupaus, että sen käsittää vain ymmärtämällä sen vastakohtaksi "tarkkarajaiselle" elvytyspaketille, joka sekun on Sanna Marinin aikaisen, suurelta osin "vasemmisto-

Sionistihallinto on saartanut Gazaa vuodesta 2007 ja on muuttanut pienen alueen kahden miljoonan ihmisen ulkovankilaksi ja ampumaradaksi. Kuvassa Palestiina-solidaarisuusielenosoitus Sanassa Jemenissä.

laisen", hallituksen ansioksi luettava. Puhumattakaan siitä, että nämä rouvat saivat Suomen Natoon. Melkein alkaa tuokin vaikuttaa korruptiolta, kun nyt toisaalta iltapäivälehdistö hehkuttaa sitä, kuinka paljon Marin tienaa maailmalla. Eihän lahjuksen välttämättä tarvitse tulla ennen tarvittua "palvelusta", kun sen voi luvata maksettavaksi jälkikäteen esimerkiksi sen jälkeen, kun kyseinen henkilö on jo lähtenyt hallituksesta.

Israel ja Gaza

Näin nopeasti asiat muuttuvat. Länsi on luvannut Ukrainalle vaikka mitä – tosin yhä enemmän mitättömyksiä – odottaen, että jotakin ratkaisevaa jossakin kohtaa tapahtuisi. Ja niin tapahtuikin, kun Hamas iski Israeliin. Sen verran iltapäivälehdistön arvailussa on kyllä perää, että tämä on jotenkin yhteydessä Ukrainaan. Paras tietolähde on tähän hätään kyllä Jacob Dreizin, jolla on juuret sekä Neuvostoliitossa että Israelissa. Hän on ollut joistakin asioista nolon väärässä, mutta ainakin hän uskalla mennä tulkinnoissaan sinne, minne moni muu ei uskalla astua. Hänen aivoituksiaan voi lukea hänen blogistaan thedreizinreport.com.

Dreizinin tulkinta tästä Israelin nykytilanteesta on se, että Israel on ollut aika nihkeä tuon avun antamisessa

Ukrainalle. Hänen ajatuksensa tässä asiassa on se, että Israel on tukenut Azerbaidžania sotilaallisesti ainakin vuodesta 2007, jolloin Israel alkoi käyttää valtiota kiitoratanaan mahdollisiin hyökkäyksiin Irania vastaan. Tuo tuki tiivistyi, ja samaa tahtia USA sitten alkoi hellittää hinkuaan tuoda demokratia Azerbaidžaniin. Tähän Israelin rinnalle liittyi sitten Turkki, joka aloitti historian ensimmäisen droonisodan Vuoristo-Karabakhia vastaan jo jokunen aika sitten. Tämä sai lopun vasta, kun Azerbaidžan vahingossa ampui alas venäläiskoneen, minkä jälkeen Azerbaidžanin oli hyväksyttävä venäläiset rauhanturvaajat Vuoristo-Karabakhiin. Azerbaidžan äkämystyi vasta, kun Putin sai muuta ajateltavaa Ukrainassa. Mutta äkämystyi Iranin, kun Israel rupe si häääämään Iranin selustassa luoteessa. Tämä se Dreizinin mukaan selittää sen, että Hamas yhtäkkiä heräsi sitten Israelia vastaan. Hamas on vanhan viisauden mukaan Iranin käytyri – samoin kuin Hizbollah Libanonissa.

Israelin asevoimat eivät ole entisensä

Dreizinin näkemyksen mukaan Israelin asevoimat ovat täydessä sekasorrossa Netanyahuun viimeisimmällä valtakaudella. Onhan tässä valtamediassakin ollut juttua, että Israelin ilmavoimien reserviläiset eivät suostu enää palvelemaan, niin kauan kuin Netanyahu vetää omaa show'taan. Tämä show taas liittyy siihen, että hän on uudistamassa maan oikeuslaitosta, mihin puolestaan olisi – kuulemma – synnä se, että hän näillä uudistuksilla välttyisi omilta oikeudellisilta murheiltaan. Kun asiat ovat näin huonolla tolalla, Hizbollah ei Dreizinin mukaan avaa rintamaa omalla tahollaan. Perusteluna on se, että koska Israelin asevoimat ovat huonossa kunnossa, Israel ei epäröisi käyttää taktista ydinaset-

Palestiinalaiset järjestivät Helsingissä 13.10.2023 reippaan protestin. He muistuttivat, että Israel on runsaat 75 vuotta orjuuttanut Palestiinan väestöä ja ajanut heidät leireihin. Käytännössä nykyiset palestiinalaiset ovat eläneet vain Israelin siron alaisuudessa. Palestiinan väestösä kytee vain patoutunut viha Israelin sortoa vastaan.

ta Hizbollahia vastaan.

Se, että Israelin asevoimat ovat hätää kärsimässä, ilmenee Dreizinin mukaan nyt siitä, että Israeliin ollaan kuljettamassa amerikkalaisia Jordaniasta – ja nähtävästi peräti Azerbaidžanista, josta ne lennätettäisiin Israeliin Saksan Ramsteinin kautta. Suurista panostuksista ei kyllä ole kyse, mikä taas selittyy sillä, että USA on vienyt suuren osan aseistustaan Ukrainaan. Eli asiat ovat Israelissa huonosti. Israelissa on kuollut siviilejä sadoittain. Tämähän on teurastusta. Mutta Israelin viattomuuden vannominen on aika onttoa. Jos Iranin suuntaan tähtyään, niin muistetaan, että suuri rauhanruhtinas, jollaiseksi Donald Trump halutaan leimata (samoin kuin vieläkin Joe Biden), käski murhattavaksi iranilaisenraali Qassem Suleimanin – eikä hän sitä varmasti omasta päästään keksinyt.

Agenda Irania vastaan

Kun nuo taktiset ydinaset tulivat puheeksi, on ihmeteltävä vielä sitä, mistä johtui vuoden 2020 räjähdys Beirutissa Libanonissa. Sekin Trumpin valtakaudella – tosin loppupuolella: viimeinen virkavuo-

den elokuun 4. päivä. Näihin aikoihin oli havaittavissa myös vallankaappausyrityksiä Valko-Venäjällä – nekin tämän rauhanruhtinaan valtakaudella. Ja joukkojen siirtämistä Puolaan. Monet viisaat ovat tuosta räjähdyksestäkin syyttäneet Hizbollahia, mutta ei sekään kaikkea selitä. Jos mitään. Jotenkin joku hitsaaja oli Hizbollahin korruption vuoksi päästetty liian lähelle lannoitteita, ja siitäkös se tuiske syntyi. Vai miten se selitys meni? Ja sitten oli vielä tuo ukrainalaiskoneen alas ampuminen Teheranin lentokentällä. Sekin Trumpin valtakaudella. Toki siitä syytetään Iranin ilmapuolustusta – ja se kai monelle riittää. No Iran tässä saa syyt niskaan joka tapauksessa.

Monia kysymyksiä on vastamatta, mutta into Iranin syytelyyn ei enää yllätä. Iran on tietysti ollut iso nappula tässä geopolittisessa shakissa, eikä se voi olla liittymättä Putiniin jotakin kautta. Joten tuli Suomen iltapäivälehdistö puhuneeksi vähän ohi suunsa. Katso koot vain, etteivät agenda sentään paljasta.

**Jonathan Widell
9.10.2023**

al-Aqsa-moskeijan tulva

Tätä Kansan ääntä kirjoitettaessa akuuttina aiheena kaikkien huulilla ovat Gazan tapahtumat. Väli-tömänä synnä Hamasin iskuun Israelin puolelle oli se, että Israelin järjestyvalta oli katsonut al-Aqsan moskeijan valtausta vain muutamaa päivää aiemmin läpi sormien. Hamasin iskun nimenä olikin tämän mukaisesti "al-Aqsa-moskeijan tulva".

Se, mitä sitten tapahtui 7. lokakuuta – päivämäärä on saanut jo samat mittasuhteet kuin 11. syyskuuta – onkin sitten luku sinänsä. Israel ja sen rinnalla Yhdysvallat kertoivat Hamasin hirmuteoista, joihin kuului 40 pikkulapsen mestaus. Tällä väitteellä oli lyhyet jäljet.

Israel ryhtyi vastaiskuun, ja pian vastapuolelta kuului vastaavia väitteitä hirmuteoista, joista kuuluisin on tällä hetkellä al-Ahli-sairaalan pommitus 17. lokakuuta. Tähän Israel väitti kuitenkin, että sairaalan tuhosikin palestiinalainen ohjus, ja esitti siihen videomateriaalia. Tutkittuaan videota New York Times kuitenkin tuli siihen tulokseen, että tuo palestiinalainen ohjus oli kuvattu parin kolmen kilometrin päästä sairaalasta.

Tuo materiaalin vääristely sinänsä saattoi Israelin entistä huonompaan valoon. Nyt Max Blumenthal Grayzone-sivustollaan on mennyt vielä pidemmälle: 27.10 julkaisemassaan artikkelissa, jonka otsik-

Palestiinan tukijat protestoivat Eduskuntatalolla 28.10.2023

ko on October 7 testimonies reveal Israel's military 'shelling' Israeli citizens with tanks, missiles, hän osoittaa, että Hamasin tekemiksi väitetyt hirmuteot olivat itse asiassa Israelin itsensä tekemiä.

Blumenthalin lähteet ovat pääasiassa Israelin mediassa, ensi sijassa Haaretz-lehdessä esiintyneitä israelilaisten silminnäkijöiden lausuntoja. Videomateriaalia on koottu eräältä israelilaiselta avustusjärjestöltä.

Tämä videomateriaali näyttää karmeimmillaan ajoneuvoon karralle palaneita ruumiita. Israel väitti näiden olevan Hamasin polttamia israelilaisia. Blumenthal pääättelee kuitenkin, että laajamittainen tuho itse ajoneuvolle osoittaa, että asiassa ovat olleet Hellfire-ohjukset. Syyllinen olisikin siis Israel itse. Tähän hirmutekoon yhdistyisi näin ollen räikeä disinformaatio.

Jonathan Widell

Maailma solidaarinen Palestiinalle

Israelin hallinnon suorittamat murhat, alueiden valtaukset, laitomat siirtokunnat ja miehitys tekivät Palestiinan kansan ja heidän vapautusjärjestönsä vastauksen niin väistämättömäksi kuin oikeutetuksi. Palestiinalaiset ovat jälleen kerran vaikeimmissa olosuhteissa tarjonneet sankarillisen esimerkin ihmisille, jotka kaipaavat vapautumista imperialismista kaikkialla maailmassa.

Sionistihallinto on saartanut Gazaa vuodesta 2007 lähtien ja muuttanut kapean kaistaleen kahden miljoonan palestiinalaisen ulkovankilaksi ja ampumaradaksi, jossa Israelin lentokoneet pommittavat ja tappavat palestiinalaisia siviilejä, mukaan lukien lapsia, tänä vuonna jo 200 henkeä.

Netanjahun hallinto on tukenut täysin siirtokuntien rakentamista Länsirannalle ja ajanut palestiinalaiset pois omilta mailtaan. Uudisasukkaat ovat lisänneet palestiinalaisiin kohdistuvaa väkivaltaa ja häpäisseet toistuvasti Al-Aqsa-moskeijaa Jerusalemissa.

Palestiinalaisliikkeellä ja kansalla on täysi oikeus iskeä takaisin millä tahansa valitsemallaan tavalla, ja, lainatakseni suurta Malcolm X:ää, "millä tahansa tarpeellisella tavalla". Palestiinalaiset järjestöt tietävät kohtaavansa häikäilemättömän vihollisen ja ovat päättäneet iskeä suoraan tätä vihollista vastaan.

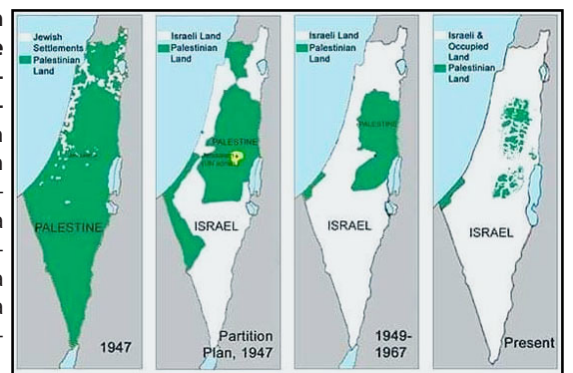
Palestiinan vapaustaistelulle solidaarisuutta osoittaneiden yksilöiden ja organisaatioiden vastuulla on nykyisessä tilanteessa kaksinkertaistaa ponnistelunsa osoittaakseen ja levittääkseen solidaarisuutta.

Niiden muu- Karta osoittaa alueen muutokset vuodesta 1947. Palestiinalaisilla ei ole enää omaa paikkaa. Nykyiset palestiinalaiset ovat syntyneet Israelin saartamina.

allia maailmassa, jotka haluavat oikeutta Palestiinaan, on tiedostettava, mitä on odotettavissa. Yhdysvaltain ja Euroopan unionin hallitukset ovat ojentaneet auttavan känsä ja rahansa Palestiinan vapautusliikettä vastaan. Tässä ei ole mitään uutta. Näin on ollut asian laita jo vuodesta 1948, ellei jo ennen sitä.

Yhdysvaltain presidentti Joe Biden sanoi, kuten oli odotettavissa, Yhdysvaltojen tukevan Israelia. Voimme odottaa, että Yhdysvallat ja sen liittolaiset sekä korporatiomedia asettavat esteitä solidaarisuuden ilmaisulle Palestiinaa kohtaan. Meidän on joka tapauksessa mentävä eteenpäin.

Vaikka Benjamin Netanjahun hallinto, joka ohjaa sionistivaltiota, näyttää yllättyneen Gazasta tulleiden hyökkäysten rohkeudesta,

se käyttää uhkaavia taisteluita yrittääkseen vakauttaa asemaansa valkoista ylivaltaa ajavan sionistivaltion sisäisessä valtataistelussa. Se on jo alkanut iskeä useisiin siviilikoh-teisiin Gazassa uhaten kaikkia siellä asuvia ihmisiä. Netanjahu on myös ajanut USA:n johtamaa sotaa Irania vastaan ja saattaa yrittää aikaansaada sellaista sotaa uudelleen, yhdessä USA:n hallinnossa olevien liittolaistensa kanssa.

Esittelemme nämä mahdollisuudet yksinkertaisesti valmistaaksemme solidaarisuusliikettä mahdollisimman paljon siihen mitä saattamme kohdata, mihin kysymyksiin meidän on vastattava.

Eläköön Palestiinan kansan taistelu!
Workers World –puolue, USA, 8.10.23

Euroopan sivistyneen vähemmistön näkemys Ukrainan tilanteesta

Valtamedian Ukraina-narratiivi halkellee myös Ranskassa

Ranskalaisen, kansainvälisesti arvostetun Le Monde diplomatique-lehden tuoreimmassa, lokakuun numerossa oli kahden arvostetun journalistin Serge Halimin ja Pierre Rimbartin kirjoitus Ukrainan tilanteesta. Heidän kirjoituksensa otsikkona on "Ukraina, median betonimuri murtuu" (Ukraine, le béton médiatique se fissure). Kirjoituksessaan he kritisoivat rajusti ranskalaisen valtamedian yksipuolista, valheille perustuvaa kirjoittelua Ukrainan tilanteesta ja Venäjistä. Kirjoittajista vanhempi, 68-vuotias Serge Halimi on ansioitunut journalisti ja on kuulunut Diplon toimittajakuntaan jo reilut kolmekymmentä vuotta, sekä toiminut lehden päätoimittajana viitisentoista vuotta aina tämän vuoden alkuun, jolloin jäi eläkkeelle, mikä ei onneksi tarkoittanut sitä, että Halimi olisi luopunut kirjoittamisesta. Kirjoittamisen lisäksi Halimi on opettanut journalistiikkaa sekä Pariisin VIII:ssa yliopistossa, että Berkeleyssä Kaliforniassa.

Molemmat kirjoittajat ovat julkaisseet vuosien varrella useita kriittisiä kirjoituksia Ranskan valtamedias- ta. Halimin tunnetuimpia teoksia on Uudet vahtikoirat (Les Nouveaux Chiens de garde), joka käsittelee valtamedian toimittajien ja poliittisen eliitin kiinteää suhdetta ja erityisesti sitä, miten edellisistä on tullut jälkimmäisten sylkioiria. Tuttu ilmiö, joka näkyy kaikkialla EU:ssa, myös Suomessa. Pierre Rimbart julkaisi puolestaan vuonna 2005 Ranskassa suurta kohua herättäneen kriittisen teoksen vasemmistolaisena tunnetusta Libération sanomalehdestä. Teoksen nimi oli "Libération Sartresta Rothschildiin". Teoksessaan Rimbart kuvasi aiemmin maineikkaan, ranskalaisten vasemmistointellektuellien vuonna 1973 perustaman lehden ajautumisen vuosituhaten alussa suurliikemies Edouard de Rothschildin omistukseen, ja samalla lehden aiemmin vasemmistolaisen talouspoliittisen linjan rajun muuttumisen oikeistolaista uusliberalismia myötäileväksi, kun taas samalla kulttuuripolitiikassa omaksuttiin täysin kriittittömästi amerikkalaislähtöinen woke-vihervasemmistolaisuus. Peruskoulutukseltaan Pierre Rimbart on sosiologi ja hän on 1990- ja 2000-luvuilla toiminut tutkijana Raymond Aronin ja Pierre Bourdieun 1960-luvun lopulla perustamassa CSE (Le Centre de sociologie européenne)- tutkimuslaitoksessa Pariisissa.

Lännen vapaa totuuteen perustuva tiedonvälitys?

Kuvatessaan Ukraina-utisointia ranskalaisessa valtamediassa Halimi ja Rimbart aiheuttavat suomalaisessa lukijassa toistuvasti déjà-vu elämyksen. Suuret ranskalaiset valtamedian päivälehdet, esimerkiksi Le Monde, Le Figaro ja Libération kirjoittavat Ukrainasta lähes sanasta sanaan samalla tavoin HS:n, Aamulehden ja Iltalehden kanssa. TF1-LCI:n, BFMTV:n, France Interin Ukrai-

na-utiset ovat sisällöltään identtisiä YLE:n, MTV:n ja Nelosen uutisten kanssa, jotka taas toistavat keskenään lähestulkoon samoin lausein samoja näkemyksiä. Kirjoittajat nostavat mielenkiintoisella tavalla esiin muutamia viime aikoina kaikkialla läntisessä valtamediassa toistettuja lauseita. Le Figarossa kirjoitettiin 10. elokuuta "taipuminen Putinille merkitsisi katastrofaalista strategista tappiota Lännelle". "Kiovan läntisten liittolaisten täytyy kiihdyttää asetoimituksia ja Kiovalle on toimitettava tehokkaampia aseita".

Le Mondissa kirjoitettiin 18. elokuuta "Riskinä on, että tämä sota tulee kestämään kauan. Ainoa keino lyhentää sodan kestoa on lisätä asetoimituksia Ukrainalle". Libérationissa puolestaan vakuutettiin 14. elokuuta, että "kyse on Euroopan sydämessä käytävästä sodasta autoritaarista ja epädemokraattista valtaa vastaan, joka antaa etuoikeuden voimalle ja tyrannialle". Kuulostaako tutulta? Samat sisällöt toistuvat toistumistaan lähes sanasta sanaan suomalaisessakin Media-poolin hallitsemassa tiedotussodassa ilman minkäänlaista kriittistä reflektiota. Tämä on Kollektiivisen Lännen "vapaan, luotettavan ja totuuteen perustuvan tiedonvälityksen", vai miten se HS:n propagandaa sloganin menikään, tilanne tällä hetkellä.

Tintti Neuvostojen maassa ja muita "tieteellisiä" perusteita Venäjän "romahduttamisesta"

Serge Halimi ja Pierre Rimbart kuvaavat satiiriseen tyyliin erästä meillekin varsin tuttua Ukraina-utisointiin liittyvää piirrettä ranskalaisessa mediassa – samojen ja lähes sanasta sanaan samaa Lännen agenda toittavien ns. asiantuntijoiden käyttöä eri kanavilla. Nämä "riittävältä etäisyydeltä Ukrainan rinnalla sotivat" asiantuntijat vakuuttelevat eri kanavilla illasta iltaan Ukrainan "vastahyökkäyksen etene-

vän" ja analysoivat Venäjän jatkuvia tappioita. Kirjoittajat nostavat esimerkinomaisesti esiin mm. TF1-LCI ja France Inter kanavilla ja Pariisien lehdestä "puolustusasiantuntijana" toimivan Pierre Serventin, joka antaa valtamedian "tieteellisiä" pitämiä analyysejään Ukrainan tilanteesta joka ikinen ilta Ranskan eri kanavilla. Pierre Servent on valtio-oppia lukenut Ranskan armeijan eversti, joka on aktiivipalvelut Balkanilla, Afganistanissa ja Ranskan entisissä siirtomaissa Afrikassa. Halimi ja Rimbart toteavat kirjoituksessaan, että Serventin analyysit ovat suurelta osin olleet täyttä puppua Serventin perustellessa Venäjän-analyysijaan, milloin milläkin, vedoten ajoittain jopa belgialaisen, natsisympatioistaan tunnetun sarjakuvakirjailija Hergén vuonna 1930 ilmestyneeseen kirjaan Tintti Neuvostojen maassa! Lukemattomia kertoja eversti Servent on lietsonut Ranskan eri kanavilla paikkansa pitämättä väitettä, että Venäjä on Nord Stream-2 kaasuputkien räjäytyksen takana, mutta lisänneen sitten että, "tunnustan, minulla ei ole mitään todisteita tästä". Aivan samanlaisia ja aivan samanlaista puppua toistavia "asiantuntijoita" pyörittää Media-pooli Suomenkin valtamediassa päivittäin jankuttamassa, että "Ukrainan täytyy voittaa", kuten ranskalaisen L'Express lehden kansi julisti viime helmikuussa.

Ukraina taistelee puolestamme ja muuta soopaa

Läntinen valtamedia on kuitenkin joutunut vihdoinkin ainakin jollakin tasolla myöntämään, että huumavia voittoja Yhdysvaltain ja EU:n sadoilla miljardeilla varustamalle Kiovan armeijalle ei ole tullut ja kuuluisa Ukrainan "vastahyökkäys" on pahasti juuttunut. Kun tähän lisätään vielä laajasti rummuttetun Venäjän talouden "nopean romahtamisen" osoittautuminen täydeksi valhepropagandaksi on valtamedian pakko jotain selityksiä keksiä. Halimi ja Rimbart osoittavat kirjoituksessaan Ranskan valtamediasta jälleen meillekin varsin tuttuja ilmiöitä. Ensimmäinen valtamedian huijaus on se, että ns. huonoihin uutisiin liitetään välittömästi perään lupaus tilanteen kääntymisestä varmasti voitolliseksi lähiaikoina. Vaikka Venäjällä talous näyttää nyt kasvavan, niin "Venäjän talous ei tule kestämään pitkällä aikavälillä. Se muistuttaa läheisesti Neuvosto-aikaa ja me tiedämme, kuinka tulee vielä käymään". "eräänä päivänä se tulee romahtamaan kuin korttitalo".

Koska näihin "paremman tulevaisuuden" vakuutteluihin ei-

Pätevittääkö purjehtiminen?

Kysymys: Mikä ero on Sari Multalalla? Vastaus: Hän on parempi purjehtija kuin tiede- ja kulttuuriministeri.

Kulttuuria ovat tieteet, taiteet, urheilu ja konnot. Purjehtiminen pätevittää ministeriksi vain pieneltä osalta. Tiede- ja kulttuuriministeri Sari Multala toteaa: "Muutamme ystävyysseurojen rahoituksen hakukriteereit niin, että Suomi-Venäjä-seuran rahoitus lakkaa ensi vuonna kokonaan. Ei ole perusteltua tai oikein jatkaa ystävyysseuratoimintaa julmaa hyökkäyssotaa käyvän valtion kanssa". Tosi-asiassa Suomi-Venäjä-seura levit-

Kuva: Heikki Männikkö

Serge Halimin arvio, että valtamedian toimittajien ja poliittisen eliitin suhde on muuttunut siten, että edellisistä on tullut jälkimmäisten sylkioira, toteutuu täydellisesti ainakin YLE:n osalta. Tämä ilmiö näkyy koko EU:ssa ja myös Suomessa. Ilman minkäänlaista kritiikkiä Itämerellä kaasuputkiin ja viestikaapeleihin kohdistuneet vauriot kuvataan Venäjän aiheuttamiksi. Nato uutisointi toteutuu täysin USA:n ehdoilla jne.

vät enää kaikki usko, niin sitten paukutetaan entistä painokkaammin, että "tämä on meidän sotamme" . . . "ukrainalaiset taistelevat meidän arvojemme puolesta". Serge Halimi ja Pierre Rimbart kysyvätkin aivan aiheellisesti, että kenen arvojen puolesta? Saksan vihreiden liberaalia libertarismia edustavien arvojen vai Puolan katolisten oikeistokonservatiivien arvojen puolesta? Tätä kysymystä on Kansan äänessä jo useassa Ukrainan tilannetta käsittelevässä artikkelissa viimeisten reilun puolentoista vuoden aikana käsitelty ja todettu Halimin ja Rimbartin tavoin, että tämä sota ei todellakaan ole meidän sotamme!

Lännen valheiden kritiikki on yksinkertaisesti putinismia

Olen itse vierailut Ranskassa kaksi kertaa Venäjän Ukraina-suuntaaman erityissotilasoperaation aikana ja havainnut ranskalaisen keskusteluilmapiirin olevan kuitenkin jossain määrin avoimempi tai laajempi kuin esimerkiksi Suomessa. Valtamedia Ranskassa on yhtä totaalisen monoliittinen kuin Suomessa, mutta Ranskassa on enemmän erilaisten pienpuolueiden ja -ryhmien julkaisemia lehtiä ja kanavia, jotka kykenevät käsittelemään yhteiskunnallisia kysymyksiä ja mm. Ukrainan tilannetta laajemmin ja kriittisemmin.

Suomalaisesta näkökulmasta onkin merkittävää, että Halimi ja Rimbart nostavat esiin Ranskassakin esiintyvän ns. putinismi-syytelyn, tosin Ranskassa ei käytetä varsinaisesti putinismi-termiä. Vuosi sitten syyskuussa France Inter kanavalla syvempää EU-integraatiota ajava ja Toimittajat ilman rajoja-järjestöä johtava Pierre Haski vaa-

ti ehdotonta yhtenäisyyttä Venäjää vastaan suunnattujen pakotteiden taakse. Kaikki kritiikki on "Putinin pussiin pelaamista", kuten meillä Suomessa sanotaan. Ranskassa Haskin mukaan "Moskovan ystävät yrittävät käynnistää keskustelua Venäjää vastaan suunnattujen pakotteiden tehokkuudesta". Halimin ja Rimbartin mukaan journalistinen etiikka ja tosiasiat puhuvat puolestaan ja Haskin vaatimus "yhtenäisestä linjasta Venäjä-pakotteiden takana" edustaa yleisempää motivaatiota leimata kriittisten näkemysten esittäjät "vihollisen agenteiksi". Kaikenlaisen kritiikin leimaaminen putinismiksi on Suomessa ei ainoastaan mediavallan, vaan valtiovallan erityisessä suojeluksessa.

Pääseekö totuus esiin Ukraina-narratiivin halkeamista?

Le Monde diplomatique-lehdestä sen enempiä kuin artikkelin kummastakaan kirjoittajasta ei saa kuitenkaan putinistista tekemälläkään. Diplo- ja vuosien varrella julkaisut enemmänkin nyky-Venäjään varsin kriittisesti suhtautuneita artikkeleita, kuin mitään myötäsukaista. Serge Halimi ja Pierre Rimbart edustavat klassista eurooppalaista, laajalaisesti ja kriittisesti maailmaa tarkastelevaa sivistyneistöä, joka valittavasti on nykyisessä Yhdysvaltain ja Naton vasalliksi ajautuneessa EU-Euroopassa jäänyt pieneksi vähemmistöksi. Heidän Le Monde diplomatique-lehden kirjoituksen pääkritiikin kohde on Kollektiivisen lännen valtamedian täydellinen heittäytyminen valheellisen, Yhdysvaltain, Britannian ja Naton sotapropagandan äänitorveksi. Siinä samalla he toki tulevat kohdistaneeksi kritiikkinsä suunnan, ja aivan aiheellisesti, myös itse Lännen imperialismia kohtaan. Mielenkiintoista on seurata, miten Lännen valtamedia tulee selittämään Ukrainan tapahtumia lähitulevaisuudessa, tapahtumia joiden käsikirjoitus ei menekään niin, kuin on jo 18 kuukautta illasta toiseen yritetty eurooppalaisille valehdellen vakuutella. Median Ukraina-narratiivi on alkanut halkeilemaan yhä pahemmin ja näyttää halkeamia voi yrittää paikkailla joko valehtelemalla entistä härskimmin – tai pyrkimällä kertomaan totuuden, johon myös Serge Halimi ja Pierre Rimbart pyrkivät. Lähiaikojen keskeinen kysymys kuuluuikin, pääseekö totuus esiin Ukraina-narratiivin halkeamista?

Suuret ranskalaiset valtamedian päivälehdet, esimerkiksi Le Monde, Le Figaro ja Libération kirjoittavat Ukrainasta lähes sanasta sanaan samalla tavoin HS:n, Aamulehden ja Iltalehden kanssa. Kuvassa Helsingin keskustassa sijaitseva Sanomatalo, josta käsin tätä saastaa organisoidaan (CC BY-SA 3.0 LEGAL CODE).

Petrus Pelto

Pertti Hämäläinen

Historiallisen materialismin perusteista (11)

Kansan äänen numerosta 5/19 lähtien olemme julkaisseet artikkelisarjaa, josta muodostuu pohja historiallisen materialismin opiskelun aineistoksi. Kirjoitukset perustuvat Kommunistien liiton, DSL:n, Marxilaisen pyhäkoulun ja -lauantai tiimin alustuksiin. Kansan äänen 5/19 ingressissä todettiin työväenliikkeen hajaannuksen yhdeksi perussyiksi, että meiltä puuttuu työväenliikkeen toiminnalle suuntaa luova yhtenäinen tieteellinen maailmankatsomus.

Marxilaista maailmankatsomusta ei ole yli 40 vuoteen päivitetty vastaamaan tieteen ja yhteiskuntakehityksen uusiin saavutuksiin. Kansan äänen 3/18 artikkelissa "On palattava Marxiin ja Leniniin" torjuimme väitteet, että materialistinen historiankäsitelmä olisi marxilaisuudelle vieras näkökanta. Tarvitsemme dialektisen ja historiallisen materialismin opintoaineiston, jossa huomioidaan tieteellisen maailmankatsomuksen merkitys työkansalle, kun kehitämme vaihtoehtoa nykyiselle imperialistiselle uusliberalismille.

Esityksessämme olemme nyt käsitelleet yhteiskuntakehityksen keskeisiä lainalaisuuksia ja eri yhteiskuntataloudellisten muodostumien ilmenemistä historiassa. Oheisessa luvussa 11 käsittelemme kysymystä kansanjoukkojen ja yksilön osuudesta historiassa. Katsoimme, että edellisen luvun (10) tavoin tämä kysymys on helpompi sisäistä, kun meillä on pohjana tuntemus yhteiskuntataloudellisten muodostumien historiasta ja rakenteesta.

11. Kansanjoukot yhteiskuntakehityksen ratkaiseva voima. Kansan ja yksilön asema ja merkitys yhteiskuntakehityksessä.

1. Miksi kansan ja yksilön osuutta yhteiskuntakehityksessä tulee tutkia

Historiallisen materialismin mukaan historiankehitys etenee yhteiskunnan omien sisäisten lakien pohjalta. Voidaan puhua historiallisesta välttämättömyydestä. Historiallinen lainalaisuus ja välttämättömyys ilmenee ihmisten toimintana. Tämä on synnyttänyt kysymyksen siitä, mikä merkitys ja osuus on ihmisen vapaalla tahdolla, jos kehityksen tulos on ennalta määrättyä. Se tarjoaa lähtökohdan monille väärymmäryksille. Marxilaisia syytetäänkin usein historiallisesta determinismistä. Tarvitaanko ollenkaan ihmisen yhteiskunnallista toimintaa, jos yhteiskuntakehitys kulkee luonnonhistoriallisen prosessin tavoin ennalta määrättyä tietä.

Marxilaista yhteiskuntateoriaa arvostellaan siitä, että sen ei katsota jättävän ihmiselle mitään osuutta historian tekijänä. Näitä asioita on käsitelty useissa eri kohdissa (Katso mm. 1.7 Historiallinen välttämättömyys, ihmisen tietoinen toiminta ja vapaus).

Yhteiskuntakehitys etenee aina ihmisten toiminnan kautta. Yhteiskunnallinen ristiriita ratkeaa niin, että kaikissa tilanteissa löytyvät sosiaaliset voimat, syntyvät ne kansanliikkeet, joiden välityksellä ristiriita ratkaistaan ja siirrytään yhteiskuntakehityksessä isompi tai pienempi askel eteenpäin, joskus jopa taantumien kautta. Marx totesi ihmisten (kansan, joukkojen) asettavan itselleen vain sellaisia tehtäviä, "joiden toteuttamisen aineelliset ehdot ovat kypsyneet". Juuri tämä määrää ihmisten ja kansanjoukkojen toiminnan suunnan.

Työväenluokan ja kapitalis-

Kuvan kansanjoukot kokoontuivat 10.5.1945 juhlimaan rauhan voittoa. Heidän toiveena oli, että "ei enää koskaan uutta sotaa". Ei kansan tahtoa aina kuunnella. Historian murroskohdissa kansa ilmoittaa tahtonsa, vaan kansanvastaiset voimat uusivat aina yrityksensä. Kansan tarvitsee lopullisen voiton.

tiluokan ideologinen taistelu ilmenee usein siinä, että hallitsevien luokkien piirissä ja taholta levitetään näkemyksiä, joiden mukaan yhteiskuntakehityksessä ei ole nähtävissä suuntaa tai lainalaisuuksia. Historia halutaan nähdä sattumusten summana. Tämä on vastakohta työväenluokan tieteelliselle maailmankatsomukselle, jonka mukaan historian kulkua ohjaavat sille tyypilliset lainalaisuudet, joita ihmiset toiminnallaan edistävät. Tähän liittyy hallitsevien luokkien väite siitä, että erilaisilla merkkihenkilöillä sekä yhteiskunnallisilla johtajilla ja -vaikuttajilla olisi ratkaiseva merkitys historian kuluissa. Marxilaisuus torjuu tällaiset väitteet.

Suurmiehillä ja -naisilla sekä yhteiskunnallisilla vaikuttajilla on suuri merkitys historiassa, mutta nämäkin voivat ohjata historian kulkua vain niissä puitteissa, joihin aineelliset ja yhteiskunnalliset seikat ovat kypsyneet ja joihin kansa heille valtuutuksensa antaa.

2. Mikä on kansa?

Kansa-käsitettä käytetään sekä laajassa mielessä, jolloin se rinnastuu termeihin väestö ja kansakunta sekä suppeammassa merkityksessä, jolloin sillä tarkoitetaan historiaa luovia kansanjoukkoja.

Kansanjoukot-käsite on historiallisesti muuttuva ja kehittyvä kategoria. Luokkayhteiskunnassa kansanjoukot saattavat koostua eri yhteiskuntaluokista. Aina kansanjoukkojen käsite pitää sisällään kuitenkin sen että (1) sen ytimenä ovat hyödykkeitä tuottavat työtätekevät joukot, jotka työllään luo kaiken yhteiskunnassa tuotetun uuden arvon, (2) että se käsittää yhteiskunnan kansanvastaista huippukerrosta vastustavan väestön valtaenemmistön ja (3) siihen kuuluvat kaikki yhteiskunnalliseen edistykseen myötävaikuttavat sosiaaliset kerrokset. Näin ollen kansanjoukkoihin voi josain tilanteessa kuulua myös ei-työtätekeviä luokkia kuten kansallisen porvariston, jos se osallistuu yhteiskunnallista edistystä aja-

vaan liikkeeseen.

Suomessa (ja pitkälti muuallakin) kansanjoukot koostuvat palkansaajaväestöstä (työläiset, toimihenkilöt, henkisen- ja tieteellisen työn tekijät ym.), työtätekevistä viljelijöistä ja pienyritystäjistä sekä ammatinharjoittajista. Näin arvioituna kansaan meillä kuuluu yli 90 % kaikista ihmisistä. Toisaalta kapitalistien kovaan ytimeen kuuluu vain n. 0,5 % kaikista suomalaisista. Kapitalistien kovan ytimen lähellä on joukko keskiuuria kapitalisteja, osinkoja ja sijoitustuloja nauttivia palkansaajia, kapitalisteista ja järjestelmästä riippuvia palkansaajia (papit, oikeuslaitos, sotilashenkilöt, toimitus- ja työnjohto yms.), suurviljelijöitä yms., jotka ovat niin riippuvaisia kapitalisesta järjestelmästä, että heitä ei voi sijoittaa kansakategoriaan.

Kansaan eivät kuulu taantumuksellinen, uusoikeistolainen ja imperialistinen yläluokka eikä siihen asemaltaan kytkeytyneet väestökerrokset. Kaikissa maailman maissa kansa muodostaa yhteiskunnan ylivoimaisen enemmistön, mutta kunkin maan yhteiskunnallisesta ja sosiaalisesta tilanteesta riippuen sen määrä ja koostumus vaihtelee. Maailmassa vallitsi vielä joitain vuosikymmeniä sitten yhteiskuntakehityksessä vaihe, jolloin oli olemassa sosialistinen maailmanjärjestelmä. Näissä maissa ei ollut antagonistista luokkakajoa ja koko väestön voitiin katsoa kuuluvan kansaan.

3. Mikä määrää kansanjoukkojen ratkaisevan merkityksen historiassa?

Asema aineellisessa tuotannossa: Kuten tiedämme, aineellisten ja henkisten hyödykkeiden tuotannolla ja tuotantotavalla on ratkaiseva merkitys ja määrävä osuus historiassa ja yhteiskunnassa. Aineellinen tuotanto on yhteiskuntaelämän perusta. Siitä, että työkansaa on tuotannossa tärkein tuotantovoima, seuraa työkansan ja kansanjoukkojen ratkaiseva osuus ja merkitys historiassa.

Työväestö ja kansanjoukot luovat työllään historian valmistamalla pellot (pellot ovat ihmiskunnan tähänastisen historian suurin yksittäinen työ, johon perustuu kaikki myöhempi kehitys), kylät, kaupungit ja asutuskeskukset, kulutustavarat, kaikki palvelut, tieteen ja taiteen saavutukset yms.). Työsään kansanjoukot kehittävät työvälineitä ja -menetelmiä, mikä osaltaan johtaa tuotantovoimien kehitykseen ja perusteellisiin muutoksiin yhteiskunnassa.

Merkitys yhteiskunnallisissa liikkeissä: Kansanjoukkojen merkitys historiassa ei rajoitu pelkästään uuden yhteiskuntakehityksen aineelliseen valmisteluun, vaan ne ovat päävoimana yhteiskunnalliseen vallankumouksissa, poliittisissa ja kansanliikkeissä sekä kansallisissa ja vapautusliikkeissä. Ne osallistuvat tätä kautta yhteiskuntakehityksen lopputulokseen.

Antagonistisissa luokkayhteiskunnissa kehityksen liikevoimana toimii sorrettujen luokkien (orjat, riistetyt pientalonpojat, maaorjat, käsityöläiset, pienyritystäjät, riistetyt työläiset ja palkansaajat) taistelu sortajiaan vastaan. Porvarillisten vallankumousten liikevoimana olivat talonpojat, käsityöläiset ja kauppiat, manufaktuuriöläiset ja muut palkolliset yms. Näiden voi-

Ranskassa 23.3.2023 3,5 miljoonaa ihmistä lähti kaduille vastustamaan uusliberalistista eläkeuudistusta. Pariisissa mielenosoittajia oli noin 800 000 ja Marseilleissa 280 000. Ranskalaisten sosiaaliturvaa heikentävän eläkeuudistuksen vastaiset mielenosoitukset jatkuivat kuukausia. Uusliberalistiset päätökset vietiin läpi ilman kansalliskokouksen käsitellyä perustuslain poikkeuspykälään. Yhteiskuntakehityksen murskavaiheissa politiikan suunta kääntyy kansan vastustukseen.

mien muodostamien yhteiskunnallisten liikkeiden tuloksena feodalistinen yhteiskunta muutettiin porvarilliseksi yhteiskunnaksi. Vastaavasti kapitalistisessa yhteiskunnassa työläiset ja palkansaajat, viljelijät, pienyritystäjät ovat se voima, joka taistelee tavoitteenaan sosialistinen yhteiskunta.

Yhteiskunnallisen tietouden kasvu: Tiede, tekniikka ja taide yhteiskuntakehityksen lähteenä ja osana tuotantovoimia ovat kansan luomistyön tulosta. Suuret tieteen-, taiteen- ja tekniikan vaikuttajat syntyvät kansan keskuudessa ja ammentavat luomisvoimansa kansan kokemuksesta. Varhaisessa menneisyydessä alkuyhteiskunnallisen yhteiskuntamuodostuman aikana kansan keskuudessa luotiin runoja, lauluja, eepoksia kuvataidetta yms.

Jo tällä kulttuurilla oli ratkaiseva merkitys tekniikan ja tieteen (tuotantovoimien) kehityksessä. Siinä vaiheessa, kun ei ollut kirjoitettua kieltä, runoissa, lauluissa, maalauksissa säilyi ja rikastui hankitun tiedon ja kokemuksen tallennus jälkipolville. Tätä auttoi taiteellisen ja esteettisen muodon kehitys. Lopuksi kansanjoukkojen keskuudessa syntyi ja rikastui puhekieli.

Jokaisen yksityisen tieteen ja taiteentekijän sekä kirjoittajan yms. saavutukset ovat koko kansan saavutuksia, koska työllään kansa luo ja turvaa heille työajan ja aineelliset edellytykset siten, että he kykenevät jatkamaan työtään. Tämä sama kaava esiintyi jo alkuyhteiskunnassa. Kansan työn tuottavuuden kohotessa sille asteelle, että kävi mahdolliseksi tuottaa lisäarvoa, voitiin "tietäjä", "runoilija" tai "filosofi" vapauttaa kokonaan tekemään vain tätä työtä. Silloin työn tuottavuus alkoi nopeasti kohota.

4. Kansan ja joukkojen kasvava merkitys historiassa

Kansa luo historiaa yhteiskunnallisesti määräytyvän tuotantotavan mukaisesti, ei satunnaisesti. Koska aineellinen tuotanto täydellistyy, kehittyy dialektisesti alemmasta korkeampaan, niin samalla kansan osuus, vaikutus ja merkitys kasvaa. Mitä suuremmat ovat yhteiskunnalliset muutokset ja uudistukset sitä enemmän ihmisiä osallistuu tähän prosessiin ja sitä aktiivisempia ovat kansanjoukot.

Marx ja Engels totesivat: "Historiallisen toiminnan perusteellisuuden myötä kasvaa myös sen ihmisjoukon määrä, joka pitää sitä omana asiaanaan. Orjanomistuksellisessa ja feodalistisessa yhteiskunnassa kan-

sa oli vailla minkäänlaisia oikeuksia. Orja- ja feodaali-isännillä oli kaikki valta käsissään ja kansan luomisvoimalla oli silloin vain "vähän kysyntää". Orjanomistajat ja feodaalit saivat tulonsa orjien ja maaorjien työstä eikä tuotantovoimien edistämistä etsitty aktiivisesti. Joukkojen aktiivisuus ei päässyt esiin. Kehitys oli silloin hidasta.

Lähestyvä ja nouseva kapitalismi toi tilanteeseen muutoksen. Alkoivat syntyä aineelliset ja yhteiskunnalliset edellytykset työtätekevien vapauttamiselle riistosta. Syntyi työväenluokka, jonka etujen mukaista oli hävittää kapitalismi ja pystyttää sen tilalle sosialismi. Syntyivät kommunistiset, marxilaiset yhteiskunnalliset järjestöt, ajatukset ja liikkeet. Tämän seurauksena työtätekevien joukkoilikkeet ja vaikutus yhteiskuntakehitykseen alkoi kasvaa. Tapahtui muutos. Miljoonat ihmiset tulevat mukaan yhteiskunnalliseen ja poliittiseen toimintaan. Aiemmin kansanjoukoilla oli osuus vain vanhan järjestelmän kaatajana, mutta sosialismin syntyessä kansanjoukkojen merkitys uuden yhteiskunnan rakentajana kasvaa. Tämä ilmenee siinä, että työkansaa edustavat yhteiskunnalliset- ja kansanliikkeet omaavat edelleen suuren ja vahvistuvan voiman.

5. Yhteiskunta ja yksilöihminen

Kansanjoukot ovat konkreettinen kategoria. Ne koostuvat miljoonisista ja miljardeista ihmisyksilöistä. Yksilö-kategorian selvittämiseksi on selvittettävä mikä on ihminen? Yksilönä marxilaisuus pitää erillistä persoonallisuutta, kutakin konkreettista ihmistä.

Ihmisen olemusta yritettiin selvittää jo ennen Marxia ja Engelsiä. Tämä oli kuitenkin mahdotonta, koska yhteiskuntaa koskevat näkemykset olivat idealistisia, eikä tunnettu yhteiskuntakehityksen lainalaisuuksia (Historiallista materialismia). Esimerkiksi 1700-luvulla ranskalaiset valistajat ja materialistit esittivät ihmisen olevan ympäristön ja olosuhteiden tuote. Sosiaalisen ympäristön he ymmärsivät inhimillisten aatteiden muunnelmaksi. Ajaututtiin noidankehään, kun ihminen ja hänen ajatuksensa ja tunteensa ovat ympäristön tuote ja ympäristö taas on inhimillisten ajatusten ja tunteiden tuote. Parhaassa tapauksessa ennen Marxia ja Engelsiä ihminen saatettiin nähdä biologisena kokonaisuutena, jota yhdistävät muihin ihmisiin biologiset

Historiallisen materialismin perusteista (11)

Jatkoa sivulta 11

suhteet.

Marxilaisuuden lähtökohtana on, että ihminen on yhteiskunnallinen olento (ihmisen olemus on luonteeltaan yhteiskunnallinen). Tämä tulee esiin myös tajuntaa ja materiaa koskevissa osioissa. Työ luo ihmisen ja tämä tulee esiin jo ihmisen rakenteessa. Työ muokkaa ihmisen vain yhteiskunnassa ja yhteiskuntakehityksen kautta ja tuloksena. Ihminen on ihminen siksi, että hän tekee työtä, puhuu ja ajattelee, tuottaa yhteiskuntaan hyödykkeitä, työvälineitä, tiedettä sekä kulttuuria ja voi tehdä tämän vain yhteiskunnassa ja yhteistyössä muiden ihmisten kanssa. Ihminen yksin ei pysty tekemään mitään näistä tehtävistä. Hänestä tulee ihminen, yhteiskunnallinen olento, suhteessa muihin ihmisiin yhteiskunnallisten suhteiden vaikutuksesta. Ihminen ja yhteiskunta ovat saman asian kaksi eri puolta.

6. Yksilö

Marx ja Engels osoittivat ihmisen olevan aina konkreettinen, joka kuuluu aina tiettyyn historialliseen yhteiskuntamuodostumaan, yhteiskuntaluokkaan, kansakuntaan tai työkollektiiviin. Ihmisille yhteisten ominaisuuksien ohella ihmisellä on myös sen kollektiivin ominaisuuksia, johon hän kuuluu.

Konkreettiselle ihmiselle ovat ominaisia hänen henkilökohtaiset piirteensä, jotka yhdessä edellä mainittujen piirteiden kanssa tekevät hänestä yksilön kaikkine ominaisuuksineen. Yksilön ominaisuudet muotoutuvat yhteiskuntasuhteiden vaikutuksesta. Yhteiskunnallinen tuotanto ja taloudelliset suhteet synnyttävät erilaisia yksilötyyppejä kuten orja ja orjanomistaja, maaorjatalonpoika- feodaaliherra sekä työläinen ja kapitalisti.

Kansallisten ja luokkasuhteiden muovaava vaikutus näkyy yksilöissä. Yksilön ominaisuudet kokonaisuudessaan ovat kaikkien yhteiskuntasuhteiden ilmenemistä. Yksilön yleisenä tunnusmerkkinä on sosiaalinen toiminta, mikä erottaa ihmisen muusta maailmasta. Ihminen on ennen kaikkea aktiivisesti toimiva sosiaalinen subjekti, joka muuttaa elintoimintansa ehtoja.

Porvarillinen paranoia

Yhteiskunnallinen kehitys kulkee kaikesta vastustuksesta huolimatta sosialismia kohti. Tässä ei mielestäni ole mitään epäselvyyttä yhteiskunnallisen edistyneen siirtymässä alemmasta tasosta korkeampaan: alkuyhteisö, orja ja orjanomistajat, feodalismi, kapitalismi ja vihdoinkin sosialismi, joka on ensimmäinen aste ja väli-vaihe siirryttäessä hiljalleen luokkattomaan kommunismiin. Aivan samoin kuin feodaaliherrat taistelivat nousevaa porvaristoa vastaan, taistelevat kapitalismin edustajat vallan saatuaan laillisin ja laittomien keinoin proletariaattia, tavallista palkkatyöväestöä vastaan.

1700-vuosisadan porvariston yleivät tunnukset -vapaus, veljeys, tasa-arvo- eivät ulottuneet kansan alistetussa asemassa olevaan enemmistöön, vaan koskivat käytännössä lähinnä porvaristoa itseään. Siksi luokkataistelu tulee muodossa tai toisessa jatkumaan niin kauan kunnes luokkajako saadaan poistettua ja työväestö pääsee valtaan ja naut-

Ihminen on sen ympäristön ja yhteiskunnan tuote, jossa hän elää. Herää kuitenkin kysymys, että miksi samassa yhteiskunnassa havaitaan erilaisia yksilöitä ja persoonallisuuksia? Miksi yksilöissä eivät ilmene kaikki sen yhteiskunnan piirteet, jossa yksilö elää? Ihmiset kuitenkin elävät samassa yhteiskunnassakin erilaisessa ympäristössä ns. "mikroympäristössä", johon kuuluvat perhe, koulu, työpaikka, asuinalue ja kaikki tämä muovaa ihmistä. Ihminen on myös aktiivinen ja ottaa vaikutteita ympäristöstään valikoiden. Tämä osoittaa, että yksilö ei koskaan ole sosiaalisen koneiston tahdoton ruuvi. Samassa määrin, kuin sosiaaliset olosuhteet muovaavat yksilöä, muovaa yksilö yhteiskuntaa. Marx totesi, että olosuhteita muokkaavat ennen kaikkea ihmiset. On nähtävä, että yksilöt ovat erilaisia. Kahta samanlaista ei ole. Jokaisessa yhteiskunnallisessa tilanteessa löytyvät aina ne yksilöt, joiden yksilölliset ominaisuudet vastaavat asettuneen tehtävän vaatimia edellytyksiä.

7. Yhteiskunnan ja yksilön keskinäinen suhde

Yhteiskunnan ja yksilön keskinäinen suhde on niiden etujen keskinäinen suhde. Nämä suhteet ovat kokonaan erilaiset antagonistisessa yhteiskunnassa ja antagonismista vapaassa yhteiskunnassa.

Porvarillinen käsitys yhteiskunnan ja yksilön suhteesta on se, että yksilön ja yhteiskunnan suhde on enemmän tai vähemmän vihamielinen. Porvarit pyrkivät lisäämään yksilön "vapauksia", jotta yhteiskunta ei alistaisi yksilöä.

Tämän virheellisen katsannon sijaan marxilaiset tarkastelevat yksilön ja yhteiskunnan välistä ristiriitaa eräiden yhteiskunnallisten suhteiden ja tuotantovälineiden yksityisomistukseen perustuvien suhteiden tuotteen. Ristiriidan perusolemus on se, että yksityisomistuksen vallitessa yhteiskunnan kehitys perustuu yhteiskunnan jäsenten enemmistön etujen polkemiseen.

Porvarilliset ideologit hyökkäävät sosialismia vastaan mm. yksilön vapauden käsitteen kautta. Kollektiivisuus ei ole vapauden kieläimistä, sillä vain yhteiskunnassa henkilökohtainen vapaus on mah-

timaan yhteiskunnan eduista sosialismiin siirtymisen seurauksena.

Kapitalistisen markkinatalouden uusliberalistisessa vaiheessa, jota tänään elämme, työväestö työllään luo yhteiskunnan perustan ja päällyrakennetta hallitsee suurelta osin porvarillinen hegemonia. Hegemonialla tarkoitetaan tosiasiallista, ilman sopimusta tai kansan tahtoa muodostunutta ylivaltaa. Sitä on ollut helpo ylläpitää, koska porvaristo luokkana on omistanut suurimmat ja siten vaikutusvaltaisimmat joukotiedotusvälineet (lehdistö, radio, televisio, nykyisin monet some-alustat), joiden kautta leviävä porvarillinen ideologia tulee muodostamaan osan myös palkkatyöväestön maailmankatsomuksesta, vaikka sitten antaisikin maailmantapahtumista perusteiltaan osittain virheellisen tulkinnan. Sanon virheellisen, koska vielä joihinkin kymmeneen, jopa satoihin vuosiin vanhoihin valheisiin esim. uskontokysymyksissä usko-

dollista. Yhteisö asettaa myös tiettyjä vaatimuksia yksilölle, eli vastuun yhteisten etujen tyydyttämisestä. Porvarillinen vapauskäsitys lähtee siitä, että jokaisella on oikeus tehdä, mitä haluaa, kunhan ei loukkaa toisen ihmisen vastaavaa vapautta. Porvaria ei yhtään kiinnosta, miten voitaisiin luoda kaikille ihmisille aineelliset ja sivistykselliset edellytykset käyttää vapautta.

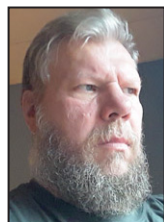
Marxin ja Engelsin mukaan vapaus ei ole riippumattomuutta luonnon ja yhteiskunnan kehityslaeista, vaan näiden lakien tuntemusta ja näin saatua mahdollisuutta käyttää näitä lakeja suunnitelmallisesti hyväkseen.

8. Yksilön osuus historiassa

Porvarit syyttävät marxilaisia siitä, että tunnustaessaan historiallisen välttämättömyyden, he kiistävät erillisten yksilöiden ja merkkihenkilöiden historiallisen merkityksen. Marxilaiset kyllä väittävät, että yksilö ei kykene mielivaltaisesti muuttamaan historian kulkua, mutta ajatus historiallisesta välttämättömyydestä ei vähennä yksilön merkitystä historiassa. Päinvastoin yksilöt saattavat esittää merkittävää osaa historian kulussa. Marxilaisuus tunnustaa yksilön todellisen aseman ja paikan historiassa. Todettiin jo, että kansanjoukkojen merkitys historian kulussa kasvaa. Yhteiskunnallisten tehtävien ja liikkeiden kasvaessa sekä tieteen, tekniikan ja kulttuurin edistyessä kasvaa kaikkeen tällaiseen toimintaan osallistuvien ihmisten määrä. Silloin myös yksilöiden antama panos kehitysprosessissa kasvaa. Joukosta nousee yksilöitä, jotka kykenevät ominaisuuksillaan ja kyvyillään ja omalla aktiivisuudellaan edistämään kehitystä hyvinkin merkittävästi. Kaikki yhteiskunnalliset liikkeet ja prosessit tarvitsevat tällaisia yksilöitä.

9. Johtajan merkitys

Historiaa luovat kansanjoukot, jotka jakaantuvat luokkiin, muodostavat joukkoliikkeitä, poliittisia puolueita ja erilaisia yhteisöjä. Kuten alkuyhteisöissä yhteiskunnassa joukosta löydettiin aina se sopivin valittavaksi suvun (heimon, yhteisön) "vanhimmaksi". Samoin yleensä historiassa puolueiden, kansanliikkeiden ja erilaisten yhteisöjen johtoon valitaan kyvykkäin ja sopivin, joka

Kai Leivo

taan sokeasti. **Eräs haitallinen virheellinen käsitys on kysymys sosialismista ja kommunismista**, joista suurella osalla kansaa on erittäin hatarat tiedot. Tämä ideologinen taistelu menee juuri porvariston ja suurpääoman mielen mukaan, sillä alamaisen omaksuessa porvarillisen propagandan ja väärät käsitykset yhteiskunnan kehityksestä, ei paljon levottomuutta ja kapinointia toistaiseksi esiinny.

Valtamedioissa on yksi viesti, jota he toistavat, toistavat ja toistavat joka käänteessä: Tuo viesti suunnataan ylhäältä alas ja se kuuluu; varo sosialismia, kommunismia on pahaa ja kartettavaa. Ja sehän ei voi pitää paikkaansa, koska toistaiseksi kommunismi ei missään päin maapalloa ole toteutunut. Ajatelkaa hetki. Taistellaan siis jotain sellaista vastaan, mikä ei vielä käytännössä ole toteutunut. Eikö olekin hullua käytöstä? Kyse

kykenee organisoimaan ja järjestämään asioita. Sama pätee kaikissa yhteisöissä esim: tuotantoelämässä ja tiedemaailmassa. Mitä laajempi on esim: poliittinen joukkoliike, sitä suurempi on kyvykkään johtajan tarve. Suuremmasta joukosta löytyvät aina ne yksilöt, jotka ovat kyvykkäitä vaadittuun tehtävään. Sama pätee mm. tuotanto- ja tiedemaailmassa.

Lenin kirjoitti: "Yksikään luokka historiassa ei ole saavuttanut heruutta nostamatta esiin omia poliittisia johtajiaan, parhaita edustajiaan, jotka kykenevät järjestämään liikkeen ja johtamaan sitä" (Valitut teokset neljässä osassa, 1. osa, sivu 268). Myös työväenliikkeelle kokeiden johtajien merkitys on ratkaiseva. Tärkeää työväenliikkeen johtajalle on ideologinen tietoisuus ja kyky järjestää joukkoja sekä halu uhraa työhönsä kaikki henkiset ja fyysiset voimavaransa. Yhteiskunnallisen tilanteen kypsyessä kasvavasta joukosta löytyvät kyllä sopivat johtajat. Työväenliikkeessä on painotettava yhä enenevässä määrin ei pelkästään karismaattista organisointiin kykenevää, vaan samalla ideologisesti pätevän johtajan merkitystä.

10. Suurmiehet ja suurnaiset

Johtajat, suurmiehet ja -naiset eivät ilmesty sattumalta vaan yhteiskunnallisen välttämättömyyden pakosta, silloin kun siihen syntyvät objektiiviset olosuhteet. Poliittiset ja yhteiskunnalliset johtajat ilmaantuvat vallankumouksellisten murrosten yhteydessä. Samoin tieteelliset nerot ilmaantuvat silloin, kun tilanne uudelle tieteelliselle löydölle on kypsä, kun tuotantovoimain kehitys joutuu tilanteeseen, jossa tarvitaan uusia tieteellisiä löytöjä.

Kansan joukossa on paljon monella tavalla lahjakkaita ihmisiä, mutta nämä lahjakkuudet eivät hetikään aina pääse esiin muulloin kuin yhteiskunnallisissa käänne- tai murroskohdissa, jolloin tilanne on kypsä yhteiskunnalliselle muutokselle tai uudelle tieteelliselle löydöl-

onkin enemmän kapitalistimaiden vainoharhaisuudesta ja porvariston pelosta, että heidän epädemokraattinen järjestelmänsä jossain vaiheessa kumotaan ja ihmisten enemmistö nousisi valtaan päättämään omista asioistaan.

Yhteiskunnan perusrakenteisiin muutosta sosialismiin odotellessa aletaan virallisesti sosialismia käytännössä harjoittavia maita syyttää kapitalistisen markkinatalouden jatkajiksi. Ja niinhän se kehitys kulkee eteenpäin. Ei sosialismia tyhjän päälle voi rakentaa. Esim. Kiinan sosialismissa nähdään kapitalismin piirteitä markkinataloudessa eikä haluta nähdä sosialismin sisällyttävän itseensä myös porvarillisesta kapitalismista parhaat puolet. Ei vain voida ajatella anarkistien tavoin, että hävittävä halu on luovaa halua, joka valmistaa paremman elämän toivoa. Ei, kapitalismi jättää ikävän perinnön, eräänlaisen alustan, jolta antagonistisen luokkajaon poistanut sosialismi tulee kehittämään yhteiskuntaa kaikkiin suuntiin, mutta on huomioitava, että kaiken perustavanla-

Joukon voima koostuu erilaisten yksilöiden tietoisuudesta yhteisestä asemastaan. Se korostuu tänään Palestiinan kansan itsenäisyystaistelussa.

le. Kaikki historian lehdille päässeet nimet eivät ole merkkihenkilöitä. Suurmiehiä- ja naisia ovat vain ne, jotka koko elämällään edistävät yhteiskunnallista edistystä ja -etenevää liikettä.

Missä piilee tällaisten merkkihenkilöiden voima? Se piilee aina sen hetkessä yhteiskunnallisessa liikkeessä ja tarpeessa, jonka takana ovat suuret ihmisjoukot, kansa. Suuri merkkihenkilö havaitsee yhteiskuntakehityksen tarpeen, objektiivisen historian kulun ja osaa oikealla hetkellä ja oikealla tavalla tulkita tilannetta. Tästäkin lopulta selviää, että merkkihenkilöt nojaavat joukkojen voimaan. Mikä pätee yhteiskunnallisiin merkkihenkilöihin, pätee myös tieteen tekijöihin kuten Darwin ja Marx.

Marxilaisten on hyvä huomata, että myös merkkihenkilöiden kyky löytää uusia asioita ja oivalluksia historian kulussa on rajallinen. Heidän saavutuksensa liittyvät aina vallitsevan tilanteen luomaan objektiiviseen mahdollisuuteen, historialliseen odotukseen tai yhteiskunnalliseen tilaukseen. Työskentely ja toimintamahdollisuudet samoin kuin itse historiallisen tilanteen merkkihenkilöille luo ja antaa kansa. Eli lopuksi, historian luoja, kaikkien henkisten ja aineellisten arvojen synnyttäjä on kansa.

Filosofian työryhmä

Lähdeaineistoa:

Marxilaisen filosofian perusteet, Moskova 1964: Luku 12; siv. 701–725

Marxilais-leniniläisen filosofian perusteet (Progres 1980): Luvut 18 ja 19; siv. 467–516

Viktor Afanasjev, Filosofian alkeet (Progres 1976): Luku 11; siv. 214–224

Kim Jong II: Juche-aatteesta.

tuisen kehityksen olevan suhteellista ja toisinaan tuskastuttavan hidasta prosessia, missä mennään helposti sukupolvien mittoihin.

Mitä kapitalismi vielä jättää tulevien polvien huoleksi? Teknologia kehittyi jatkuvasti, samoin ihmisten hienovarainen valvonta. On oletettavissa jonkinlaisen tehovalvonnan lisääntyvän, se suunnataan ylhäältä alas sellaisiin lukemiin, josta meillä on tänään vain kalpea aavistus. Porvaristo tekee kaikkensa, jotta sosialismi ei pääsisi syrjäyttämään jo taantuvaa kapitalismia. Heille likaisimmat keinot vallan säilyttämiseksi ovat sallittuja, mutta pitkällä tähtäyksellä tulevaisuus kuitenkin kuuluu sosialismille ja kommunistisille pyrinnoille.

Siihen saakka saamme "nauttia" porvarillisesta paranoiaista eli vainoharhaisuudesta, mitä tulee nimenomaan sosialismin toteuttamiseen käytännössä, eikä vain utopisena mielikuvisuusleikkinä joidenkin haaveilijoiden päässä.

Kai Leivo
Lohja

Ahtisaaren Nobel - rauhan- vai sodanpalkinto

Ahtisaaren poistuttua "neuvottelupöydästä", lehdissä on ollut ylistäviä juttuja rauhanneuvottelijasta, politiikan ulkopuolelta tulleesta presidentistä, Nobelin rauhanpalkinnon saajasta, uuden aikakauden airuesta, Suomen johdattajasta Naton portille jne. Lienee syytä tarkastella hänen toimiaan hieman tarkemmin.

Miten Ahtisaaresta tuli presidenttiehdokas?

Ahtisaari varttui Kuopiossa varuskunnan kasarmilla, jossa hänen isänsä toimi aliupseerina. Opintojen jälkeen Ahtisaari toimi kansakoulunopettajana Oulussa. Karachissa Pakistanissa ruotsalaisen liikuntakasvatustutkijan oppilaskodin johtajana. Ylioppilaiden Kansainvälisen Avun toiminnanjohtajana. 1965 hän siirtyi ulkoministeriön tehtäviin.

Ahtisaari liittyi Sdp:n jäseneksi 1968 ja diplomaatin ura urkeni.

Hänestä tuli vuonna 1973 lähetysneuvos ja hänet nimitettiin suurlähettilääksi Tansaniaan, Sambiaan ja Somaliaan ja vuodesta 1975 lähtien myös Mosambikiin. Ahtisaari nimettiin YK:n Namibia-valtuutetuksi, jona hän toimi vuosina 1977–1981. Tehtävässä hän valvoi namibialaisten etua New Yorkissa, missä maailmanjärjestö suunnitteli Namibian itsenäistymistä. Ahtisaari piti yllä keskusteluyhteyttä Swapon, Afrikan yhtenäisyysjärjestön (OAU), maailmanpolitiikan keskeisten valtioiden ja YK:n ylimmän johdon välillä. YK:n pääsihteeri Kurt Waldheim nimitti hänet 1978 erikoisedustajakseen Namibiaan. Kylmän sodan vuosina 1980-luvun alkupuolella Namibian itsenäistymisprosessi ei edennyt ja Ahtisaari palasi Suomeen. Ahtisaari mietti siirtymistä diplomaatin uralta politiikkaan. Oulun kaupunginjohtajan paikkakin oli mietintämässä, mutta rouva Eeva Ahtisaari vierasti lumitöitä, joita virka-asunto rivitalossa olisi teettänyt.

Kuka oikein keksi Ahtisaaren?

Hänen elämäkertansa kirjoittaja Tapani Ruokanen vastaa: "Ahtisaari itse". Ilmeisesti presidenttijaatus siinteli jo vuosia ennenkuin tilaisuus tuli kohdalle. Rouva Ahtisaari arvelee, että Ahtisaari oli päättänyt asiasta jo Tansanian suurlähettiläsaikoinaan.

Ensimmäisenä Ahtisaarta ehdotti presidentiksi Kerimäen kirkkoherra Pentti Liukkonen jo 1989, 4 vuotta ennen vaaleja. Vuoden 1994 vaaleissa Kalevi Sorsaa pidettiin itsestään selvänä demarien ehdokkaana SDP:n monivuotisena puheenjohtajana ja pääministerinä. Eduskunnan puhemiehenä ja Suomen Pankin johtokunnan jäsenenä hän oli maan vaikutusvaltaisin poliitikko, joskaan ei edes kaikkien puolueveriensa rakastama. Sorsa arveli itsekin tulevaisuuden presidentiksi Mauno Koiviston jälkeen.

Sorsalla oli muutamia katkeria vihamiehiä. Demaripoliitikot, jotka olivat joutuneet Sorsan kaudella sivuraiteille tai hänen epäsuosiionsa, etsivät hänelle kilpailijaa. Toimittaja ja entinen kansanedustaja Lasse Lehtinen oli yksi Ahtisaaren "keksijöistä". Ahtisaaren nimi mahdollisena presidenttiehdokkaana vilautti Lehtisen ja Aarno "Loka"-Laitisen käsikirjoittamassa Hyvät her-

rat-tv-ohjelmassa. Laitinen heitti lisää löylyä Iltalehden pakinnassa, jonka otsikko oli "Voisiko se olla Martti Ahtisaari?" SDP:n oikeaan laitaan lukeutunut Lehtinen ja puolueen vasenta laitaa edustanut Erkki Tuomioja olivat huonoissa väleissä Sorsan kanssa. Sorsan eduskunnan puhemiehen paikalta syrjäyttämä Matti Ahde liittyi joukkoon tummaan. SDP:n varapuheenjohtaja Tarja Tenkula pyysi Ahtisaaren mukaan puolueen esivaaliin.

Vuonna 1992 Ahtisaari siirtyi Geneveen avustamaan Jugoslavian rauhanteossa. Mm, puoluesihteeri Markku Hyvärinen, Ahde, Lehtinen ja Tuomioja jututtivat Ahtisaarta. Samoihin aikoihin käynnistyi medialobbaus, jossa maestrona häiri Lehtinen. Kuin yllättäen Ahtisaari nimi putkahti esiin 1.9.1992 Hyvät herrat -ohjelmassa, jota Lehtinen ja Aarno "Loka" Laitinen seppittivät. Media tarttui hanakasti täkkyyn. Sorsan kampanjan johtohahmo Eero Heinäluoma kiteytti Ahtisaari elämäkerrassa: "Göbbelsiäkin taitavampi propagandisti Lehtinen lähti ajamaan Ahtisaarta presidentiksi koko mediaa hyväksi käyttäen."

SDP:n järjestämä esivaali ratkaisi Sorsan kohtalon. SDP:n valtuuston päätös kaikille avoimesta esivaalista syntyi ehkä vahingossa, sillä puolueella oli samaan aikaan paljon vakavampiakin ongelmia, kun puheenjohtaja Ulf Sundqvist joutui väistymään pankkikriisin jälkimainingeissa. Ahtisaaren EU- ja Nato-mielisyys oli jo tiedossa – ainakin minä tiesin. Kokoomuslaiset, kepulaiset ja muut oikeistovoimat masinoivat väkeään äänestykseen Sorsaa vastaan. Sorsa tiedettiin puolueettoman ja sotilaallisesti riippumattoman Suomen kannattajaksi. Esivaalin ratkettua Heinäluomakin asettui Ahtisaaren tueksi. Myös Ahtisaari yhteistyö uuden puheenjohtajan Paavo Lipposen kanssa toimi alusta alkaen mainiosti.

Ahtisaaren sielunmaisema on Katajanokalla sijaitseva Merikasarmi. Hän ei koskaan saanut luontevaa yhteyttä Pitkän sillan taakse SDP:n puoluetuomioon.

Presidentinvaalit 1994

1990-luvun alussa näytti selvältä, että presidentinvaali 1994 ratkaistaan Kalevi Sorsan ja Paavo Värysen kesken. Sorsa vetäytyi v. 1991 päivänpolitiikasta ja asettui Suomen Pankkiin "korkoa kasvamaan", odottaen nousua presidentiksi. Sorsa putosi kuvioista demarien oikeistosiiven sekä Ahteen ja Tuomiojan juonittelujen ja SDP:n sekavan tilan seurauksena.

Kepun tilanne oli yhtä kinkkinen. Kepun 1991 eduskuntavaliuonon jälkeen Esko Aho ja Värysen kiersivät Kepun kekkereissä ja tupailloissa vakuuttaen, että piru meidät perii, jos emme nyt hae jä-

senyyttä, kun Ruotsi ja Norjakin haavevat. Ahon hallitus lähettiikin vastoin vaalilupauksiaan EU-jäsenhakemuksen Brysseliin. Värynen jätti keuhkokuumeeseen keskittyä presidentinvaaleihin. Hän käänsi takkinsa alkaen vastustaa jäsenyyttä vielä 1994 äänestyksessä.

Keskustalta tuli kaksi muuttokeskustelua, Eeva Kuuskoski ja Keijo Korhonen. Poliitiikan tutkijat pitivät 1993 Kuuskoskea ainoana ehdokkaana, joka kykenisi lyömään Ahtisaaren. Korhonen oli EU-vastainen ehdokas, mutta Värysen siksak –politikointi heikensi hänen mahdollisuuksiaan.

Vaalikampanjassa kierrettiin keskustelua talous- ja sisäpolitiikasta, koska Ahtisaaren tietämättömyys olisi paljastunut. Vaikeaksi tilanne syntyi, jos Ahtisaaren vastustajaksi 2. kierroksella tulisi keuhkokuumeen uhka, jolla Ahtisaari joutuu väittelyyn Kuuskosken tai Värysen kanssa. Ennen vaaleja oli yksi pitkä tovi, jolloin gallupeja ei julkaistu. Vihreiden Soininvaara kertoi vaalien jälkeen saaneensa joltain tutkimusfirmalta sisäpiiritietoa, että Kuuskoski oli johtanut kyselyissä. Hesari ja muutkin lehdet aloittivat Kuuskosken parjauksen, jonka mukaan hän on hirveä nipotaja. Olin hänen Pohjois-Savon vaaliorganisaationsa sihteeri. Seuraavissa kannatuskyselyissä Kuuskosken suosio olikin laskenut. Poliitiikan ennustajien mukaan jatkoon pääsevät Ahtisaari ja Värynen. Niinpä medialle syötettiin valheellinen tieto, jonka mukaan Ahtisaari ja Elisabeth Rehn menevät jatkoon. Osa äänestäjiä saatiinkin äänestämään Rehiniä. Ilveily oli välttämätön "Suomen niskuroivan kansan" taivuttamiseksi suojeaksi EU-jäsenyyteen.

Presidentinvaalit 2000

Demarit pyysivät useita kertoja Ahtisaarta ehdokkaaksi vuoden 2000 vaaliin, mutta tämä ilmoitti joka kerta uuden päivämäärän, johon mennessä hän ilmoittaa ehdokkuudestaan. Demarit eivät halunneet esivaalia. Kun vaalipäivä lähestyi eikä vastausta kuulunut, Sdp ilmoitti, että ehdokkuutta voi hakea ja Tarja Halonen ilmoittautui. Ahtisaari ilmoitti, ettei ole käytettävissä. Jälkeenpäin Ahtisaari on antanut ymmärtää, että hän olisi saattanut suostua, ellei esivaalia olisi järjestetty.

Ahtisaari ilmeisesti halusi, että Sdp (ja mahdollisesti jotkut muutkin puolueet) olisivat tv-kameroiden loisteessa ja median kuvatussa heittäytyneet maahan, nuolleet hänen kenkiään ja kerjänneet isänmaan edun nimessä häntä uhrautumaan.

Lehdissä esitetty väite, ettei Ahtisaarta pyydetty ehdokkaaksi, on 100 % vale. Ahtisaaren vastaukset pyyntöihin uutisoitiin mediassa näkyvästi.

Martti Ahtisaari "rauhanneuvottelijana"

Presidenttikautensa jälkeen Ahtisaari toimi kansainvälisissä tehtävissä. Hän toimi suursijoittaja George Sorosin perustaman ja Bilderberg-ryhmän vaikuttajan ja sotateollisuudessa aktiivisesti toimivan liikemies David Rockefellerin rahoittamassa "konfliktienratkaisujärjestössä" Crisis Management Initiative.

Autuaita ovat rahan tekijät

"Rauhantekijä" Ahtisaari ei ollut puolueeton, tasapuolinen eikä oikeuden mukainen - päinvastoin. Hän totesi Ylelle 11.10.2008 Nobelin rauhanpalkinnon julkistuksen jälkeen: "Uskon siihen, että Suomen täytyy olla mukana Natossa", Juttu on julkaistu Voima-lehdessä 9/2008. Nobel-komitean mukaan Ahtisaari edisti Namibian itsenäistymistä 1989–1990, rauhaa Indonesian Acehissa v. 2005, Kosovossa v. 1999 ja jälleen 2005–2007 Kosovon itsenäistymisessä sekä 2008 Ahtisaari auttoi Irakin "ongelmien ratkaisemisessa". Acehissa apuna rauhaan pakottamisessa oli tsunami ja Kosovossa Naton pommitukset. Ahtisaari edisti USA:n intressejä.

"Lännen yhteistoimintamies"

Ahtisaari luotsasi v. 1989–1990 YK:n Namibian itsenäistymisen johtavaa operaatio Untagia. Namibian presidentiksi tullut Sam Nujoma syyti Ahtisaarta lännen "yhteistoimintamieheksi". Namibian rauhanprosessin lopussa Ahtisaari antoi E-Afrikan luvan hyökätä Swapon sisessä vastaan. Verisissä taisteluissa kuoli 100–300 Swapon sissiä. Tällä operaatiolla oli Reaganin ja Thatcherin täysi tuki.

Tukea USA:n tupakkateollisuudelta

1995 Ahtisaaren lehdistöpäällikkö Jussi Lähde kävi neuvotteluja ryhmäkanteesta Philip Morrisin pääkonttorissa. Heikki Hiilamon Voimassa 9/2002 julkaistun artikkelin mukaan "reilu 2 kuukautta aiemmin Lähde oli ollut New Yorkissa tutustumassa Philip Morrisin toimintaan. Tupakkafirman sisäisen muistion mukaan yhtiön tavoitteena oli opastaa Lähdetä ryhmäkanteesta." Lähde kertoo perehtyneensä myös yhtiön viestinnällisiin haasteisiin, ryhmäkanteen mukaan lukien." Ameriyhtymän tiedotuspäällikkö Lasse Lehtinen oli keskeinen hahmo Ahtisaaren vaalikampanjassa ja rahoituksen keräämisessä. Ahtisaari ei kommentoinut osallisuutta Philip Morrisin vaalikampanjansa rahoittamiseen. Hän ei myöskään kertonut ajatuksiaan ryhmäkanteesta.

Ahtisaari kaveerasi diktaattorin kanssa

Ahtisaari otti tehtäväkseen viennin edistämisen: "Se on presidentin tärkein tehtävä". Hän tuli erinomaisesti toimeen USA:n 1968 valtaan nostaman Indonesian diktaattorin, kenraali Suharton kanssa. Tämä oli vastuussa satojentuhansien ihmisten kuolemasta.

Kanta yritysten optioihin muuttui

Ahtisaari arvosteli yritysjohdon op-

Kuva: Heikki Mämmikkö

"Yksikään valtio ei voi kehittyä eristäytymällä."

Ahtisaaren taustavoimille tuli "häätä housuihin", kun alkoi selvitä, että Paavo Värynen tulee valituksi Ahtisaaren kanssa presidentinvaalien 1994 toiselle kierrokselle. Tiedettiin, että julkisessa väittelyssä Mara ei Paavolle pärjää. Asia junailtiin siten, että tiedotusvälineet laskivat liikkeelle huhun, että nyt Elisabeth Rehn on menossa niukasti toiselle kierrokselle, mutta tarvitsee lisää ääniä. Oikeistovoimat riensivätkin äänestämään Rehiniä ja Paavo saatiin syrjäytettyä. Tämän jälkeen vaalikeskusteluissa puhuttiinkin vain "kahvikupin hinnasta".

tioita eettisesti sopimattomina: "En voi hyväksyä sitä, että työläisiä vaaditaan tyytymään maltillisiin palkkaratkaisuihin, mutta samaan aikaan johdolle tehdään kaiken maailman optioratkaisuja, annetaan hirveät palkankorotukset ja kultaisia kädenpuristuksia." Otettuaan heti presidenttikautensa päätyttyä vastaan Elcoteqin hallituspaikan hän sai satojentuhansien arvoisen optioedun. Toimittajille hän kertoi aiemmin tarkoitaneensa miljoonien optioita.

Ahtisaari puolusti sotaa

Porin prikaatissa järjestetyssä seminaarissa 2002 Ahtisaari ihmetteli suomalaisten haluttomuutta pysytellä kansainvälisten kriisien ulkopuolella. 3 viikkoa ennen Irakin sotaa, Ahtisaari moitti Hans Blixin johtamaa YK:n asetarkastusta siitä, että Irakin joukkotuhoukseista ei löydy. "Blix ja hänen tarkastajansa tehtävä oli valvoa, että ne tuhotaan." Käytännössä hän kannatti USA:n sotaa Irakia vastaan ja vaati, että Blix valehtelisi Irakissa olevan joukkotuhoukseita – kuten Britannian pääministerin Tony Blair.

Ahtisaari edusti valtaa ja rahaa

Ahtisaari sai Nobelin palkintonsa Naton tavoitteiden ajamisesta esimerkiksi Jugoslavian hajottamisessa. Ahtisaaresta tuli jo 1999 USA:n luottomies. Slobodan Milosevicin liittolainen Ljubisa Ristic kertoo, että kun Ahtisaari tuli 2.2.1999 Kosovon tuomaan Naton rauhanehdotusta, niin Serbian pommitusten lopettamisesta ei neuvoteltu. Ahtisaari jyräsi. "Aloitamme välittömästi mattopommitukset. Puoli miljoonaa kuolee viikossa. Ei ole juurikaan väliä, onko Paraguay tunnustanut Kosovoa. Yli 65 % maailman varallisuudesta on tunnustanut Kosovon. Sillä on merkitystä".

Hän ylisti Natoa ja tuki projekteja, joissa Natolla oli ratkaiseva rooli. V. 1999 Nato aloitti Jugoslavian pommitukset ilman YK:n valtuutusta. Pommitusten seurauksena Jugoslavia hajosi osiin. Piikkominen jatkui edelleen, kun Naton tukema Kosovo yksipuolisesti julistautui itsenäiseksi. Balkanin kriisissä välittäjänä toiminut Ahtisaari ajoi voimakkaasti vain USA:n tavoitetta eli

Jatkoa sivulle 17

Neuvostojen talon viimeiset tunnit (muistelmia vuoden 1993 "mustasta lokakuusta")

Joka vuosi 3.–4. lokakuuta Moskovassa vietetään Moskovan veristen tapahtumien uudemmalle vuosipäivälle omistettuja surullisia muistotilaisuuksia. Näissä tilaisuuksissa eri toimijat, jotka ovat silloisella toiminnallaan lunastaneet siihen oikeuden (tai eivät ole lunastaneet sellaista oikeutta), tulevat pitämään puheita, sisältönä on motto "Emme unohda, emme anna anteeksi". Näissä tarkoituksissa, ettei asia unohtuisi, minäkin julkaisen tänään nämä muistelmani niistä nykyään jo kaukaisista tapahtumista.

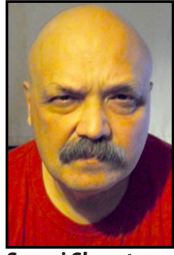
Kirjoitin tämän artikkelin heti tapahtumien jälkeen vuonna 1994, mutta se julkaistiin pienine lisäyksineen vasta neljä vuotta myöhemmin, pieninä painoksena meidän omassa "Kansanlehdessämme". Myöhemmin, jo vuonna 2008, siitä otettiin uusintapainon erässä massalehdissämme, mutta kuitenkin tuskinpa monikaan muisteli myöhemmin koko artikkelia.

Eräistä asioista pysyin visusti vai, ja artikkelissa tarkka lukija voi huomata eräitä ristiriitaisuuksia, mutta monta vuotta sitten kirjoitettu artikkeli on muuttunut eräänlaiseksi historian asiakirjaksi enkä siitä syystä tahtonut ruveta sitä korjailemaan. Siitä huolimatta tahtoisin lisätä muutamia huomautuksia sekä esi- että jälkipuheeseen.

Kuten jo mainitsin, kirjoitin tämän artikkelin heti tapahtumien jälkeen, kun vielä muistin itse tapahtumien kulun ennen 3.–4. lokakuuta. Nyt monet eivät tätä enää muista ja eräät eivät edes tiedä, koska vuonna 1993 he olivat vielä lapsia tai eivät olleet vielä syntyneet tähän maailmaan. Kaikki nämä ihmiset eivät oikein ymmärrä, miksi Korkeimman neuvoston rakennus piirittiin ja miksi tilanne kehittyi aseelliseksi vastakkainoloksi. Näille ihmisille on tietenkin selitettävä silloinen tilanne.

VSFNT:n kansanedustajat valittiin virkaansa vuonna 1990 perestroikan aallonharjalla ja heidän enemmistönsä kannatti Jeltsinin "demokraattisia uudistuksia". Juuri nämä ihmiset valitsivat Jeltsinin Venäjän johtajaksi, juuri he kannattivat Belovezhjen sopimuksia SNTL:n hajottamiseksi, juuri he hyväksyivät lait "siirtymisestä markkinatalouteen".

VSFNT:n Korkeimman neuvoston puheenjohtaja herra Hazbulatov puhui suoraan Jeltsinistä "me jouduimme usein pelastamaan toisiamme, meidän kohtalomme liit-

Sergei Skvortsov

tyivät yhteen viimeisten kolmen vuoden aikana (ts. 1990–1993 -tekijän huomautus), juuri me etupäässä kiskoimme eteenpäin tätä kuormaa -maatamme".
Mutta sitten entisten aateveljien kesken syntyi erimielisyyksiä - ei "uudistusten" sisällöstä, vaan niiden toteutuksen strategiasta ja taktiikasta. Korkein neuvosto alkoi torpedoida Jeltsinin eräitä epämiellyttäviä lakiluonnoksia. Nykyään joku saattaa sanoa, että se oli syntyvän perestroikan kahden virtauksen välistä taistelua - suurporvariston ja kansallismielisen porvariston. Sellainen ajattelu on perusteltua, mutta luulen kuitenkin, että Korkeimman neuvoston johto oli tuskinpa niin kansallismielinen, puhumattakaan tavallisista kansanedustajista.

Kansanedustajat, joista enemmistö oli joutunut politiikkaan sattumalta, eivät tavallisesti käsittäneet selkeästi sitä, mitä piti tehdä. Silloisessa "demokraattisessa" lehdistössä Korkeimman neuvoston kannattajia nimeltä punaruskeapaidoiksi. Neuvostojen talon puolustajien joukossa oli todellakin sekä "puna- että ruskeapaitoja", mutta kansanedustajien joukossa dominoivat pääasiallisesti harmaat sopuillijat. Siksi ei ole ihmeellistä, kun monet heistä joko heti tai 4. lokakuuta siirtyivät Jeltsinin puolelle.

Näin ollen Neuvostojen talon puolustajat eivät puolustaneet Neuvostovaltaa, kuten eräät vilpittömästi olettavat vielä tänäkin päivänä. Vuonna 1993 mitään Neuvostoliittoa ei enää Venäjällä ollut. Tämän lisäksi, kuten olen jo todennut, sekä Jeltsin että myös Venäjän silloiset kansanedustajat kantavat vastuunsa sosialismin saavutusten hävittämisestä. Marxilaiselta kannalta lokakuun tapahtumat

Sergei Skvortsov
NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri

heijastivat vain porvarillisten uudistuksen kahden ryhmän välistä yhteenottoa.

Kaikesta huolimatta tämä ei tarkoita kuitenkaan sitä, että kahden ryhmän yhteenotossa molemmat olivat väärässä. Juridiselta kannalta Korkeimman neuvoston oikeellisuus on kiistaton tosiasia. Näin ollen Neuvostojen talon aseistautuneet puolustajat viime kädessä puolustivat sekä maan tietynlaista kehitystietä, että myös laillisuutta ja perustuslaillista järjestystä. Niiden, joille nämä käsitteet eivät ole pelkkää ilmaa, olisi tunnustettava tämä tosiasia.

Kuten jo totesimmekin 15 vuotta sitten, Neuvostojen talon puolustajat kirjjasivat Venäjän historiaan maineikkaan ja traagisen sivun. NKP:n johto kunnioittaa niiden satojen isänmaan ystävien, joukossa myös puolueemme jäsenten muistoa, jotka saivat surmansa taistelussa Jeltsinin järjestelmän laittomia toimia vastaan. Ikuinen kunnia heille ja älköön sellainen toistu enää koskaan.

Mutta palatkaamme tapahtumiin 3. ja 4. lokakuuta. Vallanhimoinen Jeltsin ei ollenkaan pitänyt siitä, että Korkein neuvosto saattoi vastustaa hänen mielipiteitään. Maan tilanteen huononemisen myötä voimistui asteittain myös vastakkainolo, voimistui uhka "parlamentille" ja kansanedustajat tekivät täysin laillisesti korjauksen maan Perustuslakiin siitä, että yrityksen tapauksessa hajottaa Korkein neuvosto presidentti menettää automaattisesti valtansa.

Mutta Jeltsiniä tämä ei pysäyttännyt. 21. syyskuuta 1993 hän antoi asetuksen "VF:n asteittaisesta perustuslaillisesta uudistuksesta", jonka mukaan "eliminoidaan VSFNT:n kansanedustajien virkavaltuudet/ (eli Korkein neuvosto hajotettiin) ja määrättiin Valtionduuman uudet vaalit. Korkein neuvosto antoi uuden iskun, kun se Perustuslain mukaisesti irtisanoi presidentti Jeltsinin vallasta ja vannotti uudeksi presidentiksi varapresidentti Rutskoin. Heti kohta Perustuslaillinen Oikeus, joka silloin oli vielä suhteellisen riippumaton, tunnusti edel-

Neuvostojen talo (Valkoinen talo) tulella tykkkitulen jälkeen

lä mainitun päätöksen lailliseksi. Tämän lisäksi Korkein neuvosto julisti VSFNT:n kansanedustajien ja presidentin ennenaikaiset vaalit.

Jeltsin ei luonnollisesti hyväksynyt näitä päätöksiä. Sen tuloksena maahan syntyi kaksoisvalta. Tosiasiassa Jeltsin piti edelleen valvonnassaan väkivaltaelimet, kylläkin vain osittaisesti (tapasin myöhemmin henkilökohtaisesti Turvallisuusministeriön nykyään FSB:n) erään piiritoimiston päällikön, joka silloin yhdessä alaistensa kanssa osallistui Neuvostojen talon puolustukseen, minkä jälkeen palasi onnellisesti työpaikalleen Turvallisuusministeriöön/FSB:ssä.

Tästä huolimatta Jeltsinillä oli riittävästi voimia Neuvostojen talon piiritykseen (periaatteen mukaisesti "kaikki ulos, muttei ketään sisään"). Tarkoituksella motivoida kansanedustajat hyväksymään nopeammin Kremlille mieluisa päätös, rakennuksesta katkaistiin sähkö, vesi ja viemäri. Myöhemmistä tapahtumista kerronkin seuraavassa artikkelissani.

Neuvostojen talon viimeiset tunnit

Tämä artikkeli on kirjoitettu neljä vuotta sitten ja omistettu lokakuun tapahtumien ensimmäiselle vuosipäivälle. Tunnetuista syistä tätä artikkelia ei silloin voitu julkaista. Nyt suhteellisen merkittävimmän vuosipäivän yhteydessä, me julkaisimme sen liitteenä "NKP:n uusimpaan historiaan". Nyt, kun vallitseva hallintojärjestelmä on heikentynyt äärimilleen, tämän artikkelin ajankohtauaisuus sen kun vain kasvaa.

Lukija selvästikin ihmettelee sitä, miten vasta vuotta myöhemmin lokakuun tapahtumista (muistutan, että artikkeli on kirjoitettu vuonna 1994, olen ryhtynyt kertomaan siitä. Sille on olemassa useampia syitä ja pääsyyinä on se, että sillä välin, kun eräät päähenkilöt istuivat vankilassa, en pitänyt itseäni oikeutettuna arvioimaan heidän tekemisiään. Heidän vapaututtuaan ajankohta menetti tavallaan merkityksensä.

Mutta nyt, tapahtumien vuosipäivän lähestyessä maamme ja myös ulkomaiden kansalaispiirit osoittavat uudelleen kiinnostustaan tapahtumien johdosta. Se on tietenkin oikein, koska lokakuun draaman päähenkilöt ovat jälleen poliittisella näyttämöllä ja ovat valmiita näytelmän uuteen osaan. Tarkoituksella avata tapahtumien myöhempi kehitys kannattaa muistella äskeistä menneisyyttä. Erityisesti kun kukaan ei ole esittänyt objektiivista arviota vuoden takaisista tapahtumista. Eräät henkilöt eivät tiedä siitä mitään, toisia tapahtumien totuudenmukainen kuvaus ei kiinnosta pätkäkään.

En tietenkään pyri olemaan

se ehdoton totuus, mutta toisaalta minun on helpompi olla vilpittömän osapuoli, koska puolueemme ei osallistunut välittömästi lokakuun taisteluihin ja mielipiteeni on tietenkin poliitikon mielipide, mutta sellaisen, joka seurasi tapahtumia sivusta. Sitä paitsi minulla on mitä kertonut ihmisille sekä silminnäkijänä että ihmisenä, joka "virkansa puolesta" sai tietoa erilaisista lähteistä, miten tapahtumat kehittyivät.

Neuvostojen talon viimeiset tunnit.

Esipuhe

Sunnuntaipäivän 3. lokakuuta 1993 minä vietin poikieni kanssa kasvi- maalla perunan nostossa. Myöhempien tapahtumien valossa se tuntuu mahdottomalta, mutta silloin ajattelin perusteellisesti, että asiasta ei kannata kerta kaikkiaan olla huolissaan.

Ja todellakin, Jeltsin, joka asetuksellaan Korkeimman neuvoston hajottamisesta sai aikaan viranhaltijoiden uuden ja kaikkein kiihvimman vastakkainolon vaiheen, aamuun mennessä 3. lokakuuta joutui itse täydelliseen poliittiseen paitsioon. Hän ei saanut kannatusta kansalta eikä poliitikoilta ja, mikä oli vielä tärkeämpää, häntä ei tukenut valtiotähtäreikeiden enemmistö. Armeija omaksui puolueettoman kannan, ja kuten huomaamme sen myöhemmin, pysyi tässä kannassaan aina loppuun asti.

Syyskuun loppupuolella minulla oli tapaaminen Venäjän armeijan päällystön edustajan kanssa. "Me tietenkin vastustamme Jeltsiniä, mutta tätä sirkusta", - ja hän osoitti sormellaan Valkoista taloa kohti, - "me emme myöskään tule kannattamaan".

Itse asiassa juuri sellaista tapahtumien kehitystä oli ennakoitunut myös NKP:n johto. Muutama päivä ennen Jeltsinin asetuksia puhui Venäjän radiossa, varoitiin Presidentin yrityksestä anastaa valta ja sanoin, että se johtaa patitilanteeseen. Jo asetuksen jälkeen annetuissa NKP:n keskuskomitean sihteeristön lausunnossa me totesimme näin myös tapahtuneen. Puolueemme johto tuomitsi Jeltsinin asetuksen Korkeimman neuvoston hajottamisesta valtiotalon kaappausyrityksenä, mutta ei antanut kannatustaan "parlamentille". Olemme jo kauan pitäneet Korkeimman neuvoston politiikkaa yhtä kansanvastaisena kuin Jeltsinin politiikkaa. Jo marraskuussa 1992 keskuskomitean täysistunto esitti ulospääsynä poliittisesta umpikujusta Presidentin ja Korkeimman neuvoston samanaikaisia ja ennenaikaisia vaaleja.

Jatkuu seuraavassa numerossa KÄ/6/2023

Ahtisaaren Nobel- rauhan- vai sodanpalkinto ? ...

Jatkoa sivulta 16

Kosovon itsenäistymistä. Kosovon yksipuolisen itsenäistymisjulistuksen jälkeen pääsihteeriksi nousi länsimaiden tukema Hashim Thaci, joka on nyt monien muiden Kosovon johtajien kanssa epäiltyä useista rikoksista, kuten murhasta, huume- ja elinkaupasta. Sveitsiläinen senaattori Dick Marty julkisti raporttinsa rikoksista. Aiemmin YK:n sotarikostuomioistuimen entinen pääsyyttäjä Carla Del Ponte syytti kirjassaan "Metsästy" Kosovon albaanijohtajia elinkaupasta. Ponte kuvaillee kirjassaan, kuinka noin 300 Kosovon serbiä kuljetettiin Albaniaan, missä heidät tapettiin ja heidän elimensä myytiin eteenpäin ulkomaisille yksityisklinikoille. Kosovon vapautusarmeijan KLA:n johtajat tiesivät elinkaupasta ja myös osallistuivat siihen. Mm. Kosovon nykyinen pääministeri Hashim Thaci kuului 1990-luvulla KLA:n johtoon." Voikin kysyä:

olivatko USA, Nato ja Ahtisaari tukemassa rikollisia Kosovossa.

Arizonan yliopiston professori Keijo Korhonen totesi, että Ahtisaaren rauhanpalkinto on sodan palkinto. 2008 ulkomaisissa lehdistä puhuttiin myös sodan Nobelistia ja verrattiin sitä sotarikoksista syytettyjen Henry Kissingerin, Shimon Peresin ja Jizhad Rabinin "rauhanpalkintoihin".

"Jos Suomi ei liity Natoon, etsin turvapaikan Namiabiasta"

Ennen vuoden 2008 presidentinvaaleja Ahtisaari kovisteli ehdokkaiden Nato-näkemyksiä. Ehdokkaat karttelevat avointa puhumista Suomen Nato-suhteesta. Suomen pitäisi liittyä Natoon, koska olemme läntinen demokratia. Tämä pitää uskaltua sanoa ääneen." Ahtisaari lupasi 2016 Jaakko Iloniemen ja Tapani Ruokasen kanssa kirjoittamassaan kirjassa Miten tästä eteenpäin? "Jos Suomi ei

liity Natoon, etsin turvapaikan Namiabiasta." Tätä lupausa hän ei koskaan toteuttanut.

On Ahtisaari tehnyt ainakin yhden myönteisen teon

IL 25.10.2008 toteaa: "Ahtisaari suhtautuu myös arvostellen länsimaiden julistamaan boikottiin palestiinalaisten Hamas-järjestöä vastaan. Hamas voitti palestiinalaisten parlamenttivaalit 2006. Kehotamme ihmisiä pitämään vaalit ja sitten kun ne järjestetään ja niitä voidaan pitää kohtuullisen vapaina ja demokraattisina, sanomme, että valitettavasti valituiksi tulikin väärät ihmiset".

Hamas sai vaaleissa yli puolet parlamenttipaikoista. Vaalit hävinnyt Fatah-puolue hylkäsi vaalituloksen lännen ja Israelin tuella muualla paitsi Gazassa. Sen koommin Palestiinassa ei ole pidetty vaaleja.

Juhani Tanski
Kuopio

KANSAN ÄÄNI KUULUU MUUTOKSEN PUOLESTA

Apua pitenevään terveyskeskusmatkaan?

Tästäkö apu pitenevään matkaan terveysasemalle kysytään nyt Kihniössä – asennetaan mummojen ja vaarien rollaattoreihin sähkököt.

Pirkanmaalla aiotaan sulkea useita terveyskeskuksia. Suuressa viisaudessaan Pirkanmaan hyvinvointialueen Pirhan virkahenkilöt ja päättäjät ovat tällaiseen johtopäätökseen tulleet. Hoitojen kurjuudet täytyy olla yhdenvertaisia. Jos Tampereella ja alueen kasvukeskuksissa hoitoon pääsyt ovat kiven alla, niin onhan se väärin, että pienessä nassassa hoituu palvelut erinomaisesti.

Tampereella liikutaan nykyään paljon sähköpotkulaudoilla. On kätevä liikkuu, vaikka aiheuttaa kuulemma kävelijöille vaaratilanteita. Pirha taas suunnittelee reuna-alueille liikkuvia palveluita.

Voisiko ajatella hyödyntää sähköpotkulaudoista malleja liikumiseen esimerkiksi rollaattorin kanssa? Jos nyt kerran kihniöläiset tulevaisuudessa joutuvat laboratorioon ja terveyskeskukseen Parkanoon tai Virroille eikä Kela-kyytiin ole varaa, niin asennetaan mummojen ja vaarien rollaattoreihin sähköiset toiminnot.

Jo vain matka vanhuksille olisi elämysmatka, kun kesäisenä aamuyönä eväsreppu selässä päästelisi menemään kohti Parkanoa. No, vähän voisi heikottaa, kun 12 tuntiin ei ole saanut syödä ennen labraa. Aamuisten lintujen laulu ja auringon nousu antaisivat kuitenkin henkisiä voimia vanhuksen hyvinvoinnille ja jaksamiselle.

Kokeiden jälkeen eväät repus-

ta ja syömään odotellessa lääkäriin pääsyä ja ladatessa rollaattoria paluumatkaa varten. Tosin saattaa olla käynti vasta seuraavana päivänä. Mikäs siinä, aikaahan vanhuksilla on, joten raitista ilmaa saavat, kun tulee liikuttua ulkona harva se päivä.

Sähkököt voi myös kytkeä pois päältä ja näin potkia vauhtia, joten kuntoilu tulee samalla hoidettua. Talvella varsinkin kannattaa potkia, ettei vilu pääse yllättämään. Kunnat tulevat tietysti vastaan ja vanhukset saavat ilmaiseksi ladata kulkuvälineitä. Näin kuntakin edistää ennaltaehkäisevää terveyttä.

Ei muuta kuin ylös, ulos ja kohti terveydenhoitoja, sanoisi **Niilo Tarvajärvi.** Ja Pirha kiittää.

Hannu Tiainen
Kihniö 5.10.2023

Rahat kansalaisille eikä aseisiin

Uuden kylmän sodan alkaminen on selviö. Länsi sotki ensin arabimaiden asiat. Nyt se yrittää samaa Venäjän kanssa. Venäjä huomasi tämän, eikä mene samaan vipuun.

Länsimaat suuren saatanan johdolla ovat ottaneet Venäjän kohteekseen. Venäjän tueksi on lyhyessä ajassa noussut sotilaallisesti vahvoja valtioita: Kiina, Iran, Pohjois-Korea jne. Lähes kaikki Afrikan maat ovat Venäjän takana. Kiina on taloudessa jo USA:ta vahvempi. Poliittisesti Kiina on kommunistinen työläisten ja talonpoikien valtio. Taloudessa ja tek-

nologiassa moderni suurvalta.

Lännen johtajat käyvät Vietnamin mielistelemässä, mikä aiheuttaa lähinnä virnuilua. Tosipalkan tullen Vietnam osaa valita puolelensa. Jos amerikkalaiset haluavat uudelleen kokeilla onneaan Vietnamin, he häviävät senkin sodan.

Amerikka ei ole missään pärjännyt yksin. He haalivat aina avukseen liittouman. Afganistanissa ei auttanut sekään. He joutuivat luikkimaan pakoon häntä koipien välissä.

Suomen sotaministeri Antti Häkkinen (kok) on pihalla kuin

lumiukko. Nuori kaveri ei edes tiedä, mitä kylmä sota tarkoittaa. Osaamisen puutteessa hän toistelee Naton lähettämien faksien onttoja lauseita.

Voi pojat, Suomen vuosittain Natolle maksamalla jäsenmaksuilla olisi rakennettu monta uutta sairaalaa ja pyöritetty iloisesti jo olemassa olevia. Niistä rahoista riittäisi muutaman uuden koulun rakentamiseen, rapautuneen tiestön parantamiseen ja työttömille voisi tarjota muutakin kuin keppiä.

Taisto Saarni
Vantaa

Muistaako Niinistö

Sanon sinulle Sauli Niinistö, jota en koskaan ole hyväksynyt Suomen presidentiksi. Syy on hyvin yksinkertainen, olet hyvin kiero ihminen ja valehtelulla tarponut. Olet hävittänyt ystävyyssuhteet ja rauhanuhteet ja päästänyt maahamme maailman vaarallisimman sotajoukkion.

Nyt taidat todella pelätä ydinsoata, kun kerroit, että se on loppu, se on kaiken loppu. Se loppu taitaa nyt tulla pian. Suomen olet myynyt kansanpetoksella ja Valtionpetoksella. Suomi tulee romahtamaan aikakautesi takia. Valehtelit Ukrainan sodan olevan uhka Suomelle, jotta sait Natokiimasi toteutettua ilman kansanäänestystä. Syy tähänkin oli selvä. Tiesit sata varmasti, että Suomen kansa oli tuolloin yli 60 % Natoa vastaan.

Kerroit julkisuuteen niin, että Venäjällä on alettu todella rakentamaan Suomesta vihollista. Mikä sinuun on mennyt? Juuri itse vihan siemenen kylvit Venäjää vastaan purkamalla yli 80 vuotta kestäneen rauhan- ja ystävyyssopimuksen. Venäjä ei koskaan tuona aikana uhannut Suomea, vaan piti erittäin hyvänä ystävänä.

Muista, kun sota Ukrainassa loppuu, niin mitäs sitten? Suomen tilanne vain tulee huononemaan. Suomalaiset poltetaan konfliktin alkaessa heti ensimmäisenä. Se on sinun politiikkasi suunta. Mikset ole kertonut Ukrainan sodan todellisia syitä ja kuka siellä on kaiken takana ollut? Kuka oli rahoittamassa valankaappausta?

Entä Maidanin tapahtumat,

Azovin joukot ja niiden koulutus Puolassa? Tämä Azov on natsipataljoona. Mikset korviasi lotkauttanut silloisen pääministerin Sanna Marinin lähdöstä natsin muistotilaisuuteen. Oli ainut ministeri tuolla tilaisuudessa EU:sta.

Aikoinaan kokoomuslaisen presidentin aikana hyökättiin silloiseen Neuvostoliittoon suur-Suomi kuvitelmana Hitlerin rinnalla. Nyt kokoomuslaisen presidentin aikana valmistaudutaan uuteen valloitusretkeen, mutta nyt amerikkalaisten johtaman Natokoalition kanssa. Tähän pätee Kekkonen kuuluisat sanat: Älkää koskaan päästäkö Kokoomusta valtaan.

Erkki Kautto
8.9.2023

Kristillis-porvarillista talouspolitiikkaa

Suomalainen utopiasosialisti Matti Kurikka (1863–1915) kysyi aikanaan -viime vuosisadan alkupuolella - syytä Väinön kansan kuolemaan. Ja antoi vastauksensa kysymykseen, ken on syylinen: / Kenpä muu kuin jumalaton kirkko/ Pappien ja perkeleitten kirkko/ Sakramenttien, tunnustusten kirkko/ Vallanhimon, vainon verikirkko/ Kaiken vääryyden ja valheen alkujuri/ Ihmiskunnan vainolainen suuri/ Sen kun irralleen me valtiosta saamme/ Silloin jälleen elää alkakaamme.

Uskonnot kirkkoineen, moskeijoinen ja muine temppelieineen ovat vielä tänään osaltaan syyllisiä kasvavan ihmiskunnan henkiseen alenustilaan. Sanoissa vakuutetaan noin yleisesti lähimmäisen rakkautta, mutta käytännön teot osoittavat joskus aivan jotain muuta. Uskonnot

ovat lähes aina olleet kulloistenkin hallitsijoiden puolella saarnaamassa köyhemmille pelastusta taivaassa siitä hyvästä, kun maan päällä joudutte vähän kärsimään puutetta ja kurjuutta.

Kapitalismin uusliberalistinen talouspolitiikka on kuin suoraan Raamatusta: "Sillä sille, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin; mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mikä hänellä on." (Matteus 13:12) Kristityt lyövät sovinnon kättä hallitsevan porvariluokan kanssa toteuttaessaan tuollaista talouspolitiikkaa, jota Suomen nykyinen oikeistohallitus tulee osaltaan noudattamaan.

Tässä on nähtävissä jopa vaaran ainekset, kun oikeistovoimat - joita ei kannata aliarvioida - ovat ainakin näennäisesti saaneet kan-

san syvät rivit puolelleen lupaamalla arkielämään helpotuksia, joita ei välttämättä käytännössä tulla koskaan antamaan. Ihan tulee mieleen politiikan tutkija Reinhard Kühnlin (1936–2014) mainio, ajatuksia herättävä tutkimus, "Liberalismista fasismiin: Porvarillisen ylivallan muodot" (Gummerus, 1973). Tänä päivänä yhteiskunnallinen tilanne on käynyt vain tukalammaksi: kiitos kristillisorvarillisen talouspolitiikan, joka lupaa kansan enemmistölle paljon, mutta käytännössä ei anna juuri mitään, mikä todella helpottaisi virallisen köyhyysrajan alapuolella elävien ihmisten tilannetta.

Suomessa tasa-arvo ei näillä näkymin tule toteutumaan, vai voiko joku tosissaan väittää, että työnantaja ja palkansaaja ovat samalla viivalla? Ehei, kyllä eriarvoi-

Hallituksen pelastusrenkas

Kokoomuspuolue pääsi tavoitteeseensa muodostamaan oikeistohallitusta. Vaalikentillä voi laverella mitä tahansa, mutta käytännössä hallitseminen tuottaa haasteita kykypuolueellekin. Kokoomuksen pääideologi Ben Zyskowitz palasi lempiaiheeseensa kommunismin hävittämiseen. Tässä työssä vaaditaan strategiaa ja taktiikkaa eli puolueettomaksi ja tasapuoliseksi heittäytymistä.

Kommunismin, tämän kaiken pahan rinnalle Zyskowitz nosti oman puolueensa viime sodan aikaisen liittolaisen natsisaksan ja sen tunnuksen hakaristin voidakseen vaatia Neuvostoliiton tunnuksen sirpin ja vasaran kieltämistä.

Benin kieltolistalta puuttuu yksi tärkeä väkivallan tunnus – risti. "Niin sanottujen kristittyjen rotujen raakamaisuuksilla ja inhotavilla ilkitöillä jokaisessa maailman kolkassa ja jokaista kansaa kohtaan, jonka ne ovat voineet saattaa ikeensä alle, ei ole mitään vastinetta millään maailmanhistorian aikakaudella, minkään rodun keskuudessa, olkoonpa se ollut miten villi ja sivistymätön, säälimätön ja häpeämätön tahansa." William Howitt (1711–1879) englantilainen kirjailija.

Viljo Heikkinen,
Vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti 10.9.202

Pakotteet purevat

Bidenistit väittävät, että Suomen Venäjän vastainen kauppasota ei ole saavuttanut tavoitteitaan ja sotaa pitäisi tehostaa. Tilastot osoittavat, että pakotteet purevat: Venäjä-pakotteet iskivät: Itärajan omakotitalojen kauppa vähentynyt yli 50 % vuodessa – Hinnat romahtivat Savossa yli 40 %.

Suomi ryhtyi katkomaan idänsuhteita ja sulkemaan Venäjän vastaisista rajaa keväällä 2022 toimilla, jotka suunnattiin energiatuonnin, kaupan sekä turismin lakkauttamiseen. Marinin hallituksen toimien arveltiin tuhoavan maakuntien elinmahdol-

lisuuksia. Omakotitalojen kaupan loppuminen ja hintojen romahdus todistaa näin tapahtuneen.

Syyskuun loppuun mennessä konkurssiin on asetettu viime vuoteen verrattuna lähes 50 prosenttia enemmän sellaisia yrityksiä, joiden liikevaihto oli viimeisellä raportoidulla tilikaudella vähintään miljoona euroa. yle. fi/a/74-20008814/64-3-181622

Juhani Tanski/FB
Kuopio

Alkutahtejako, paha olisi ?

Eräs ystäväni Facessa kirjoitti seuraavasti: "Kotkahaminan satama on Suomen tärkein ja nyt siellä on hiljaisinta koskaan. Loviisa autioituu kovaa vauhtia. Alkutahteja." sama kaveri jatkoi: "Ei kyllä ihan heti tule mieleen ketään täyspäistä tuolla pylvästeatterissa, joka voisi tehdä jotain".

Ovatpa nämä asiat päivittäinkin tulleet minunkin mieleeni. Vaalimaan rajanylityspaikalla outlet-myymäälä Zsar meni konkurssiin EU-USA-Suomi-koalition Venäjä-pakotteiden vuoksi. Asiakkaat katosivat. Itärajan tuntumassa kuulee monien kauppojen ja pienyritysten joutuneen lopettamaan. Sanotaan myös, että monilla Itä-Suomen alueilla kiinteistökaupat ovat kärsineet. Olen taipuvainen ajattelemaan, että kylä ne tuolla pylvästeatterissa Arkadinmäellä tämän tietävät, eivätkä halua tehdä mitään. Pikeminkin asia on niin, että haluavat autioittaa Itä-Suomen ihmisistä.

Olemme nähneet, miten Nato on kiihtyvällä tahdilla työntynyt kiinni Venäjän rajoihin ja miten Nato-voimat ovat varustaneet valtaan asettamaansa Ukrainan hallitusta Venäjän vastaisen sodan bulvaaniksi. Kun Suomi nyt saatiin mukaan tähän rintamaan, ei ole kaukana ajatus, että Suomea tarvitaan Pietarin ja Muurmanskin alueiden provosointiin. Selkeästikin Suomen johdon näkemykset ovat nopeassa tahdissa mukautuneet ajatukseen Idän ja Lännen sotilaallisesta yhteenotosta, jossa rintamaa vedetään jälleen Jäämereltä Mustalle merelle.

Muuta syytä Median kirjoittelulle, sotilasjohtomme näkemyksille tai valtiojohtomme lausunnoille ei voi osoittaa. Tämä on seurausta tavoitteesta, että tämän kriisin jälkeen Venäjää ei enää ole olemassa. Se on uhkapeliä Suomen kohtalolla

Espoon Leipäpappi

suus kukoistaa. Ollenkaan tässä nyt puuttumatta miesten ja naisten väliseen tasa-arvoon, joka sekin vaatisi pikaisia korjaustoimia.

Demokratian vastainen luokajakko olisi viipymättä saatava purettua ja kansan todellisen enemmistön, proletariaatin, kuuluisi saada valta pieneen porvarivähemmistöön nähden. Tilanne on nurinkurinen edustuksellisessa demokratiassa, missä parlamenttivaalit on nähtävä kulissina, jonka takana suurpääoman edustajat määräävät yhteiskuntakehityksen suuntaa viivoista niin kauan kun kapitalistinen talousjärjestelmä jotenkin toimii. Ei sitäkään loputtomasti voida elvyttää. Taantuma on jälleen kerran edessä. Ainoa keino pysyviin parannuksiin olisi siirtymä sosialistiselle

kehitysuralle. Ja sitä kohti yhteiskunnallinen edistys tulee hitaasti kulkemaan, mutta pitääkö kaiken perustavan uudistuksen mennä pohjamutia myöten ennen kuin opitaan?

Eräiden tutkimusten mukaan Suomi on maailman onnellisimpia maita. Keitäköhän tuohon tutkimukseen on otettu ja millä perusteilla valinta on tehty? Köyhempien väestökerrosten osalta onnellisuus usein löytyy siitä, kun erilaiset päihitteet eivät pääse loppumaan. Nykyistä yhteiskuntajärjestelmää läheskään kaikki eivät kestä selvinpäin, todellisuuspako ja vieraantuminen on suhteellisen yleistä. Heidän kohdallansa onnellisuus on sitä, ettei niin sanotusti ketuta ihan joka päivä.

Kai Leivo
Lohja

Jevgeni Rubinchik: Venäjän ja Suomen ja taloussuhteiden näkymät ennätysellisen huonot

Suomen talouden epäsuotuisa kehitys ja venäläisten kiinnostuksen puute kuihduttavat maidemme taloussuhteita. Suomen ja Venäjän väliset kauppasuhteet kuihtuvat. Siihen on Venäjän uuden kaupallisen edustajan Jevgeni Rubinchikin mielestä neljä syytä: Suomen epäsuotuisa taloudellinen kehitys, Euroopan Unionin pakotteet, rajat ylittävän yhteistyön vähäisyys sekä venäläisten viejien vähentynyt kiinnostus Suomea kohtaan. Venäjän uusi kaupallinen edustaja Jevgeni Rubinchik esitelmöi Venäjän kaupallisessa edustustossa lokakuun alussa ryhmälle Kallio-Vallilan Venäjä-seuran jäseniä.

Varsinainen luennon aihe oli Venäjän talous ja sen näkymät. Rubinchik muistutti presidentti Vladimir Putinin puheesta Vladivostokin talousfoorumissa, jossa hän totesi Venäjän talouden elpynen vaikeissa olosuhteissa pakotteista ja ulkoisista paineista huolimatta. Venäjän bruttokansantuote on saavuttanut vuoden 2021 tason. Venäjän talous on rakentumassa vakaalle pohjalle ja pitkäaikaiset kehitysnäkymät ovat hyvät. Venäjän talous tulee kasvamaan tänä vuonna 2,5 prosenttia.

Venäjän metsätalous kaippaa suomalaisia laitteita

Rubinchik oli ennen Suomeen tuloaan kiertänyt venäläisillä tuotantolaitoksilla, esimerkiksi vaneritehtaalla, joka käytti suomalaisen Rautalaitevalmistajan koneita. "Metsäteollisuus kärsii molemmissa maissa eniten taloussuhteiden katkeamisesta. Meidän metsäteollisuutemme olisi mielellään ostanut laitteistoa Suomesta", Rubinchik kertoo.

Venäjällä on suurteollisuus-tuotanto lähtenyt kovaan kasvuun. Teollisuuden tuotannon arvioidaan kasvavan tänä vuonna 5,4 prosenttia. Rubinchik toteaa, että samoin kuin lännessä, Venäjä hankkii kulutustavaransa Kiinasta. Kaikkea tuotantoa ei tarvitse itse tehdä. "Pakotteiden takia kadonneet elintarvikkeet olemme korvanneet omalla tuotannolla. Kadonneita läntisiä kulutustavaroita korvaamme tuonnilla muualta", hän sanoi. Venäjällä on tänä vuonna rekisteröity 16 uutta ulkomaista tuotemerkkiä markkinoille.

Kiina poikkeuksellinen kauppakumppani

Kiinan ja Venäjän suhde on Rubinchikin mielestä erityisen hyvä ja kauppa molempia hyödyntävää. Kiina on noussut Venäjän johtavaksi

kauppakumppaniksi. "Venäjän teollisuus tuottaa Kiinaan niitä tuotteita, joita ei saa Kiinasta", hän kertoi. Yleisö uteli, miten Venäjällä olevat länsiautot saavat varaosia. "Senkin hoitaa tuonti Kiinasta", Rubinchik totesi.

Venäjän kauppa on pakotteiden takia kääntänyt nopeasti suuntaa. Uusia kauppapareitteja avataan Intiaan Azerbaidžanin ja Iranin kautta. Venäjän kauppakumppaneissa lännen osuus kauppavaihdossa on laskenut jyrkästi vuonna 2022. Iso-Britannian osuus on vähentynyt 79 prosenttia, Ruotsin 76 prosenttia ja USA:n 35 prosenttia. Nousussa ovat Intia +310 prosenttia, Kiina +64 prosenttia, Brasilia 106 prosenttia ja Turkki 198 prosenttia.

Suomen media vaikenee hyvin

Venäjän talous on noussut maailman viidenneksi suurimmaksi, mutta suomalaisessa mediassa asiasta uutisoi vain Vastaa Sanomat.

Venäjän kaupallisen edustustilanaisuudessa pahoiteltiin sitä, että Suomen ja Venäjän suhteet kärsivät rufsofobisesta ilmapiiristä suuresti. Rubinchik oli ennen Suomen pestiään Hollannissa komennuksella 5 vuotta. Hollannin media on vieläkin pahempi kuin Suomen media, mutta siellä bisnesmaailma elää toista todellisuutta.

"Rotterdamissa satamassa hoidetaan erittäin hyvin venäläistä rahtia", Rubinchik sanoi ja jatkoi hollantilaisten olevan vanhaa kauppakansaa, joka ymmärtää rahan päälle. "Suomella on pitkä raja Venäjän kanssa, joka kannattaisi hyödyntää", hän muistuttaa.

Stockmannin pelastus Venäjältä?

Venäjän talouden murheena on ruulan arvon heikkeneminen ja siitä seuraava inflaatio. Rubinchik esit-

Venäjän uusi kaupallinen edustaja Jevgeni Rubinchik esittämässä Venäjän uutta kaupallista edustajajoukkoa suomalaisia kuulijoita.

ti toiveen, että keskuspankin ja valtion toimet vakauttaisivat ruplaa. Tavalliselle venäläiselle kotitaloudelle ruplan heikkoudesta seuraa tuontitavaroiden kallistuminen ja inflaatio syö tulot.

Samanaikaisesti Venäjällä on vähittäiskauppa kasvanut 11 prosenttia. Venäjällä menestyvät edelleen sellaiset suomalaisille tutut nimet kuin Stockmann ja Teboil. Suomessa tavaratalojemme lippulaiva Stockmann rypee vaikeuksissa ja uhkaa kadota Helsingin keskustasta. Venäjällä on edelleen Stockmann -tavarataloja, jotka Stockmann myi venäläiselle omistajalle Reviva Holdingsille. Sillä on oikeus vuoteen 2028 saakka käyttää Stockmann -nimeä. Yhtiö on Venäjällä avaamassa 16 uutta tavarataloa Pietariin ja Moskovaan jo olemassa olevien 12 liikkeen lisäksi.

Rubinchik pitää kiinnostavana ajatusta, että Venäjän Stockmann tulisi venäläisen pääoman avulla pelastamaan Stockmannin Suomessa. "Miksipä ei? Kiinnostava ajatus. Aina Stockmannilla käydessäni kuulen venäjän kieltä", hän naurahtaa.

Leena Hietanen
Toimittaja

Viro syyttää Donetskissa käynnistä Alvo Petersonia maanpetoksesta

Viron valtakunnan syyttäjä haluaa hyvien Venäjä-suhteiden puolustajan Aivo Petersonin vankeeseen ja pois politiikasta.

Viime maaliskuussa pidetyn Aivo Petersonin oikeudenkäynnin on määrä alkaa marraskuun alussa Tallinnassa. Valtionsyyttäjä syyttää häntä maanpetoksesta. Peterson kävi viime keväänä Donetskissa, josta hän teki useita lähetyksiä omalle sosiaalisen median kanavalleen, sekä esiintyi Venäjän televisiossa. Peterson on Koos- eli Yhdessä-kansanliikkeen perustaja. Liike ajaa hyviä taloussuhteita Viron ja Venäjän välille sekä puolustaa Viron venäläisten yhtäläisiä oikeuksia virolaisten kanssa.

Peterson oli Donetskien matkansa aikana Viron Yhdistetyn vasemmiston kansanedustajaehdokas viime kevään parlamenttivaaleissa. Hän sai Itä-Virossa venäjänkielisten parissa ennätysmäisen äänisaaliin, mutta jäi niukasti ilman parlamenttipaikkaa. Petersonin oli

määrä olla ensi vuoden Euroopan parlamenttivaaleissa ehdolla, mutta oikeudenkäynnin avulla hänen ehdokkuutensa estyy tehokkaasti. Petersonin kanssa pidettiin Donetskissa käynnin Venäjän kansalainen sekä Virossa pysyvällä oleskeluluvalla asuva Andrei Andronov sekä Yhdessä-liikkeen aktiivi Dmitri Roots.

Valtakunnansyyttäjä syyttää Aivo Petersonia maanpetoksen valmistelusta

ja Viron vastaisesta toiminnasta Venäjän federaation ohjeistuksessa. Häntä uhkaa 6–20 vuoden vankeus ja jopa elinkautinen. Andrei Andronovia ja Dmitri Roosia syytetään Viron vastaisesta väkivallattomasta toiminnasta. Heitä uhkaa 2–15 vuoden vankeustuomio. Syyttäjän mukaan Petersonin Donetskien matka oli myös Venäjän narratiivin tukemista ja sen hyväksymistä, mi-

Aivo Peterson matkalla Donetskissa viime helmikuussa.

kä on Virossa rikos.

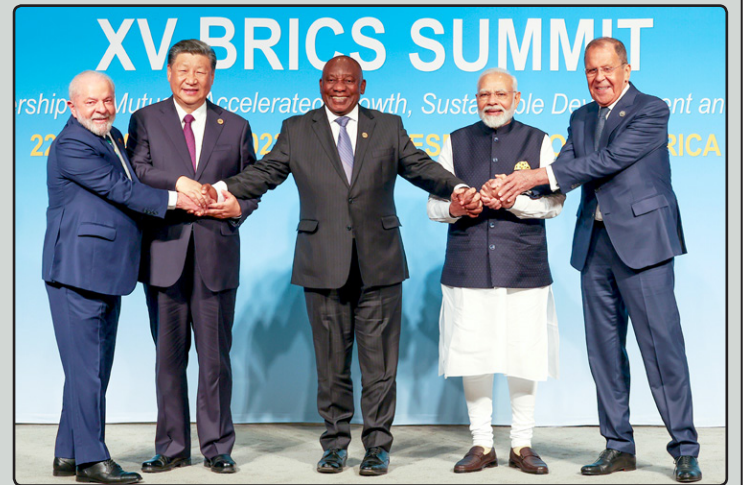
Peterson on ollut lakimiehenä Mati Senkelin mukaan puoli vuotta eristyksissä. Hän ei saa käyttää puhelinta eikä kirjoittaa tai vastaanottaa kirjeitä. Peterson on halunnut oikeudenkäynnin olevan julkinen, mutta syyttäjä vaatii sen pitämistä suljettuna.

Leena Hietanen
Toimittaja

Periaatteelliseksi itsensä nimeämät kommunistitkin voivat olla väärässä

Kommunistisen työväenpuolueen – rauhan ja sosialismin puolesta keskusneuvosto tuomitsi 16.9.2023 Vantaalla BRICS-valtioyhteisön imperialistiseksi liittoutumaksi. Toisaalta, kun KTP koee uusliberalismin vastaisen kansanrintaman vastenmieliseksi, kuinka se voi menetellä toisin kansojen USA:n vastaisen yhteisrintaman rakentamisen suhteen.

KTP toteaa asiakirjoissaan: "Monet nk. "socialistit" tai "kommunistit", jopa puolueet ovat ottaneet nämä uutiset ilolla vastaan ja pitäneet BRICS:iä jonkinlaisena anti-imperialistisena vastineena USA:n johtamalle liittoutumalle. Tämä ei kuitenkaan pidä paikkaansa. Periaatteelliset marxistit eivät voi astua tässä asiassa harhaan. BRICSin olemus ei ole anti-imperialistinen, sillä kyseessä on joka tapauksessa vain kapitalististen maiden liittoutuma, jonka pyrkimys on jakaa maailmaa uudelleen. Kiinan ja Venäjän imperialistiset pyrkimykset ovat hyvin tunnettuja, eikä niitä sovi sivuuttaa vain, koska kyseessä on vastaliike USA:n ja EU:n imperialismille. Kaikkien maiden kommunistien tulee pysyä marxilaisella kannalla niin sisä- kuin ulkopoliittisesti eikä lähteä mukaan kapitalistien imperialistien liittoutumien tukijaksi."

En tiedä, vaikka olenkin ollut joskus itekin KTP:n keskusneuvoston jäsen, tuntevatko KTP:n nykyiset keskusneuvoston jäsenet edes BRICS:in tavoitteita? Minusta laajennettu BRICS on tällä hetkellä ainoa realistinen vaihtoehto ja vastavoima "länsimaille" eli USA:n johtamalle liittoutumalle. Jo yli 40 maata on kiinnostunut liittymään jäseneksi tähän järjestöön.

Länsimailta tarkoitetaan Yhdysvaltojen kanssa sotilaallisesti ja poliittisesti liittoutuneita maita. Näitä ovat nykyiset 31 Nato-maata ja muutama Euroopan ulkopuolella oleva läheinen kumppani kuten Australia, Japani ja Uusi-Seelanti. Yhdistyneisiin Kansakuntiin kuuluu yhteensä 193 jäsenvaltiota. Suurin osa niistä ei suinkaan lukeudu länsimaihin tai sen viihollisiin. Tilastojen valossa moninapaisempi maailma on siis täysin mahdollinen, jopa hyvin toivottava toteutusta.

Minusta BRICS-järjestön merkityksen jo varmuudeksi etukäteen kyseenalaistaminen ja lakaiseminen kapitalismin jätessankoon ajaa vain maailmankapitalismin asiaa. Ahventakaan ei voi suolistaa, ennen kuin se on pyydetty. Minusta KTP:n tilannearvio muistuttaa jo todellisuudesta eristäytyvää marxilais-lestadiolaisuutta, joka löytää kapitalismin ilmeskyskirjan pedon juonineen kaikkialta ympäriltään.

BRICS-maita yhdistää tyytymättömyys vallitsevaan kansainväliseen talousjärjestelmään etenkin tyytymättömyys Yhdysvaltain johtosamaan kansainvälisessä yhteisössä. Ryhmän jäsenet pitävät tiukasti kiinni perinteisestä valtioiden suvereeniudesta eli oikeudesta päättää itse omista sisäisistä asioistaan. EU:n neljä perusvapautta – pääomien, palveluiden, tavaroiden ja työvoiman vapaa liikkuvuus – eivät kuulu BRICS-maiden periaatteisiin. Pitääkö KTP:n keskuskomitea kuubalaisia, venezuelalaisia ja vietnamilaisia tovereita imperialismin käytyinä, koska nämä ovat viemässä maitaan BRICS11:n jäsenyyteen?

BRICS11:in tavoitteena on muuttaa kansainvälisen järjestelmän hallintainstituutioita – YK:ta, Maailmanpankkia ja Kansainvälistä valuutatarahastoa – siten, että kehittyvän maailman ääni olisi vahvemmin esillä niiden päätöksenteossa. Tavoitteena on perinteisten valtasuhteiden murtaminen. BRICS11-maat haastavat Yhdysvaltojen "yksipuolisten pakotteiden" käyttämisen muita maita vastaan ja dollarin hallitsevan aseman säilyttämisen maailmanlaajuisessa kaupassa. Yksi suunnitellun laajentumisen tavoitteista on luoda BRICS-maille mahdollisuuksia harjoittaa bilateraalista kauppaa toistensa kanssa omilla valuutoillaan.

Noin 400 vuotta kestänyt Eurooppa-keskeinen maailmanjärjestys on päättymässä lähivuosikymmeninä. Poliittikan ja talouden painopiste on palautumassa takaisin Aasiaan ja Afrikkaan.

Matti Laitinen 17.9.2023
STP:n puheenjohtaja

